

BURMESE
CLASSIC

အချစ်တွင်
ယုံကြည်စွာ သက်ဆင်းခြင်း

ပန်းရတနာ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၃၈၈၀၃၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၃၈၈၀၃၀၉

ပုံနှိပ်ခြင်း မေလ၊ ၂၀၀၉

ထုတ်ဝေသူ

ဦးအောင်နိုင်

(ရွှေအိမ်မှူးစာပေ)

အမှတ်(၂၂၁)၊ (၃၁)လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်မေသက်နိုင်

(ပြည့်စုံပုံနှိပ်တိုက်)

အုပ်စု

၅၀၀

တန်ဖိုး ၁၀၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ် ကတ်တလောကီအညွှန်း(CIP)

၈၉၅-၈၃

ပန်းရတု

အချစ်တွင် ယုံကြည်စွာသက်ဆင်းခြင်း/ပန်းရတု ။ ရန်ကုန် ။

ဇွဲမိုးအောင်စာပေ၊ ၂၀၀၉။

(၂၃၈) စာ၊ ၁၂ စင်တီမီတာ x ၁၈-၅ စင်တီမီတာ

(၁) အချစ်တွင် ယုံကြည်စွာသက်ဆင်းခြင်း

အချစ်တွင် ယုံကြည်စွာသက်ဆင်းခြင်း

ခွဲထက်မာန်

ကျွန်တော်က အချစ်ကို ယုံကြည်တယ်။ လောကမှာ သစ္စာရှိပြီး စစ်မှန်တဲ့အချစ်တွေ အပြောက်အပြား မှီတယ်လို့လဲ လက်ခံထားတယ်။ အချစ်ကို ယုံကြည်တဲ့ ကျွန်တော်ချစ်သူရဲ့ အစွဲအလမ်းကိုလည်း ဖျောက်ဖျက်ပေးချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သာယာတဲ့ ဘဝကို တည်ထောင်ဖို့အတွက် သူ့ပရင်ထဲက အစွဲအလမ်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ရအောင်ပယ်ဖျက် ပေးမယ်။ ဒါ ကျွန်တော်သန့်ဉာဏ်ပဲ။

ယွန်းပန်း

အောင်မင်းခန့်

ကျွန်မ ကျွန်မချစ်သူ့ကို အရမ်းချစ်သည်။ ဘယ်လောက်
 ထိချစ်လဲဆို ကျွန်မအသက်ထက်ကို ပိုချစ်သည်။ ဒါပေမဲ့
 ကျွန်မ ယောက်ျားတွေ့ရဲ့အချစ်ကိုမယုံကြည်ဘူး။ သူတို့
 အချစ်က ဖန်ခွက်ထဲထည့်ထားတဲ့ ရေခဲတူတယ်။ ဖန်ခွက်
 အပိုင်းထဲမှာ ထည့်ထားရင် အပိုင်းပုံအတိုင်းပဲနေတယ်။
 ဖန်ခွက်လေးထောင့်ထဲ ထည့်ထားရင်လည်း လေးထောင့်
 ပုံစံလေး ဖြစ်နေပြန်ရော။ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနိုင်
 တယ်။ ပုံစံသာပြောင်းချင်ပြောင်းမယ်။ ရေခဲဂုဏ်သတ္တိ
 ကတော့မပြောင်းဘူး။ ယောက်ျားတွေ့ရဲ့အချစ်က အဲလိုပဲ
 ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနိုင်တယ်။ ဘယ်လောက်ချောမော
 ပြည့်စုံတဲ့ ချစ်သူမျိုးရနေပါစေ ပေါ့များလှတဲ့ သူတို့အချစ်
 တွေက နောက်ထပ်အချစ်သစ်များစွာကိုလည်း ရှာဖွေ
 နေတတ်သေးတယ်။ ဒါကသူတို့ရဲ့ မပြောင်းလဲတဲ့ အချစ်
 Definition ပေါ့။

အမှန်အတိုင်းပြောရမယ်ဆို ကျွန်တော်က ချစ်သူသာရှိ
 တယ် အချစ်အကြောင်း သိပ်မသိဘူး။ ကျွန်တော်ချစ်သူ
 ကလည်း မိဘချင်းသဘောတူထားတဲ့ ကျွန်တော် ငယ်
 သူငယ်ချင်း။ ကျွန်တော်က အချစ်ထက် ဦးနှောက်ကို
 ဦးစားပေးသူ။ လုပ်ငန်းချင်ဆက်စပ်၍ ငြင်းစရာမရှိသော
 သူငယ်ချင်းကို မိဘများသဘောကျ လက်ထပ်ရန် ခေါင်း
 ညိတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲရှိတာ အချိန်တိုင်း
 အလုပ်များပင်။ အောင်မြင်ကျော်ကြားသော လုပ်ငန်းရှင်
 တစ်ဦးဖြစ်ရန်သာ ခေါင်းထဲတွင်ရှိခဲ့သည်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ကို
 ဆွဲဆောင်မှုအားပြင်းတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို
 မတွေ့ခင်အထိ ကျွန်တော့်၏လုံးသားများက ကျွန်တော်
 ဆုံးဖြတ်ချက်အောက်တွင် နာခံလျက်။ အခုတော့ သူမ
 ကြောင့် ကျွန်တော့်ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ
 ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

တိမ်မှီးခြင်း

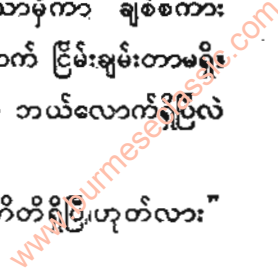
ဘဝကို ပျော်ပျော်နေသေးခဲ့လို့သာ သတ်မှတ်ထားသည်။
 လောကတွင် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တိမ်မှီးပြေးအတွက်
 မရှိ။ တိမ်မှီးပြေးအတွက်ဆို အသက်ပင် စွန့်ပျံ့သူများက
 လည်းအမြောက်အမြားပင်။ မှီးပြေးတို့က အချစ်ကို
 အထိတ်တစ်ထည်လိုပင် သဘောထားသည်။ မှီးပြေး
 အတွက်မှီးလာပြီဆို ဒီအထက်ကိုစွန့်ပစ်လိုက်သည်။ နောက်
 ထပ်တစ်ထည်ကို ထပ်လဲလိုက်သည်။ သိပ်ကိုဟောင်းမွှမ်း
 ငြီးငွေ့စရာကောင်းသော အသည်းကွဲခြင်းဆိုသည့်ကိစ္စ
 သည် မှီးပြေးနှင့်မဆိုင်။ မှီးပြေးအတွက်လိုတာ အချစ်
 ထက် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပင်...။

အခန်း(၁)

မိုးသားများကင်းစင်သော ဒီလိုနေ့လေးသည်
 ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက်တော့ ဂန္ထဝင်ဆန်စွာ လှပနေသည်။
 ကန်ရေပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသော ရေငွေ့ပါသော လေနု
 အေးများကလည်း စိတ်ကိုကြည်လင်လန်းဆန်းစေသည်။
 စွဲက ယွန်းကိုအသာအယာ ဖက်ထားသည်။ ယွန်းကလည်း
 စွဲရဲ့ပခုံးလေး ပေါ်တွင် အသာအယာမှီကာ ချစ်စကား
 များပြော မကုန်နိုင်။ ဒီလိုအချိန် လောက် ငြိမ်းချမ်းတာမရှိ။
 “စွဲ နင်နဲ့ ငါ့ရည်းစားဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ
 သိလား။”

“သိတာပေါ့ဟ။ ဆယ်လတီတိရို့ပြုဟုတ်လား။”

“အင်း... မဆိုးဘူး နင်တော်တယ်။ ငါက နင်မေ့
နေမယ်ထင်တာ”

“ဘာလို့မေ့ရမှာလဲ ငါ့ဦးနှောက်က ဒီလောက်
ကောင်းတာ”

“နင်က ဦးနှောက်ကောင်းလို့ မှတ်မိတာပေါ့လေ။
ငါ့ကို ချစ်လို့မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“အော်...မချစ်တဲ့သူကို ဘယ်သူကဦးနှောက်ထဲ
အလေးထားပြီး မှတ်မှာလဲ။ ချစ်လို့ပေါ့ကွ”

“တကယ်လား ဇွဲ”

“တကယ်၊ နှစ်ကယ်၊ သုံးလေးကယ်”

“ဇွဲ နော်။ လိုက်မစနဲ့ ငါမချစ်ပဲနေလိုက်မှာ”

“ချစ်ကလဲ ချစ်လို့စတာကို မချစ်ရင်ဘယ်သူ
ကစမလဲ၊ မချစ်ပဲစရင်”

“ကဲ... တော်တော့ နင်တစ်ယောက်ထဲကို
ချစ်တာတွေရော၊ မချစ်တာတွေရော ရှုပ်ယှက်
ခတ်နေတာပဲ”

“နင့်ကို ပျော်စေချင်လို့ပါဟာ”

“ပျော်တာပေါ့ ဇွဲရယ်၊ ငါ့ဘေးနားမှာ နင်ရှိနေရင်ကို
ငါအလိုလို ပျော်နေတာ”

“တကယ်လား ယွန်း”

“တကယ်၊ နှကယ်၊ သုံးလေးကယ်”

“သေမယ်။ အခွင့်ရတုန်း ပြန်နှိပ်တဲ့ကောင်မလေး
နာမယ်”

ဇွဲက ယွန်းကို ခပ်တင်းတင်းလေး ဖက်လိုက်သည်။
ယွန်းကလည်း ဖက်ထားသော လက်လေးကို သွားချွန်ချွန်
လေးများနှင့် ခပ်ဖွဖွဖိကိုက် လိုက်သည်။

“အား ခွေးကိုက်တယ်”

“ဇွဲနော်...”

ယွန်း နှုတ်ခမ်းလေးထော်ကာ ဟိုဘက်လှည့်သွား
တော့ ဇွဲက ပျာပျာသလဲ ချောရှာသည်။ ဒီလိုပဲ ဇွဲနှင့်ယွန်းက
မတည့်အတူနေပဲ ပြောရမလား။ တွေ့လိုက်တာနှင့် ရန်
တကျက်ကျက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မတွေ့ဘဲလည်း နေနိုင်
ကြသူများမဟုတ်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အချိုးစုံ
နောက်ကာ ရန်ဖြစ်မြဲပင်။ ဇွဲနှင့်ယွန်းသည် အရမ်းချစ်သော
ချစ်သူများဖြစ်သော်လည်း ဘယ်သောအခါမှ တစ်ဦးတို့
တစ်ဦး အလျှော့မပေးတတ်ကြပေ။ အမြဲပြိုင်ဆိုင် ငြင်းခုန်
ခြင်းနှင့်သာ ချစ်သူဘဝကို ဖြတ်သန်းလာကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် စိတ်ဓါတ်ချင်း အတွေးအခေါ်
ချင်း တစ်စက်လေးမှ မတူသော ချစ်သူများဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးတွင် တူတာဆို၍ အနိုင်မခံ အစူးမပေးတတ်သော စိတ်ဓာတ်လေးပင်။ ယွန်းက မိန်းကလေးဖြစ်သော်လည်း ကော်ဖီဆို ခါးခါးကြိုက်သည်။ ဇွဲထက်မာန်က ယောက်ျားလေးဖြစ်သော်လည်း ကော်ဖီ လက်ဖက်ရည်လုံးဝ မကြိုက်ပေ။ ယွန်းက ဘောလုံးပွဲဆို အသေအလဲကြိုက်သော်လည်း ဇွဲကမူ နာမည်ကြီး ဘောလုံးအသင်း ဘယ်နှုန်းပင်မဖြစ်ပေ။

ယွန်းက ရုပ်ရှင်ဆို အက်ရှင်ကားများကို ကြိုက်ပြီး ဇွဲကတော့ ရီမို(နိစ်)ဆန်ဆန် အနုအရွယ်လေးများကိုသာ ကြိုက်သည်။ ထိုသို့သောအသေးအစွဲမှ စတင်ကာ ဘာမှ မတူညီသော ချစ်သူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အသေအလဲတော့ ချစ်ကြသည်။ သို့သော်လည်း နှစ်ဦးသားကတော့ ထိုအကြောင်းအရာကို ဝန်မခံပေ။ သာမာန်သမီးရည်းစား အတွဲများလိုပင် ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဆက်ဆံကြသည်။

“ဇွဲ နှင့် IELTS ဖြေဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီလား။”

“အင်း.. မဆိုးပါဘူး။ လေ့လာတုန်းပဲ။ နှင်ကော အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား။”

“ငါလား ဖြစ်ပြီပေါ့ဟေ့။ ငါက နင့်လို ငပျင်းမှ မဟုတ်တာ”

“ဘာဆိုလဲ ယွန်းပျင်း မပျင်းပျင်း အချိန်တန်ရင် နင့်ထက်အမှတ် များရှင်ပြီးတာပဲ။ ယောက်ျားလေးဦးနှောက်က မိန်းကလေးဦးနှောက် ထက်သာတယ်။ မိန်းကလေး ဆယ်ညကျက်တဲ့စာက ယောက်ျားလေးတစ်ည ကျွတ်သလောက်ပဲရှိတယ်”

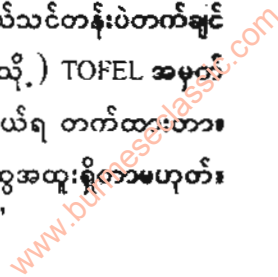
“ဟား... ဟား... နင့်ကို ဘယ်သူပြောလဲ”

“ဒီလိုပေါ့ဟာ၊ ဒါရှေးထဲကသိတဲ့ အသိတစ်ခုပဲဟာ”

“ဟုတ်လား ငါသိတာက အဲလိုမဟုတ်ဘူး။ နေဦး မနေ့ကမှ ဖတ်ထားတာ စာအုပ်လေးတောင် ပါသေးတယ် နှင်ဖတ်ကြည့်”

သူမက သူမပိုက်ဆံအိတ်ကြီးကြီးထဲမှ စာအုပ်လေးကို မွှေရှာနေသည်။ တကယ်တော့ အခုကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တတ်တဲ့ IELTS သင်တန်းကလည်း အင်္ဂလိပ်စာတိုးတက်ချင်တာရယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်သင်တန်းပဲတက်ချင်တက်ချင် အခုခေတ်က IELTS (သို့) TOFEL အမှတ်ကို တောင်းကြလွန်းလို့သာ လိုရ မယ်ရ တက်ထားတာ။ တခြားရည်ရွယ်ချက်က ဘာမှ အထွေအထူးရှိတာမဟုတ်။

“ရော့ တွေ့ပြီ ဖတ်ကြည့်”

ယွန်းက သူမပိုက်ဆံအိတ်ထဲက စာအုပ်လေး ထုတ်ကာ စာမျက်နှာအတိအကျပင်လှန်၍ ကျွန်တော်ကို ပြသည်။ သူပေးသော စာအုပ်လေးက ကောင်းမြတ်မင်း ရေးသော လောကကြီးမှာ ရယ်စရာဆိုသော ဟာသစာအုပ် လေးဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် သူမလက်ထဲမှ ယူ၍ ဖတ်ကြည့် လိုက်သည်။

မိတ်ဆွေ ၃ ယောက်နှင့် ရေသူမ

မိတ်ဆွေ ၃ ယောက် အားလပ်ရက်တွင် ငါးထိုင် များနေစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ ရေသူမတစ်ဦးကို မိသွားလေ သည်။ ရေသူမက သူ့ကိုပြန်လွှတ်ပေးမည်ဆိုပါက ကြိုက်ရာ တောင်းနိုင်သည်ဟု အသနားခံ တိုးလျှိုးတောင်းပန်ရာ... မိတ်ဆွေ-၁။ ။ ငါ့ကို ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ၂ဆ ကောင်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်မလား။

ရေသူမ ။ ။ ကောင်းပါပြီ။

ရေသူမက ကတိအတိုင်း ဖန်ဆင်းပေးလိုက်ရာ မိတ်ဆွေ-၁ သည် ဉာဏ်ရည် ၂ဆ ကောင်းမွန်လာ၍

ရှိတ်စပီးယား၏ စာမှန်သရွေ့ အာဂုံဆောင်နိုင်ရုံသာမကဘဲ ဝေဖန်ပိုင်းဆစ်တတ်သည့် အထူးဉာဏ်ပါ ရရှိခဲ့လေသည်။ မိတ်ဆွေ-၂။ ။ ငါ့ကိုတော့ ဉာဏ်ရည် ၃ဆ ပိုကောင်း အောင်လုပ်ပေး။

လွတ်မြောက်ချင်သော ရေသူမက ထပ်မံဖန်ဆင်း ပေးလိုက်ရာ မိတ်ဆွေ-၂သည် ပါရဂူများ နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်းက အဖြေရှာမရခဲ့သော သင်္ချာပုစ္ဆာတွေကိုပင် အလွယ်တကူ ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့လေသည်။

မိတ်ဆွေ-၃။ ။ ငါ့ကိုတော့ ၅ ဆကောင်းအောင် လုပ်ပေးရမယ်။

ရေသူမ ။ ။ အို... ရှင် လုပ်တော့လုပ်ပေးနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မလုပ်ခိုင်းစေချင်ဘူး။ မောင်ကြီးအတွက် အန္တရာယ်ရှိ မှာမို့လို့ပါ။ ပြီးတော့ စကြာဝဠာအပေါ်ထားရှိမယ့် မောင်ကြီး ရဲ့အမြင်တွေပါ ပြောင်းလဲသွားနိုင်တာမို့ ဒီတောင်းခံမှုကို တောင်းသင့် မတောင်းသင့် ပြန်စဉ်းစားစေချင်တယ်။

၁၂

ပန်းရတု

မိတ်ဆွေ-၃။ ဘာမှထပ်လျှာမရှည်နှင့်။ ငါတောင်းခံ တဲ့ကိစ္စကိုမင်းမဆောင်ရွက်ပေးနိုင်လို့ကတော့ ငါ့လက်ထဲက လွတ်မယ်မထင်နဲ့။

ရေသူမက တားမရသည့်အဆုံး မိတ်ဆွေ-၃ ၏အလိုဆန္ဒအတိုင်း ဖန်ဆင်းပေးလိုက်ရာ စကြာဝဠာအပေါ် အမြင်ပြောင်းလဲသွားကာ 'မိန်းမဘဝ'သို့ ရောက်သွားပါ တော့သည်။

စာဖတ်ပြီးတော့ ဇွဲက စာအုပ်လေးပိတ်ကာ ယွန်းကို ပြန်ပေးလိုက်သည်။ ယွန်းမျက်နှာကတော့ တွေ့ တယ်မှတ်လားဆိုသည့် မျက်နှာပေးနှင့် မျက်စိလေးပစ်၍ မေးလေးပင် မော့ထားလိုက်သေးသည်။

“ဇွဲတွေ့ပြီမှတ်လား၊ ငါတို့ရဲ့ဦးနှောက်က နင်တို့ ယောက်ျားတွေထက် ဘယ်လောက်သာတယ်ဆိုတာ”

“အပိုတွေပြောမနေနဲ့။ ဘယ်သူ့စကား မှန်တယ် ဆိုတာသိရအောင် နင်နဲ့ငါ စာမေးပွဲမှာ ဘယ်သူပိုသာလဲ ပြိုင်မလား”

“အိုကေလေ... နိုင်တဲ့သူခိုင်းတာ လုပ်ပေးကြေးပေါ့။ ဟုတ်လား”

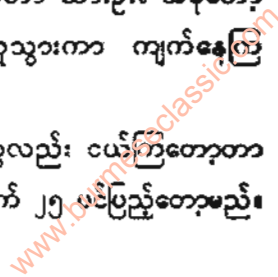
“စိန်လိုက်လေ...”

အခန်း(၂)

ဘာမဆိုယှဉ်ပြိုင်လိုက်မှ နေသာထိုင်သာရှိသော ယွန်းပန်းနှင့် ဇွဲထက်မာန်တို့ကတော့ အသေအလဲကို ကြိုးစားကြသည်။ ဆယ်တန်းတုန်းကများ ဒီလောက် ကြိုးစားခဲ့ပါက ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးရမှာ မလွဲပေ။ အခုတော့ ကြိုးစားနေလိုက်ကြတာများ စာအုပ်နှင့် မျက်နှာကို မခွာပေး ထမင်းစားလျှင်တောင် စာအုပ်ကိုဘေးနားချကာ စားရင်း စာကျက်သည်။ စားရင်းစာကျက်တာ ထားဦး။ အခုတော့ အိမ်သာတက်တာပင်စာအုပ် ယူသွားကာ ကျက်နေကြ သည်။

တကယ်ဆို အသက်တွေလည်း ငယ်ကြတော့တာ မဟုတ်။ နှစ်ယောက်လုံးက အသက် ၂၅ ပင်ပြည့်တော့မည်။

ယွန်းဆို Trading Company တစ်ခု၏ Secretary၊
 စွဲဆိုလည်း အချို့ရည်နှင့် စားသောက်ကုန် ထုတ်လုပ်သော
 တုမ္မထီတစ်ခု၏ Maketing Manager တစ်ဦးဖြစ်သည်။
 ဒါပေမဲ့ အခုထိတော့ ကလေးတွေလိုပင်။ ကုမ္ပဏီတွင်တော့
 ဘယ်လိုနေကြသည်။ သို့။ သူတို့အချင်းချင်းတွေ့ရင်တော့
 စာလေးများကဲ့သို့ပင် အမြဲငြင်းခုံ ပြိုင်ဆိုင်နေတတ်သည်။
 ကြာတော့လည်း ထိုသို့ရန်ဖြစ်မှသာလျှင် သူတို့နှစ်ဦးက
 နေသာထိုင်သာ ရှိလာကြပုံရသည်။

“သားငယ် ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင်
 စာကျက်နေတာလဲ”

မနက် Breakfast စားရင်းပင် စာကျက်နေသော
 စွဲအား မေမေပင် ကြည့်မရတော့။ ကိုယ်မွေးထားသော
 သားအကြောင်း ကိုယ် အသိဆုံးပင်။ ဒီလောက် သူ
 ကြိုးစားနေပုံထောက်လျှင် ကြည့်ရတာ သူ တစ်ယောက်
 ယောက်နဲ့အလောင်းအစား လုပ်လာတာပဲဖြစ်မည်။ နို့မို့ဆို
 သူလား ဒီလောက် ကြိုးစားမှာ။ ဆယ်တန်းတုန်းကတောင်
 စာကျက်ဖို့ အင်မတန်ပြောယူရတာ။

“မကြိုးစားလို့မရဘူးမေမေရ။ သားဒီစာမေးပွဲမှာ
 ယွန်းထက် အမှတ်ကောင်းမှဖြစ်မှာ။ ”

“ဘာလဲ ယွန်းနဲ့ လောင်းလာပြန်ပြီလား”

“ဟုတ်တယ် မေမေ”

“နင်တို့နှစ်ယောက်နဲ့တော့ ခက်တယ်။ ကိုယ်တ
 ယောက်ျားလေးပဲ အလျှော့ပေးစရာရှိ ပေးလိုက်ပါလား။
 မချစ်တာလဲမဟုတ်ပဲနဲ့”

“ချစ်လို့ မပေးတာပေါ့မေမေရ။ ယွန်းက သူ့ထက်
 ဘာမဆိုသာတဲ့ လူကိုပဲ အထင်ကြီးတာ။ သား ယွန်းထက်
 မသာရင် ယွန်းက သားကို ဘယ်အထင်ကြီးမလဲ။ အထင်
 မကြီးတဲ့ ယောက်ျားကိုရောချစ်ပါ့မလား။ တော်ကြာ ဘာမှ
 အထင်ကြီးစရာမရှိပါဘူး။ ခပ်တုံးတုံးပါလို့ထင်ပြီး ထားခဲ့ရင်
 ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

“မဟုတ်သေးပါဘူးဟယ်။ စိတ်ရှုပ်တယ် နင်တို့နှစ်
 ယောက်ကလေး ဘာတွေမှန်းကို မသိဘူး။ ခင်လေးလည်း
 ဒါကြောင့်ပြောတာ ဟိုတစ်ယောက်ကလည်း တရားလွန်
 တရားမင်းကို ကျက်နေတော့တာ ရုံးကပြန်ရောက်တောင်
 မနားဘူးတဲ့။ နင်တို့ကြောင့်တော့ ငါတို့ သူငယ်ချင်းအချင်း
 ချင်း မျက်နှာမပျက်ချင်ဘူးနော် သား”

“စိတ်ချပါမေမေရယ် သားလဲ ယွန်းကို အဆုံးအဖြ်
 မခံနိုင်ပါဘူး”

“အေးပါ ကိုယ့်ဇာတ်ကိုယ်နိုင်ရင်ပြီးရော”

မေမေကတော့ ကျွန်တော်နှင့် ယွန်းအကြောင်းကို သိနေသဖြင့် သတိသာပေး၍ ထွက်သွားသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ယွန်းနဲ့မခွဲနိုင်ပါ။ စာကျက်နေရင်းပင် ယွန်းမျက်နှာလေး မြင်ယောင်လာသည်။ ယွန်းနဲ့ အခုလို ပြိုင်လိုက် ရန်ဖြစ်လိုက် ပြန်ချစ်လိုက်နဲ့သာ ကျွန်တော့်ဘဝလေးက သာယာနေတာပါ...။

အခန်း(၃)

ယွန်းကော်ဖီတစ်ခွက်သောက်ပြီး စာထိုင်ကျက်နေလိုက်သည်။ တာပဲပြောပြော ဇွဲထက်တော့အမှတ်မလျှော့ချင်။ စာသာကျက်နေတာ တကယ်ဆို ယွန်း မနက်အစည်းအဝေးအတွက် အစည်းအဝေးရှင်းလင်းချက်များကိုလည်း စာရိုက်ရဦး မည်ဖြစ်သည်။ ယွန်းမှာ မကောင်းသည့်အကျင့်တစ်ခုရှိသည်။ လုပ်ချင်တာကို အရင်လုပ်လိုက်ရမှာ ကျေနပ်တတ်သည်။

အခုလည်း စာကျက်ပြီးမှ အလုပ်အတွက် စာရိုက်စရာရှိတာကို ရိုက်မည်။ ရိုက်စရာ ရှိတာများကို အရင်ရိုက်လိုက်ပါက စာကျက်ချိန်ကျလျှင် စာမကျက်နိုင်ဘဲ အိပ်ချင်လာမှာ စိုးသည်။

“ယွန်း သမီးဘာလုပ်နေလဲ ဆယ့်နှစ်နာရီပဲထိုးနေပြီ မအိပ်သေးဘူးလား။”

မေမေက ယွန်းအခန်းမီး ဖွင့်ထားတာတွေ့၍ ဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယွန်းအိပ်လျှင် ဘယ်တုန်းကမှ မီးဖွင့်မအိပ်တတ်။ မီးဖွင့်ထားလျှင် အိပ်ကိုမပျော်တာ။ အိပ်ပျော်နေရင်း တစ်ယောက်ယောက်က မီးဖွင့်လိုက်လျှင်လည်း ချက်ချင်းလန့်နိုးတတ်သည်။

“ဟုတ်မေမေ သမီးစာကျက်နေတာ”

“စာကျက်တယ်ဆိုလည်း တန်ရုံပဲကောင်းတယ်။ ညည်းဟာက အိပ်ပွားကို မရှိဘူး။ အိပ်ချိန်တောင် မအိပ်ပဲ စာကျက်နေတယ်ဆိုတာ...”

“မေမေကလည်း ကိုယ့်သမီးစာကျက်နေတာ ဂုဏ်တောင်ယူရဦးမှာကိုး”

“ဘာဂုဏ်ယူစရာရှိလဲ။ ကိုယ့်အသိစိတ်နဲ့ကိုယ် ကျက်တာမှမဟုတ်တာ ဇွဲကိုနိုင်ချင်လို့လုပ်တာ မှတ်လား။ ငါအားလုံးသိတယ်”

မေမေက ယွန်းစားပွဲနားလာရပ်၍ ယွန်းကို ဆူနေလေသည်။ ယွန်းစာကျက်နေရာမှ ယွန်းမျက်လုံးလေး လှန်ကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းလေးစုသွားလေသည်။

၂၉

“မေမေကို ဘယ်သူပြောလဲ ဇွဲပြောတာလား”

“ဇွဲမဟုတ်ဘူး။ ညည်းယောက္ခမ ထားမေဖုန်းဆက်ပြောတာ။ ကိုယ့်ချစ်သူပဲနိုင်တော့ရော ဘာဖြစ်လဲ။ ဒီလောက်ပြိုင်နေရအောင် နင်တို့နှစ်ယောက်က ရန်သူတွေလား။ အဲလိုကြာကြာလုပ် ကြာရင် ဇွဲက နင်ကိုစိတ်ကုန်လာလိမ့်မယ်။ ညည်းကြောင့် ထားမေနဲ့ ငါမျက်နှာမပျက်ချင်ဘူးနော် ယွန်း။”

“မဟုတ်ပါဘူးမေမေရယ် ဇွဲနိုင်သွားရင်လည်း သမီး ကျေနပ်ပါတယ်။ တကယ်က သမီးသူ့ကို စာကျက်စေချင်လို့ပါ။ သူ့ကိုပြောပြီး ကိုယ်ကျမကျက်ရင် ဘယ်ကောင်းမလဲမေမေရဲ့” စိတ်ဆိုးနေသော မေမေကို ယွန်းခါးလေးဖက်ကာ မျက်နှာချိုသွေးလိုက်သည်။

“အေးပါ ဒါဆိုလည်းအိပ်တော့ ညဉ့်နက်နေပြီ”

“ဒါဆို သမီးစာဆက်မကျက်တော့ဘူး ရုံးမှာ မနက်ဖြန်အစည်းမဝေးရှိလို့ အစည်းအဝေး ရှင်းလင်းချက်တွေ ရိုက်ပြီးအိပ်တော့မယ်နော်။ ဒါတွေက Top secret တွေဆိုတော့ သူများကို

၂၀

ပန်ရတု

မိုက်ခိုင်းလို့မရဘူး။ ဝေတာတောင် ဒါရိုက်တာတွေပဲ ဝေမှာ
လေး။”

“ကဲ... ကဲ... မြန်မြန်ရိုက် ပြီးရင်အိပ်တော့”

“ဟုတ် မေမေ”

စုပုပ်ပုပ် မေမေထွက်သွားမှ ယွန်းလည်း ကွန်ပျူ
တာလေးဖွင့်ကာ မနက်ဖြန်အတွက် အစည်းအဝေးရှင်းလင်း
ချက်များကို ရိုက်လိုက်ပါသည်။ အားလုံးပြီးသွားချိန်တွင်
တစ်နာရီပင်ထိုးနေပြီ။ အခုမှပင် လူလည်း ခေါင်းမထူနိုင်
အောင် အိပ်ချင်လာမှန်း သတိထားမိလာသည်။

အခန်း(၄)

ယွန်းနှင့် ကျွန်တော် IELTS ပြေတဲ့နေ့တ
နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယွန်းကလည်း ဖြေပြီး
နောက်နေ့ ခရီးထွက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် မတွေ့
လိုက်ရပေ။ ဒီတစ်ခါ ယွန်းခရီးသွားရတာ တော်တော်ကြာ
သည်။ သူမသွားသောနေရာကလည်း ဖုန်းမမိသဖြင့် ဖုန်း
ခေါ်၍လည်းမရ။ အရင်ဆို လူချင်းမတွေ့ဖြစ်တောင် ဖုန်း
နှင့်စကားပြောကာ သူမ၏ ဘုကျကျ မာကြောကြောအသံ
လေးကို ကြားနိုင်သေးသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုခွဲနေရတော့မှပင် သူမကို
ဘယ်လောက် ချစ်ကြောင်း ပိုသိလာသည်။ ဒီနေ့တော့
သူမ ပြန်ရောက်သဖြင့် ညနေ ရုံးအောင်း အင်းယားတွင်

တွေ့ရန်ချိန်းထားကြသည်။ မတွေ့တာကြာသည့် ချစ်သူ
လေးကို ပြန်တွေ့ရမှာဖြစ်သဖြင့် ရင်တွေပင်ခုန်လာသည်။
ရုံးဆင်းပြီဆိုတာနှင့် အင်းယားကိုပင် သုတ်ခြေတင်ပြေးခဲ့
သည်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ထိုင်ခဲ့ဖြူဖြူလေးပေါ်
တွင် ချစ်စဖွယ် ထိုင်နေသော သူမကို တွေ့ရသည်။

“ဟိတ်”

“မလန့်ပါဘူးဟာ။ နင်မရောက်ခင်ထဲက ရေမွှေးနံ့
ကရောက်နေပြီ သားပဲဟာ”

“ဒါဆိုလည်း လှည့်ကြည့်ပါလား ယွန်းရယ်”

“အော် ငါ လှည့်မကြည့်လည်း နင်ရောက်လာ
မှာပဲဟာ။ ဒီနေ့ နင်အရမ်းလှနေတယ်သိလား”

“ဟား ဟား နင်မပြောလဲ ငါမုန့်ကြွေးပါတယ်
ဟာ”

“ကောင်းတာပေါ့ဟာ ငါလည်းငတ်လာတာ”

“နင်အစားပုံမှန်စားဖြစ်ဘူးလား ပိန်သွားတယ်။
အသားလည်း နည်းနည်းမည်းသွားတယ်နော်”

“ဒါပေါ့စွဲရယ်။ ဘဝသမားတွေကို နင့်တို့လို
အလှသမားတွေမှမဟုတ်တာ”

“တော်ပါ နင့်ကို ဘယ်သူက အလုပ်လုပ်ခိုင်း

နေလို့လဲ။ ဦးရော အန်တီရောက နင့်ကိုဘယ်သူ
မှ မလုပ်ခိုင်းဘူး။ နင့်ဘာသာ မနေနိုင် မထိုင်နိုင်
လုပ်နေတာ”

“ငါမှ အလုပ်မရှိပဲမနေတတ်တာ စွဲရယ်”

“နင်ပင်ပန်းတာ ငါမကြည့်ရက်ဘူး မလုပ်ပဲနေ
ပါလား ယွန်းရယ်”

“နင်ငါ့ကို မုန့်ကျွေးမယ်ဆို ကျွေးလေဟာ။
ငါဗိုက်ဆာပြီ။ နင်မလာခင်အစောကြီးထဲက ငါ

နင့်ကို စောင့်နေတာ”

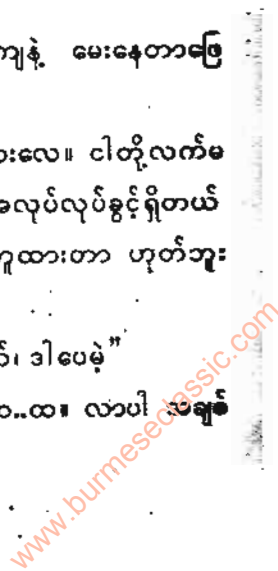
“ကောင်မလေး လူလည်မကျနဲ့ မေးနေတာဖြေ
ဦး”

“နင်နဲ့ငါ သဘောတူပြီးသားလေ။ ငါတို့လက်မ
ထပ်ခင် အချိန်ထိတော့ အလုပ်လုပ်ခွင့်ရှိတယ်

လေဟာ။ နင်ပဲ သဘောတူထားတာ ဟုတ်ဘူး
လား”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့”

“ဒါပေမဲ့နဲ့ ဗိုက်ဆာပြီ။ ထ...ထ။ လာပါ သချစ်
ဆုံးရယ်”

ကျွန်တော် မထချင်ထချင်ထလာတော့ သူမ ကရယ်ကာ သူမဦးခေါင်းလေးနှင့် ကျွန်တော့်ပခုံးလေးကို လာတိုက်သည်။ ဒါ သူမအမြဲအပြစ်လုပ်ပြီးလျှင် ချောသည့် စတိုင်လေ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူမအဲလို တစ်ချက် ဦးခေါင်းလေးနှင့် ဆွေလိုက်ရုံနှင့် အလိုလို ကျေနပ်၊ ကြည့်နူး မိမြဲဖြစ်သည်။ သူမဆံပင်ရှည်လေးများကိုလည်း လက်ဖြင့် အုပ်ကိုင်ကာ ဖွတ်မြဲဖြစ်သည်။

အခုလို သူမလက်လေးကိုကိုင်၍ ကန်ဘောင်တွင် လမ်းလျှောက်ရတာလောက် ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတာမရှိပေ။

“ဇွဲ ငါ ရခိုင်မုန့်တီ စားချင်တယ်”

“စားလေ”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကန်ဘောင်ဘေးရှိ စားသောက်ဆိုင်လေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

“ညီလေးရေ ရခိုင်မုန့်တီနှစ်ပွဲပေးကွာ”

ဇွဲက ဆိုင်ကစားပွဲထိုးလေးအား ခေါ်၍ စားစရာ များ မှာလိုက်သည်။

“ဇွဲ ငါနှစ်ပွဲစားမှာနော်”

“အင်းပါ ယွန်းရယ်။ နှစ်ပွဲ မကဘူး နင်ကြိုက် သလောက်စား”

“ဟေး ဒါကြောင့် ဇွဲကို ချစ်ရတာ”

ယွန်းက လက်စုပ်လေးပင်တီးကာ ပျော်ရွှင် သွားသည်။ တစ်ခါတလေ ယွန်းအပြုအမူလေးများက ကလေးဆန်စွာ ချစ်စရာကောင်းလွန်းနေသည်။ တကယ်ကို သူမကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုချစ်မှန်းမသိပါ။ သူလိုချင်တာ ရ၍ ကျေနပ်သွားသော ကောင်မလေးကို အသံယား လာသဖြင့် ပါးလေးကို ဆွဲလိမ်ပြစ်လိုက်သည်။

“အား...နာတယ်။ လက်ကြမ်းကြီးနဲ့”

“ဘာလက်ကြမ်းလဲ ဒီလောက် နူးညံ့တဲ့လက် လေးကိုများ”

“ဟား ဟား ရှက်လည်းရှက်ဘူး”

ဇွဲပြန်ပြောမလို ပါးစပ်ပြင်တုန်း စားပွဲထိုးလေးက မုန့်တီများလာချပေးသဖြင့် အသာငြိမ်နေလိုက်သည်။

“ဟေ့ ယွန်း အစပ်အဲလောက်အများကြီး မထည့်နဲ့လေ”

“ဟာ-ရခိုင်မုန့်တီဆိုတာ စပ်စပ်လေးမှ စား ကောင်းတာ။ နင်ကလေး ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး အစပ်လေးတောင် နည်းနည်းပါးပါး စားနိုင်ဘူး။

ငါတောင် နှစ်စွန်းလောက်တော့ အသာလေးစား နိုင်တယ်”

“ယောက်ျားလေးဖြစ်ရင် အစပ်စားနိုင်ရမယ်လို့ နင့်ကိုဘယ်သူပြောလဲ”

“အော်.. ဘယ်သူမှ မပြောပေမဲ့ ငါလုပ်သမျှ အားလုံးတော့ နင် လုပ်နိုင် ရမှာပေါ့။”

“ဘာလို့မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ လုပ်နိုင်တာမှ အကုန် လုပ်နိုင်တယ်။ ငါ မလုပ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိဘူး။”

“အပိုတွေပါဟယ်.. ကဲ ဒါဆိုနင်အခု ငါစားသလို လိုက်စားနိုင်လား။”

“စားနိုင်တာပေါ့ ရော့ ထည့်လိုက်စမ်းပါ ငါ့ပန်းကန်ထဲကို နင့်ငရုတ်သီး”

“သေချာတယ်နော်။ ပြီးမှ မငိုနဲ့။”

“ယောက်ျားကွ။ ထည့်”

ပြောသာပြောလိုက်ရသည်။ စိတ်ထဲတွင်တော့ လန့်နေသည်။ ဒေါ်ယွန်းကလည်း အညှာအတာကိုမရှိ။ ကြည့်ပါဦး ထည့်ဆိုတိုင်း ထည့်လိုက်တာ ငရုတ်သီးမှ နှစ်စွန်းအပြည့်။ နည်းနည်းပါးပါး လျှော့ထည့်ပါလား ကိုယ့် ချစ်သူပဲ။ ကျွန်တော် အစပ်မစားနိုင်တာလဲ သိရုံသာနဲ့။

အားတင်းပြီး စွန်းနှင့် မွေနေရင်းနဲ့တောင် ပါးစပ်တစ်ခုလုံး ပူစပ်လာသလိုပင်။

“စားလေ။..”

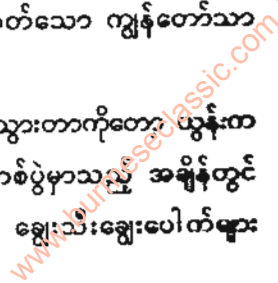
ကျွန်တော် တစ်စွန်းယူပြီး စားမယ်လည်းလုပ်ကော ယွန်းက ပြုံးစိစိ ဖြင့်တားလာသည်။

“စတာပါ ဇွဲရယ်။ မစားနဲ့ ဇွဲစားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ယွန်းစားမှာအသစ်တစ်ပွဲမှာလိုက်။ ယွန်းကနှစ်ပွဲစားမှာ။”

“ရတယ်ယွန်း ငါ့စားနိုင်တယ်။”

ယွန်းတားနေသည့်ကြားက အတင်းယူ စားလိုက် သည်။ မစားလို့လည်းမရ ကိုယ်မစားလျှင် ယွန်းစားမှာ။ ယွန်းကိုလည်း ဒီလောက် ငရုတ်သီး များများမစားစေချင်။ သွန်ပစ်လျှင်လည်း အင်မတန်နုမြောတတ်သောယွန်းက အတင်းစားမှာ။ ယွန်းကိုလည်း နောက်တစ်ပွဲတွင် ငရုတ် သီးမစားခိုင်းတော့ဘူး ဆုံးဖြတ်လိုက်သဖြင့် ယောက်ျားရင့်မာ ကြီးဟု ယွန်းအမြဲပြော ပြောနေတတ်သော ကျွန်တော်သာ ကြိတ်မိုတ်မျိုချလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်၏ မျက်နှာရှုံ့ရှုံ့သွားတာကိုတော့ ယွန်းက အော်ရယ်ပါသည်။ ယွန်းနောက်တစ်ပွဲမှာသည့် အချိန်တွင် တော့ ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံး ရွေးသီးရွေးပေါက်များ

နှင့်နှစ်နေသည်။ ယွန်းကတော့ သူ့ပိုက်ဆံအိတ်လေးထဲမှ တစ်သျှူးလေးထုတ်ကာ ကျွန်တော့မျက်နှာကို ကြင်ကြင် နာနာသုတ်ပေးသည်။ နောက်တစ်ပွဲကိုလည်း ကျွန်တော့ စကား နားထောင်ကာ အဖြူထည်လေးပင်စားရှာသည်။

ထိုသူရဲကောင်းဆန်ခြင်း၏ အကျိုးသည် ညဘက် တွင်တော့ အိမ်သာတက်တိုင်း ပူစပ်စပ် အထိအတွေ့နှင့် အဆက်မပြတ် အိမ်သာတက်ခြင်းပင်။ စားနေကျဖြစ်သော သူမအတွက်တော့ ဘာမှ မထူးလောက်ပေ။ ကျွန်တော်က သာ ယွန်းပေးသော ဝေဒနာကို အလူးအလဲ ခံစားခဲ့ရပါ သည်။

၂၀ ၂၀ ၂၀ ၂၀ ၂၀

အခန်း(၅)

ဖုန်းသံကြားသည်နှင့် အလုပ်လုပ်နေရာမှ အမြန် ကောက်ကိုင် လိုက်သည်။

“ယွန်း”

“ပြော ဇွဲ”

“နင်အလုပ်များနေလား”

“ရတယ် ပြော ဇွဲ”

“မနက်ဖြန် IELTS အမှတ်စာရင်းထွက်မှာသိလား”

“ဟုတ်လား။ ဘယ်လိုလဲ နင်ပြင်ချင်သေးရင်

ပြင်လို့ရတယ်နော်”

“သွားစမ်းပါ။ ငါက ငါ့ကိုယ်ငါ ယုံတယ်မပြင်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ နင်ပြင်ချင်ရင်တော့ နင်သဘောပါ”

“မပြင်ပါဘူး”

“ဒါဆို ငါတို့ မနက်ဖြန်တွေ့ကြရအောင်ဟာ”

“အိုကေလေ ငါ ကြိုခွင့်တိုင်လိုက်မယ်”

“အင်း ဒါဆို မနက်ဖြန်ကန်တော်ကြီးမှာ

တွေ့ကြတာပေါ့။ ငါလာခေါ်ရမလား”

“မခေါ်နဲ့တော့ ငါဖာသာငါ လာခဲ့မယ်။

နဂိုတွေ့နေကြနေရာပဲမှတ်လား။ ဘယ်အချိန်လဲ”

“ဆယ်နာရီ။”

“အိုကေ။ မနက်ဖြန်မှတွေ့မယ်”

အခန်း(၆)

↓

စွဲကားလေးထိုးရပ်လိုက်သည်နှင့် ယွန်း၏ အပြစ်
တင်သံကို အရင်ဆုံး စတင်၍ ကြားလိုက်ရသည်။

“မိနစ် နှစ်ဆယ်တိတိ နောက်ကျတယ်”

“ဆောရီးပါချစ်ရယ်။ ကိုယ်အမှတ်စာရင်းပါ
တစ်ခါထဲကြည့်နေလို့။”

“ဟုတ်လား ဇွဲ။ ငါဘယ်လောက်ရလဲဟင်။
နင်ကော ဘယ်လောက် ရလဲ”

“နေဦး အဲဒါတွေမပြောခင် ငါတစ်ခုပြောမယ်။
တကယ်လို့ ငါ နင့်ထက်အမှတ်များရင်
နင်ငါ့ကို.....”

ပါးလေးတစ်ဖက်ဖောင်းကာ ယွန်းဘက်ကို တိုးပေးလိုက်သဖြင့် သူ့ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပါယ်ကို ယွန်းသိလိုက် သည်။

“နင်နိုင်းရင်တော့ နင်သဘောပေါ့ဟာ”

ဘုရား... ဘုရား သူများနိုင်သွားလို့လား။ ယွန်း ရင်ခုန်သံတွေ မြန်ဆန်နေသည်။

“ပြောဟာ နင်ပဲမများနဲ့။ နင်မပြောရင်နေ ငါ ကြည့်ပြာဆီဖုန်းဆက် မေးလိုက်မှာ”

“မေးပေါ့ ငါပြောရင် နင်ကယုံချင်မှ ယုံမှာ မေး... မေး”

ကြည့်ပြာဆိုတာ ယွန်းတို့နှင့်အတူတူ ကျောင်း တက်၍ အတူတူ ဖြေခဲသောသူငယ်ချင်း။ ယွန်းအိတ်ထဲမှ ဖုန်းလေးကိုထုတ်ကာ တုန်တုန်ရီရီ လက်များဖြင့် ကြည့်ပြာ ဆီဖုန်းခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။

“ကြည့်ပြာ ယွန်းပါ။ အမှတ်စာရင်းတွေသိပြီလား”

“သိပြီ ယွန်း”

“ကြည့်ပြာ ယွန်းဘယ်လောက်ရလဲဟင်”

“ရှင်ရော ခွဲရော ၆.၅ ရတယ်။ အရမ်းတော်တာပဲ။ ကျုပ်တော့ ၅.၉ ပဲရတယ်”

“ဟုတ်လား ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကြည့်ပြာရယ်။ ယွန်းက မကြည့် ရသေးလို့ ကြည့်ပြာကိုလှမ်းမေး တာ။ ကျေးဇူးပဲနော် ကြည့်ပြာ”

“ကောင်းပါပြီရှင်။ ဒါဆို ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော် ယွန်း”

ဖုန်းချပြီး ယွန်းလှည့်ကြည့်တော့ ခွဲက ယွန်းကို မျက်စိတစ်ချက်မှိတ်ပြီး ပြောင်ပြနေသေးသည်။

“ရှက်ပါတယ် ကောင်မလေးတစ်ယောက် နမ်းရတော့မယ်ဆိုပြီး ကြိတ်ပျော်နေတာ။

ရပါတယ် ယွန်းရယ် အဲလောက်ဝမ်းနည်းမသွား ပါနဲ့ နမ်းချင်ရင်နမ်းပါ။ ငါခွင့်လွတ်ပါတယ်”

ခွဲက ပြုံးစေနှင့် နောက်နေသဖြင့် ယွန်း ဒေါပွသွား သည်။

“ကောင်စုတ် ငါ့ကို စိတ်ပူအောင်လုပ်တယ်။ နင်သေမယ်”

“မသေပါရစေနဲ့ ချစ်သူကို ချစ်လို့တောင်မဝသေး တူး”

“အပိုတွေ နင်လား။ နောက်တစ်ယောက်တွေ့တာနဲ့ ချက်ချင်းမေ့သွားမှာ။”

“မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေကွာ။ အဓိပ္ပါယ်မရှိတာ။
ယွန်းက အချစ်ကိုမယုံဘူးလား။”

“ဟင့်အင်း ယွန်း ယောက်ျားတွေရဲ့အချစ်ကို
မယုံဘူး။”

“ဘာလို့လဲ ယွန်းရယ် လောကမှာ သစ္စာရှိတဲ့
အချစ်စစ်တွေ အများကြီးပါ။”

“ဟွန်းအင်း ဇွဲ ယွန်းတွေဘူးတာတော့
ယောက်ျားလေး တော်တော်များများရဲ့
သစ္စာဆိုတာ အသစ်ကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်
ခြင်းပဲ”

“မဟုတ်သေးဘူး။ အဲလို ယွန်းထင်နေရင်
ဘယ်တော့မှ ပျော်ရွှင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ယွန်းရဲ့
မသိစိတ်က ယွန်းကို အမြဲသတ်နေလိမ့်မယ်”

“ကဲ ဒါဆို ဇွဲသူငယ်ချင်းထဲမှ အရမ်းသစ္စာရှိတဲ့
လူရှိလား”

“ရှိတာပေါ့”

“ရှိတာ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး ဇွဲရာ။ ရှိနေသေးတာ
နေမှာပါ”

“ဘယ်လို.....ယွန်းပြောတာသိပ်နားမလည်ဘူး”

“ဒီလိုလေ့ရှိရဲ့ အခုဇွဲပြောတဲ့ သစ္စာရှိတဲ့ သူငယ်ချင်း
ဆိုတာ အခုချိန်မှာ သစ္စာရှိနေတာ ဖြစ်ကောင်း
ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အမြဲသစ္စာရှိတာတော့
ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူ့မှာ သူ့ရင်ကိုထိရှုစေမဲ့
နောက်တစ်ယောက်ကို ထပ်မတွေ့သေးလို့
ဒီတစ်ယောက်ပေါ်မှာ သစ္စာရှိနေတာပါကွာ။
နောက်တစ်ယောက်များ တွေကြည့်ပါလား
ဧကန်က ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားမှာ။ ယွန်း
တစ်ခုပြောပြမယ်ကွာ။ ယောက်ျားလေးတွေက
ချောချောလှလှချစ်သူလေး ဘေးမှာရှိလဲ ဖြတ်သွား
တဲ့ တခြားချောချောလှလှကောင်မလေးတွေ
ကိုလည်း ထပ်ကြည့်တာပဲ မှတ်လား”

“ဒါကတော့ကွာ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး
ကောင်မလေးတစ်ယောက်လှလို့ ကြည့်တာ
လောက်ပဲဟာ။ ယွန်းရော ကလေးတစ်ယောက်
ချစ်ရာ ကောင်းနေရင်မကြည့်ပဲနေနိုင်လို့လား”
“ဒါမှန်ပြောတာကဘာမှမဆိုင်ဘူးဒါဆို ငါကတော့
ကောင်လေးချောချောလေးတွေ မြင်ရင်
လိုက်ငေးနေရမလား”

“ငါ ဘယ်တုန်းကများ နင်ရှေ့မှာ ကောင်မလေး တွေကို လိုက်ငေးနေမိလို့လဲ”

“ဟုတ်တယ် နင်က ငါ့ရှေ့မှာတော့ မငေးဘူး ငါ့ကွယ်ရာရောက်မှငေးမှာ၊ ယောက်ျားတွေရဲ့ အချစ်ကလေး ဖန်ခွက်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ ရေခဲတူ တယ်။ ဖန်ခွက်အဝိုင်းထဲမှာ ထည့်ထားရင် အဝိုင်းပုံအတိုင်းပဲနေတယ်။ ဖန်ခွက်လေးထောင့် ထဲ ထည့်ထားရင်လည်း လေးထောင့်ပုံစံလေး ဖြစ်နေပြန်ရော။ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနိုင်တယ်။ ပုံစံသာ ပြောင်းချင်ပြောင်းမယ် ရေရဲ့ဂုဏ်သတ္တိ ကတော့ မပြောင်းဘူး။ ယောက်ျားတွေရဲ့အချစ်က အဲလိုပဲ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနိုင်တယ်။ ဘယ်လောက် ချောမောပြည့်စုံတဲ့ ချစ်သူမျိုးရနေ ပါစေ ပေါများလှတဲ့ သူတို့အချစ်တွေက နောက်ထပ်အချစ်သစ်များစွာကိုလည်း ရှာဖွေ နေတတ်သေးတယ်။ ဒါက သူတို့ရဲ့ မပြောင်းလဲ တဲ့ အချစ် Definition ပေါ့”

“မဟုတ်သေးပါဘူးဟာ”

ယွန်း ဘယ်တုန်းကများ ဒီလိုရှူးကြောင်ကြောင်မျိုး

တွေးမိနေခဲ့ပါလိမ့်။ သူမစကားများကို နားထောင်ရင်း စိတ်တွေရှုပ်ထွေးလာသည်။ ဒီလောက် ပြောင်ကျ ရှင်းလင်း သော စကားများကိုလည်း ကျွန်တော်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ ပြောရသော ယွန်းကိုလည်း စိတ်ထဲက ဒေါသထွက်မိသည်။ ဒါက ကျွန်တော့်အချစ်ကို သက်သက်စော်ကားခြင်းပဲ။ ကျွန်တော် ယွန်းကိုဘယ်လောက် ချစ်လဲဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ် ကို အသိဆုံးဖြစ်သည်။

“ယွန်း နင် သူများကို အထင်သေးပြီး ကိုယ်ကိုယ် ကို အထင်ကြီးတာ အရမ်းများနေပြီ”

“ငါ့ကိုယ်ငါ အထင်ကြီးတာမဟုတ်ဘူး။ လောကမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘာဝကိုပြောပြတာ”

“အိုကေ နင်ကိုယ်နင် သိပ်ယုကြည်မှုရှိရင် ငါ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ နင့်ကို ကြိုက်လာအောင် လုပ်နိုင်လား။ သူ့နာမည်က အောင်မင်းခန့်။ အောင်မင်းခန့် ဘဝမှာ သူ့ကောင်မ လေးကလွဲရင် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်ဘူး ခဲ့ဘူး။ ဒါ ငါ့အသိဆုံးပဲ။ ပြီးတော့ အောင်မင်း ခန့်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးတဲ့ မိန်းမတွေဆို

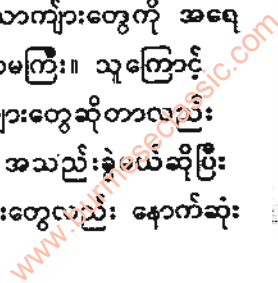
အရမ်းမုန်းတာ။ သူလိုလူမျိုးကို နင် ဘယ်လောက်
ပဲ ဆွဲဆောင် ဆွဲဆောင် မရဘူး။

တကယ်တော့ ယွန်းကို စိန်ခေါ်လိုက်တာက
ယွန်းရဲမှားယွင်းတဲ့ အတွေးတွေကို ပယ်ဖျက်ချင်တာ တစ်ခု
ထဲပါ။ ပြီးတော့ အောင်မင်းခန့်အကြောင်းလည်း ကောင်း
ကောင်းသိနေ၍ စိန်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယွန်း ကိုယ်တိုင်
လည်း လောကမှာ သစ္စာရှိတဲ့ယောက်ျားတွေ အများကြီး
ရှိတယ်ဆိုတာကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်ခံသွားစေချင်
တာ။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီလို စိန်ခေါ်ခဲ့တာပါ။

“နင်က စိန်ခေါ်တော့ ငါကလည်း နင့်ကို
သက်သေပြရတော့မှာပေါ့။ နင်အစုစုကိုယုံကြည်
တဲ့သူငယ်ချင်း ဘယ်လိုရှုံးမလဲ စောင့်ကြည့်ပေါ့”
“ဒါပေမဲ့နင် အိန္ဒြေပျက်စေတဲ့ အပြုအမူမျိုး
မလုပ်ရဘူး”

“စိတ်ချ ငါကြောင့် နင်ဘယ်တော့မှ မျက်နှာ
မပျက်စေရဘူး။ နင် စိန်ခေါ်ပြီးပြီဆိုရင် ဒီတစ်ခါ
ငါစိန်ခေါ်ရမဲ့ အလှည့်”
“ဘာလဲ”

“ငါလည်း နင့်အချစ်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ချင်
တယ်။ ဒီတော့ နင့်ကို ငါ့ရဲ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်နဲ့မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ သူ့နာမည်က
တိမ်မိုးပြေး။ မိုးပြေးက အရမ်းလှတယ်။ လှတယ်
ဆိုတာထက် ဆွဲဆောင်မှုပိုရှိတယ်။ မိုးပြေးကိုမြင်တဲ့
ယောက်ျားလေးတိုင်းက အရမ်းလှတာပဲလို့
မပြောဘဲ မနေနိုင်လောက်အောင်ကို လှတာ။
သူ့အလှ သူ့အပြောမှာ မမောတဲ့လူကိုမရှိဘူး။
နင့်ကို သူ့နဲ့မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ နင်သူ့ကိုရှောင်နိုင်
ရင် ငါ နင့်ကို အပြည်အဝယ်ကြည်ပေးမယ်”
“အိုကေ စိန်လိုက်လေ။ ငါ နင့်ကို ဘယ်လောက်
ချစ်လဲ နင်မကြာခင် သိရမှာပါ။”
“သိပ်အပြောမစောပါနဲ့ဟာ။ မိုးပြေးက နင်မြင်ဘူး
နေကျ မိန်းကလေးမျိုးမဟုတ်ဘူး။ အရမ်းမာယာ
များတယ်။ နင်တို့လို ယောက်ျားတွေကို အရေ
ကြိုသောက်ထားတဲ့ ဆရာမကြီး။ သူ့ကြောင့်
အသည်းကွဲတဲ့ ယောက်ျားတွေဆိုတာလည်း
တစ်ပုံတစ်ပင်ပဲ။ သူ့ကို အသည်းခွဲမယ်ဆိုပြီး
ချဉ်းကပ်လာတဲ့ ယောက်ျားတွေလည်း နောက်ဆုံး

ကျ သူတို့ပဲခံရတာပဲ။ နင်လည်း ပြီးမှ ယွန်းရယ်
 ငါအခုမှ အချစ်စစ် အချစ်မှန်ကို တွေ့သွားတာပါ
 ဆိုလည်း ငါ နင့်ကို ခွင့်လွှတ်နေမှာပါ။ စောစော
 စီးစီးသိရလို့တောင် နင့်ကို ကျေးဇူးတင်နေဦးမှာ”
 “အိုကေ အဲလိုမဟုတ်ပဲ ငါက နင့်ကို သစ္စာရှိရှိ
 ချစ်နေတယ်ဆို နင်ငါ့ကို အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ရ
 မယ်။ ဘယ်လိုလဲ”
 “အိုကေလေ ဒီလိုသစ္စာရှိတဲ့ ယောက်ျားမျိုးဆို
 ငါကလည်း ကျေကျေနပ်နပ်ကို လက်ထပ်မှာပါ။
 တကယ်လို့များ ငါတို့နှစ်ယောက်ထဲက တစ်
 ယောက်ယောက်ပဲ နိုင်ခဲ့ရင်တော့ နိုင်တဲ့လူရဲ့
 စကားကိုတစ်သက်လုံး မြေဝယ်မကျ နားထောင်
 ရမယ်”
 “ကောင်းပြီ။ ဒါဆို ငါတို့အစီအစဉ်ကို အမြန်
 ဆုံး စမယ်။ မနက်ဖြန်ကျရင် ငါတို့ အသေးစိတ်
 စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေရေးပြီး စကြတာပေါ့။
 အခုထဲက သေသေချာချာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
 ပြောထားမှအဆင်ပြေမှာ။ အရေးကြီးဆုံးက
 ငါ့တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ကြဖို့ပဲ။

နင်လည်း ငါကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ဘူး
 နော်”
 “စိတ်ချပါစွဲ။ ငါ နင့်ကလွဲရင်ဘယ်သူ့ကိုမှစိတ်မဝင်
 စားပါဘူး။ ငါလည်းအိမ်ကနေ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်
 ရန်တွေစဉ်းစားခဲ့မယ်။ နင်လည်းစဉ်းစားခဲ့”
 ယွန်း အမှန်တိုင်းပြောရရင် စွဲရဲ့အချစ်ကိုလည်း
 စမ်းသပ်ချင်သည်။ ပြီးတော့ စွဲကိုလည်း ယောက်ျားတွေရဲ့
 အချစ်ကို သက်သေပြကာ ဒါမျိုးမဖြစ်ရန် စွဲကို ဆုံးမချင်
 သည်။ စွဲရဲ့ တိကျပြတ်သားတဲ့ မျက်ဝန်းများကို တွေ့တော့
 လည်း ရင်ထဲတွင် အတိုင်းမသိပျော်ရွှင်မိသည်။ တကယ်
 တော့ ယွန်းကအခုအချိန်မှာ ယွန်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ကို
 မှတ်ကျောက် တင်ကြည့်တာပါ။ အရည်အသွေးပြည့်မှီတဲ့
 အချစ်တစ်ခုလို့ လက်ခံနိုင်ဖို့အတွက် နည်းနည်းတော့ အပွန်း
 အပဲ့ခံရမှာပေါ့။

အခန်း(၇)

ရေပြင်ပေါ်သို့ နေရောင်ထိုးကျနေသဖြင့် ရေကန် တစ်ခုလုံးကို စိန်များ ဖြူးထားသကဲ့သို့ တလက်လက် တောက်ပနေသည်။ ထိုရေပြင်နှင့်အပြိုင် ဇွဲနှင့်ယွန်း၏ မျက်ဝန်းများကလည်း တလက်လက် တောက်ပနေသည်။ ခပ်ဝေးဝေးကို စိုက်ကြည့်နေရင်း နှစ်ဦးသားလည်း စကား မဆိုဖြစ်ဘဲ အတွေးများတွင် နစ်မြောနေပုံရသည်။ ဇွဲ အရင်ဆုံး စတင်လှုပ်ရှားလာသည်။

“ယွန်း ငါတို့မပြိုင်ကြရင် ကောင်းမလား”

“ဘာလို့မပြိုင်ရမှာလဲ။ နင့်ကိုယ်နင် ယုံကြည်မှု မရှိဘူးလား”

“ဘာလို့မရှိရမှာလဲ။ သိပ်ရှိတာပေါ့။ ငါက နင့် အတွက်စဉ်းစားနေတာ။ နင်က မိန်းကလေး ဆိုတော့ နင့်အတွက်ပြောစရာဖြစ်လာမှာစိုးလို့”
“အဲအတွက်တော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ငါဘယ်သွားသွား နင်က ငါ့ဘေးနားမှာရှိမှာပဲ ဘာစိုးရိမ်စရာရှိလဲ”
“ပြီးရောလေ ဒါဆို ဒီမှာကြည့် ငါရေးလာတဲ့ စည်းမျဉ်းတွေ။”

ဇွဲလက်ထဲမှစာရွက်လေးကို ယွန်း လှမ်းယူလိုက် သည်။

- နှစ်ဦးသဘောတူ လိုက်နာရမည့် စည်းမျဉ်းများ
- ၁။ ဘယ်သောအခါမှ ကိုယ့်ပစ်မှတ်ကို ပြန်မချစ်ရ။
  - ၂။ ကိုယ်ကစတင်၍ အိန္ဒြေမဲ့သောအပြုအမူမျိုးမလုပ်ရ။
  - ၃။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်များ မပါရ။
  - ၄။ မိမိဘက်ကစတင်၍ ရေလာမြောင်းပေးမလုပ်ရ။
  - ၅။ အရာရာတွင် ချစ်သူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အသိပေးရမည်။
  - ၆။ မိမိလိုချင်သည့်အရာ ရက အားလုံးကို အမြန်ဆုံး အဆုံးသတ်ရမည်။

“သဘောတူလား”

စာရွက်လေးကို ပြန်ခေါက်နေသော ယွန်းအား
ခွဲက မေးလိုက်သည်။

“တူတာပေါ့”

“ဒါဆို ဇာတ်လမ်းကို အခုစမလား။ ငါ အောင်မင်း
ခန့်ကိုချိန်းလိုက်မယ်။ နင် လိုက်တွေ့မလား”

“လိုက်တွေ့တာက ဟုတ်ပါပြီ။ နင်ကငါ့ကို
ဘယ်လိုမိတ်ဆက်ပေးမှာလဲ”

“အော်.. နင်က ငါ့ရဲ့ သူ့အဖေအဖေပေါ့”

“အင်း မဆိုးဘူး ကောင်းသားပဲ”

“လာ ဒါဆိုထ သွားမယ်။”

ခွဲမောင်းသော ကားလေးပေါ်တွင် ယွန်း၊ မိမိလေး
နှင့် လိုက်ပါလာသည်။ ယွန်းအတွက်က လူတစ်ယောက်ကို
ဝင်ရောဖို့အရမ်းလွယ်သည်။ ယွန်းအလုပ်က လူတိုင်းနှင့်
ဆက်ဆံနေရသောကြောင့် လူမှုရေးတော့ ယွန်း ကောင်း
ကောင်းကျွမ်းသည်။ ယွန်းကို တစ်ခါတွေ့ပြီးလျှင် ခင်သွား
တတ်ကြသည်။ ရုံးတွင်ဆိုလည်း အော်ဒါမှာရင်တောင်
ယွန်းကိုတွေ့မှ မှာကြသည်။ ယွန်းရှိမှလာကြသည်။ ယွန်း
က အဲလောက်အထိကို စွမ်းသည်။ သီချင်းလေးတပြိုင်ပြီးနှင့်

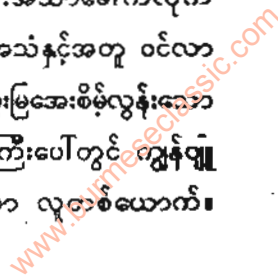
ယွန်းတစ်ယောက်ခွဲကား ထိုးရပ်လိုက်မှပင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
သတိထားကြည့်မိသည်။ ဟင်.. Junction ၈ဝ။ ကြည့်ရတာ
သူငယ်ချင်းအတွက် ခွဲတစ်ခုခုဝယ်မလို့ထင်သည်။

ယွန်းလည်း ဘာမှပြောမနေတော့ပဲ ခွဲနောက်က
သာလိုက်လာခဲ့သည်။ ဘာမှမဝယ်ဘဲ အပေါ်သို့ တောက်
လျှောက်တက်လာ၍ နည်းနည်းအံ့သြသွားသည်။ ကုမ္ပဏီ
တစ်ခုရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်လိုက်တော့မှပဲ သဘောပေါက်
သွားသည်။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေကတော့ ခွဲကိုတွေ့သည်နှင့်
နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကြည့်ရတာ ခွဲက လာနေကြဖြစ်၍
ရင်းနှီးနေပုံပေါ်သည်။

“အစ်ကို ဆရာ အထဲမှာရှိတယ်”

“အေး အေး.. ကျေးဇူးပဲညီလေး”

ဝန်ထမ်းများအခန်းကိုကျော်၍ တောက်လျှောက်
လျှောက်လာသောအခါ လှပသော ကျွန်းတံခါးကြီးကို
အရင်ဆုံးတွေ့ရပါသည်။ ခွဲက တံခါးအသာခေါက်လိုက်
သည်။ ခဏနေတော့ ဝင်ပါဆိုသော အသံနှင့်အတူ ဝင်လာ
ခဲ့သည်။ အရင်ဆုံးထိတွေ့လိုက်ရတာ မွှေးမြဲအေးစိမ့်လွန်းသော
အထိအတွေ့ပင်။ ကြီးမားသော စားပွဲကြီးပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်
တာထဲ ခေါင်းဝင်မတတ် နစ်နေသော လူတစ်ယောက်။

ယွန်းတို့အနားရောက်မှပင် တစ်ချက်စော့ကြည့်ကာ.....

“ဟေ့ကောင် ဇွဲ ငါက ဘယ်သူများလဲလို့
မင်းလို့ မထင်ဘူးကွ။ လာလာ ထိုင်ထိုင်။”

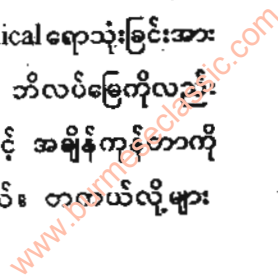
ယွန်းတို့နှစ်ရောက် သူ့စားပွဲရှေ့က ဧည့်သည်များ ထိုင်သော ဆိုဗာဆက်တီကြီးများတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ လူတစ်ကိုယ်လုံးနှစ်ဝင်သွားလောက်အောင် အိတ်လွန်းလှပါသည်။ ယွန်းတို့ရှေ့ စားပွဲပေါ်တွင်တော့ ထိုလူနှင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက်၏ နှစ်ယောက်တွဲခါတ်ပုံလေးကို ချစ်စရာ မှန်ဘောင်လေးဖြင့်ထည့်ကာ တခမ်းတနား ပြထားလေသည်။ ကြည့်ရတာ သူ့ကောင်မလေးတော့ သူတော်တော် ချစ်မည် ထင်သည်။

အို..... ဟန်ဆောင်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ကိုယ်အတွေးနှင့်ကိုယ် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတုန်း ထိုသူက သူ့စားပွဲမှထကာ ယွန်းတို့ရှေ့စားပွဲတွင် လာထိုင်လေသည်။

“ဟေ့ကောင် မင်းကို ငါမိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဒါ ငါ့ သူငယ်ချင်း ယွန်းပန်းတဲ့။ သူ့နဲ့ စကားစပ်မိရင်း သူ့ကုမ္ပဏီက ပစ္စည်းတွေက မင်းအလုပ်နဲ့များ ကိုက်မလားလို့ သူ့ကိုအကူအညီတောင်းပြီး

တာမှကြိုစာတ်မတိုက်ထားပဲ ဇွဲကတော့ ယွန်းကို စေ့ချင်းထဲက ပုံစံပေးနေသည်။ တော်သေးသည် ကုမ္ပဏီနာမည်သေချာဖတ်ထား၍ တော်သေးသည်။ အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် အတူထိုင်နေသော ဇွဲခြေတောက်ကို စားပွဲရှေ့တွင်ရှိသောလူမသိအောင် ထပ်နင်းလိုက်သည်။

“လူကြီးမင်းတို့ ကုမ္ပဏီက ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီလို့ သိရပါတယ်။ ယွန်းတို့ကုမ္ပဏီကလည်း ဆောက်လုပ်ရေးနဲ့ ပတ်သတ်တဲ့ပစ္စည်းအားလုံးရောင်းပါတယ်။ သွပ်သံက စပြီးအိမ်သုတ်ဆေးမကျန်အကုန်ရောင်းပါတယ်။ အိမ်သုတ်ဆေးဆိုလည်း မိုးရေဒဏ်ကိုခံနိုင်တဲ့ Water proof ဆေးတွေပါ။ ရေဒဏ်မိုးဒဏ်ကို ခံနိုင်တဲ့အပြင် အရောင်လွင့်ခြင်းလည်း မရှိပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ဘီလပ်မြေထဲလည်း ထည့်တဲ့ Chemical မျိုးစုံလည်းရှိပါတယ်။ ဒီ Chemical ရောသုံးခြင်းအားဖြင့်လည်း ပိုမိုခိုင်ခံ့ပါတယ်။ ဘီလပ်မြေကိုလည်း မြန်မြန်ခြောက်စေတာကြောင့် အချိန်ကုန်တာကိုလည်း သက်သာစေပါတယ်။ တကယ်လို့များ

အချိန်ကြာကြာ ဆွဲဆန့်ထားချင်ရင်လည်း အချိန်
ကြာကြာထားလို့ရတဲ့ Chemical မျိုးသုံးလို့
ရပါတယ်။

ယွန်းကလည်း ဇွဲနဲ့ စကားစပ်ရင်း သူ အကူအညီ
တောင်းလို့လိုက်လာတာဆိုတော့ ယွန်းလက်ထဲမှာ
ဘာစာရွက်စာတန်းမှမပါဘူးဖြစ်နေတယ်။ လူကြီး
မင်း စိတ်ဝင်စားရင် နောက်နေ့ကျ ယွန်းတို့ကုမ္ပဏီ
ရဲ့ အရောင်းဝန်ထမ်း ကောင်မလေးကို ယွန်းလွတ်
ပေးလိုက်ပါ့မယ်။ ဒါက ယွန်း ကတ်ပါ”

ယွန်းပိုက်ဆံအိတ်လေးထဲမှ ယွန်းကုမ္ပဏီကတ်
လေးကိုထုတ်ပေးလိုက်သည်။ သူက ယွန်းလက်ထဲမှ ကတ်
လေးကို သေချာကြည့်လေသည်။ ပြီးမှ သဘောကျသော
လေသံကြီးဖြင့်.....

“AsiaKing ဘာကြောင့်နာမည်ကြီးလဲ အောင့်မေ့
တာ တကယ်ကို သွက်လက်ထက်မြက်တဲ့
Secretary ကောင်းတစ်ယောက် ရှိနေတာကိုး”
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကိုယ် မင်းပြောတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို စိတ်ဝင်စား
ပါတယ်။မင်းကုမ္ပဏီကရနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းစာရင်းတွေနဲ့
ကိုယ့်ကိုနောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ရှင်းပြနိုင်မလား”
“လူကြီးမင်း ဘယ်ရက်လောက်အားမလဲ မသိ
ဘူး”

“ကိုယ်ကို ဇွဲခေါ်သလိုပဲ အောင်မင်းခန့်လို့ခေါ်ပါ။
ဇွဲသူငယ်ချင်းကလည်း ကိုယ့်သူငယ်ချင်းပဲပေါ့”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကိုအောင်မင်းခန့်”

“ဒီနေ့က သောကြာဆိုတော့ လာမဲ့ တနင်္လာနေ့
နေ့လည် နှစ်နာရီလောက်ဆို အဆင်ပြေမယ်
ထင်တယ်။ ခဏလေးနော်”

သူ့စားပွဲမှ Secretary ထံဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်
သည်။ ခဏနေတော့ ဖိုင်လေးကို ကိုင်ထားသောချစ်စရာ
ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

“သင် ကိုယ် Monday နှစ်နာရီလောက် ဘာ
Appointment တွေရှိလဲ”

“မရှိပါဘူး ဆရာ”

“အိုကေ ယွန်း ဒါဆို confirm ပြစ်သွားပြီ”

တနင်္လာနေ့ နေ့လည်နှစ်နာရီသေချာသွားကြောင်း အောင်မင်းခန့်က ယွန်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးပဲ ဇွဲရာ။ မင်းက ငါ့အတွက်ဆို အမြဲ အကူအညီပေးတယ်။ မင်းတို့ ထမင်းစားပြီးမှပြန် လေ။ ငါမင်းတို့ကို ထမင်းလိုက်ကျွေးချင်လို့။” ဇွဲက ယွန်းကို တယ်လိုသဘောရလဲဆိုသည့် ပုံစံမျိုး

တစ်ချက် လှမ်းကြည့်သည်။

“ဇွဲ နေရင်နေခဲ့လိုက်လေ၊ ယွန်းက သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်နဲ့ချိန်းထားတာရှိလို့ ပြန်လိုက်ဦးမယ်။ ယွန်းကို ခွင့်ပြုပါဦးနော်”

တစ်ဆက်ထဲ အောင်မင်းခန့်ကိုပါနှုတ်ဆက်၍ ပိုက်ဆံအိတ်လေး ကောက်လွယ်ကာ ပြန်ဖို့ မတ် တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ဇွဲလည်းမနေနိုင်တော့ဘဲ...

“အောင်မင်းခန့် ငါလည်းအချိန်မရလို့ နောက်တော့ မှပဲ စားတော့မယ်”

“ဒါဆို ငါတို့နောက်မှအေးဆေးဆုံကြတာပေါ့”

ဇွဲနှင့် ယွန်းလည်း အောင်မင်းခန့်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ထပြန်လာခဲ့တော့သည်။ ကားပေါ်ရောက်သည်နှင့် သိချင်

မိတ်ကို မနည်းမျိုသိပ်ထားရသော ဇွဲက မေးပါတော့သည်--

“ဟဲ့ ဒီလောက် ငွင်ကောင်းနေတာကို နင်ကဘာလို့ မလိုက်တာလဲ။”

“နင် နားမလည်ပါဘူး ဇွဲရယ်။ တစ်ခါထဲလိုက် သွားရင် သူက ငါ့ကို အလုပ်နဲ့ပတ်သတ်တဲ့လူ

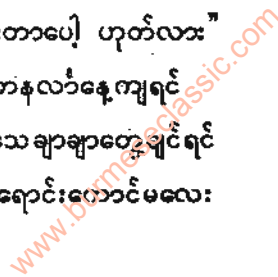
တစ်ယောက်ကို ထမင်းလိုက်ကျွေးသလိုပဲ သဘော ထားမှာ။ ဒီလိုလိုက်မစားတော့ မာနကြီးတယ် ဘာညာဆိုပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ အနည်းနဲ့အများတော့ အမှတ်တရဖြစ်နေမှာပဲ။ အဲလိုဆို ငါနဲ့နောက်တစ် ကြိမ်တွေ့ရင် ဒီလိုပုံစံမဟုတ်ပဲ အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

ကားမောင်းရင်းနှင့်ပင် သဘောပေါက်သွားသော

ဇွဲက ခေါင်းတငြိမ့်ငြိမ့်နှင့် ..

“တနင်္လာနေ့အတွက်ချန်ထားတာပေါ့ ဟုတ်လား”

“နိုး... နင်ထပ်လွဲပြန်ပြီ။ တနင်္လာနေ့ကျရင် ငါမသွားဘူး။ အဖြူကိုသေသေချာချာတော့ချင်ရင် အမည်းနဲ့တွဲပြရတယ်။ အရောင်းပင်ကောင်မလေး

တစ်ယောက်ကိုပဲ လွှတ်လိုက်မှာ။ ဒါမှ . . .
အပြောအဆိုအရည်အချင်း ဘယ်လိုကွာတယ်ဆို
တာ သူ သိမှာ။ ငါ့တို့ ကုမ္ပဏီပစ္စည်းတွေက
နောက်လည်း သူ ဝယ်ကိုယ်ရမဲ့ ဟာတွေပဲဟာ
နောက်မဆိုချင်လည်း ဆိုရဦးမှာပေါ့။ ရှေ့တစ်လှမ်း
တိုးဖို့အတွက် နောက်နှစ်လှမ်းဆုတ်တဲ့သဘော
ပေါ့ဟာ”

အင်မတန်မှ ချက်ကျလက်ကျတွက်ထားသော
သူမကို ကျွန်တော်ပင် နည်းနည်းလန့်လာသည်။ မိန်းမ
တွေ၏စိတ်က ရာသီဥတုနှင့်တူသည် ဆိုတာကို လက်ခံရ
တော့မည်။ မှန်းဆရန် ခက်ခဲလွန်းပါသည်။ ကျွန်တော်
ဖတ်ဖူးသော စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲကလိုပေါ့.....

မိန်းမတွေရှိစကား ဘာသာပြန်အဘိဓာန်
မိန်းမပြော - ကျုပ်တို့ စကားပြောရအောင်
ဆိုလိုရင်းအစစ်- ကျုပ်ရှင်ကိုမကျေနပ်တာရှိတယ်။
မိန်းမအပြော- မိဖိုချောင်းက သိပ်အဆင်မပြေ
တော့ဘူး။

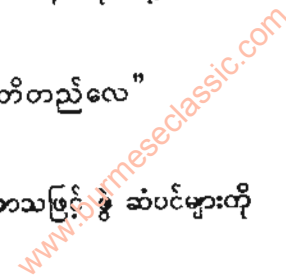
ဆိုလိုရင်းအစစ် ကျုပ်အိမ်အသစ်လိုချင်တယ်။

မိန်းမအပြော - ရှင်ကျွန်မကိုချစ်လားဟင်။
ဆိုလိုရင်းအစစ်- ဈေးကြီးတာတွေ ဝယ်ခိုင်းချင်
လိုက်တာ။
မိန်းမအပြော - ကျွန်မ ဝ သလားဟင်။
ဆိုလိုရင်းအစစ် - ကျွန်မကိုလှလိုက်တာလို့ပြော
ပေးပါ။

ကဲ... ကြည့်ပါဦး ရိုးရိုးပြောလိုရသောစကားများကို
ကွေ့ဝိုက်ပြီးမှပြောသော မိန်းမတို့၏စကားများကို နားလည်
ရန် အမှန်တကယ်ကို အဘိဓာန်တစ်အုပ် ပြဋ္ဌာန်းဖို့ လိုနေပြီ
ထင်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားတွေက ကြိုက်လျှင်
ကြိုက်သည် မကြိုက်လျှင်မကြိုက်ဘူး ပွင့်လင်းသော်လည်း
မိန်းမများကတော့ ကွေ့ကောက် သွယ်ဝိုက်လွန်းလှပါသည်။

“ဟဲ့ ဇွဲ ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ မနက်ဖြန်ကျရင်
တိမ်မိုးပြေးအိမ် သွားမယ်။ နင်လိုက်ပို့”
“မပို့ချင်ပါဘူး”
“မပို့လို့မရဘူး... နင်ကတိတည်လေ”
“အင်းပါကွာ”

ကားမောင်းရင်း စိတ်ရှုပ်လာသဖြင့် ဇွဲ ဆံပင်များကို

လက်ဖြင့်ထိုးဖွဲ့လိုက်သည်။ ဇွဲပုံကိုကြည့်ကာ ယွန်းကလည်း အားပါးတရ အော်ရယ်လေသည်။ ဇွဲက မကျေမနပ် ဘုရားရှိုး လာသောအခါ ယွန်း အသည်းယားစွာ ဇွဲပါးကို ခပ်နာနာ လေး ဆွဲလိမ်လိုက်လေသည်။ ကားထဲတွင်တော့ ချစ်သူ နှစ်ဦး၏ ရယ်သံများက ညှစ်သွားသည်။

အခန်း(၈)

အချိန်တိကျသော ဇွဲက ချိန်းထားတဲ့အချိန်အတိုင်း ကွက်တိရောက်လာလေသည်။ ဇွဲကားလေးရောက်လာသည် နှင့် ပိုက်ဆံအိတ်လေးကောက်လွယ်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကားနားရောက်သည်နှင့် ဇွဲက တံခါးလှမ်းဖွင့်ပေးလေသည်။ ဇွဲက ဘာလေးဖြစ်ဖြစ် အသေးစိတ်တော့ ဂရုစိုက်သည်။

“မောနင်း ဇွဲ”

“မောနင်းပါ။ ငါအခု ဘယ်မောင်းရမှာလဲ”

“သံလွင်လမ်းကိုမောင်း ဟိုရောက်ရင် နင့်ကို

ငါလမ်းပြမယ်”

“အင်း... နင့်ကိုငါလိုက်ပို့ပြီး ဘယ်အချိန်လာကြို ရမှာလဲ”

“ဟာ ဟာ....နှင့်ကိုဘယ်သူက ပြန်လွတ်မယ် ပြောလို့လဲ။ ငါနဲ့မိုးပြေး ဒီနေ့ Shopping ထွက်မလို့ နင်လိုက်မောင်းပို့ပေးရမယ်နော်”

“ဟာ နင်ကလည်းဟာ ငါမလိုက်ချင်ပါဘူး။ မိန်းမနှစ်ယောက်ကြားမှာ ကန်လန်ကန်လန်ကြီးနဲ့ နင်တစ်ယောက်ထဲဆိုလည်း ကိုယ့်ချစ်သူလေး နဲ့အတူ Shopping ထွက်တယ်ဆိုပြီး ပျော်ဖို့ ကောင်းသေးတယ်။ အခုဟာက ဟိုမိန်းမကြီးပါ ပါနေတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်လိုမှ မီးလိမလာဘူး”

“ဘာမှ ဆင်ခြေပေးမနေနဲ့ လိုက်ရမှာပဲ။ ဘာမှ ဟိုမိန်းမကြီး မဟုတ်ဘူး။ အရမ်းချောတဲ့ ကောင်မလေး သဘောပေါက်။”

“သူဘယ်လောက်ချောချောငါစိတ်မဝင်စားဘူး”
“ထားပါတော့။ ရှေ့လမ်းညာကွေ့ ဒုတိယမြောက် အိမ်ပဲ”

ကားလေးကွေ့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် လှပခမ်းနားသော အိမ်ကြီးကိုတွေ့ ရလေသည်။ ကျယ်ဝန်းသော ခြံဝန်းကြီးတွင် နှစ်ထပ်တိုက်လှလှလေးတစ်လုံးကိုတွေ့ရလေသည်။ ကားလေးကို အိမ်ရှေ့တွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ကားရပ်လိုက်

သည်နှင့် ယွန်းကတော့ သူ့သူငယ်ချင်းကို သွားခေါ်လေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ ခြံကြီးကိုလှည့်ပတ်ကြည့်နေလိုက်သည်။

အိမ်လေး၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် မြေကွက်လပ်တော်တော် များများထားကာ မြက်ခင်းများဖြင့် Landscape လုပ်ထားပုံမှာ တော်တော်ကိုလှသည်။ ခြံ၏ ထောင့်တွင်တော့ ရေတံခွန်ငယ်လေးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ရေတံခွန်လေးနှင့် ဆက်ဆက်နေသော ရေကန်လေးတွင်လည်း အလှမွှေးငါးများစွာကို တွေ့ရလေသည်။ ရေတံခွန်လေးဘေးနားတွင်တော့ ပန်းပေါင်းစုံ စိုက်ပျိုးထားသော ဥယျာဉ်ငယ်လေးတစ်ခုနှင့် ဒန်းလေးတစ်ခုကိုတွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်ဒန်းလေးတွင် ထိုင်ပြီး ခြံလေး၏ အလှအပကိုလည်း ခံစားနေလိုက်သည်။ ခြံ၏ နောက်ဘက်နား မကျတကျတွင် ကြီးမားသော ခွေးလှောင်အိမ်ကြီးနဲ့အတူ လူတစ်ရပ်လောက်ရှိသော ခွေးနက်ကြီးနှစ်ကောင်ကိုလည်း မွေးထားသေးသည်။ ခဏကြာတော့ ယွန်းနှင့်အတူ အလွန်ဆွဲဆောင်မှုရှိသော ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဆင်းလာပါသည်။

ထိုကောင်မလေးက အနီရဲ့ရဲ့ ကိုယ်ကြပ်အကျီနှင့် အတူ စကပ်အနက်ကျပ်ကျပ်လေးကို ဝတ်ထားလေသည်။ သူမသည် ခန္ဓာကိုယ်လှသူဖြစ်သဖြင့် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ် အကွေးအကောက်ကို တိတိပပကိုဖော်ပြသော အဝတ် အစားများကို ရွေးဝတ်ထားပုံရသည်။ လေးလက်မလောက် မြင့်သော ပန်ဆယ်ဟီး စီးထားသောကြောင့်လည်း သူမပုံစံ လေးက ကြွစွစတိုင်ကျနေသည်။

နှုတ်ခမ်းနီနီရဲ့ရဲ့နှင့် ဆံပင်အဝါရောင် ကောက် ကောက်လေးများကြောင့် သူမသည် မြန်မာတစ်ယောက်နှင့် ပင်မတူတော့။ အသားကလည်း တော်တော်လေးဖြူသည်။ ထိုအသားဖြူဖြူပေါ်တွင် နေကာမျက်မှန်ကြီးကြီး အနက် ရောင်ကိုတပ်ထားသဖြင့် နိုင်ငံခြားကားတွေထဲက စုံထောက် အမျိုးသမီးပုံပေါက်နေသည်။ စက်ရုပ်ကားတွေထဲက စက် ရုပ်မပုံစံမျိုးနဲ့လည်း တူသေးသည်။

သူမသည် တော်တော်တော့ လှသည်။ သူမနှင့် ဘေးကပ်ရပ်တွင် ရှိသော ယွန်းကလည်းလှသည်။ ဒါပေမဲ့ ယွန်းအလှက အေးချမ်းသည်။ ရေသူမစကပ် အဖြူရောင် လေးကို ပန်းရောင်နုနုကုတ်အကျီလက်တိုလေးနှင့် တွဲဖက် ဝတ်ဆင်ထားသည်။ လေဒီရှူးအနက်လေးနှင့် ပိုက်ဆံအိတ်

အနက်ပြားပြားလေးကို ကိုင်ထားသော ယွန်းအလှက မြင် တဲ့လူတိုင်း၏ ရင်ကိုငြိမ်းချမ်းစေသည်။ ကျက်သရေရှိသော အလှဖြစ်သည်။ ယွန်းနှင့် မိုးပြေးကို ယှဉ်၍တွေ့ရခြင်းသည် လနှင့်နေကိုတပြိုင်နက်ထဲတွေ့ ရတာနှင့်တူသည်။

တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာသော ကျွန်တော် သူတို့ အနားကိုရောက်သည်နှင့် ယွန်းက ကျွန်တော်ကို သူမ၏ ချစ်လှစွာသော သူငယ်ချင်း တိမ်မိုးပြေးနှင့် စတင် မိတ် ဆက်ပေးလေသည်။

“ဇွဲ နင့်ကို ငါ့သူငယ်ချင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ ဒါ ငါ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း တိမ်မိုးပြေးတဲ့ မှတ်ထား”

“မိုးပြေး သူ့နာမည်က ဇွဲထက်မာနံ။ ငါကတော့ ဇွဲလို့ပဲခေါ်တယ်”

မိုးပြေးကပြုံး၍ ဇွဲကို လက်ကမ်းပေးကာ နှုတ်ဆက် လိုက်လေသည်။

“ nice to meet you”

ဇွဲကတော့ လက်ဆွဲမနှုတ်ဆက်တဲ့အပြင် လက် ကိုပင် နောက်ပစ်လိုက်သေးသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါဏယ် မတိမ်မိုးပြေး”

“မိုးပြေးကို ကျေးဇူးပြုပြီး မ တပ်မခေါ်ပါနဲ့နော်။
 မိုးပြေးကို မိုးပြေး လို့ခေါ်တာပဲကြိုက်တယ်”
 “ကောင်းပါပြီ။ ယွန်းဘယ်သွားမလဲ”
 “ယုနေပလာစာ သွားမယ် ဇွဲ”
 “အင်း...အင်း...”

ယွန်းလည်း မိုးပြေးနှင့် ဇွဲကြားတွင် အနေကြပ်စွာနှင့် ပါလာလေသည်။ တလမ်းလုံးလည်း မိုးပြေးကသာ စကား ပြော၍ ယွန်းကတော့ ဘာကိုမိုးရိမ်နေမှန်းမသိ စိုးရိမ်နေလေ သည်။

ယုနေပလာစာ ရောက်တော့လည်း ဇွဲက ယွန်း ဝယ်သမျှကိုတော့ ဝိုင်းဆွဲပေးကာ မိုးပြေးကိုတော့ မသိချင် ယောင်ဆောင်နေသဖြင့် ကြားထဲက ယွန်းက မနေနိုင်ပဲ ဝိုင်းဆွဲပေးရသည်။ အားလုံးလျှောက်ကြည့်၍ မောလာ ချိန်မှာတော့ ယွန်းတို့အားလုံး ယုနေ စားသောက်ဆိုင် လေးသို့ ဝင်လာကြသည်။

“ဘာများ သုံးဆောင်ကြပါမလဲ ခင်ဗျာ”
 “ယွန်း ဘာစားမလဲ”

ဇွဲက ယွန်းကို မေးလည်းမေး menu ကိုပါကောက် ဆွဲကာ တစ်ခုချင်းအော်ကာ ယွန်းကို ဖတ်ပြနေသည်။

ခါတိုင်းလည်း ဒီလိုပဲလုပ်နေကျဆိုသော်လည်း မိုးပြေးပါ အတူပါလာသဖြင့် မိုးပြေးကို အားနာသွားသည်။ ယွန်းလည်း မြန်မြန်ပြီး အေးရော သဘောဖြင့် ယိုးဒယားထမင်းကြော်နှင့် သံပုရာရည်သာ မှာလိုက်သည်။

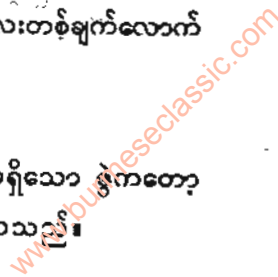
“ယွန်းကလည်း ယိုးဒယားထမင်းကြော်က အစပ်များတယ်။ တခြားဟာ စားနော်”
 “ဇွဲကလည်း ဒါပဲကြိုက်တာကို ။ မရဘူး ယိုးဒယားထမင်းကြော်ပဲ စားမယ်”
 “ပြီးရင် မိုက်အောင့်တယ် ဘာညာပြောဦးမယ်”
 “ရတယ် အစ်ကို ကျွန်တော် အစပ်လျှော့ပြီးကြော် ခိုင်းလိုက်မယ်”
 “အေး...ကောင်းတယ်”

မိုးပြေးရှေ့တွင် အကဲပိုနေသော သူတို့နှစ်ဦးကို အမြင်ကတ်လာသည်။

“ကဲ ရှင်တို့နှစ်ယောက်ပြီးရင် မိုးပြေးလည်း မှာ မယ်နော်။ မိုးပြေးကို menu လေးတစ်ချက်လောက် ပေးပါဦး”

“ကျွန်တော် မမှာရသေးဘူး”

တစ်စက်ကလေးမှ အားနာမှုမရှိသော ဇွဲကတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကြီးကို ပြောလိုက်လေသည်။

“ဇွဲကလည်း Lady first လေကွာ”

ယွန်းက ဇွဲကိုပြောရင်း ဇွဲလက်ထဲမှ စာအုပ်လေးကို ပါယူကာ မိုးပြေးကိုပေးလိုက်သည်။ ဇွဲအတွက်လည်း သူကြိုက်သော မြီးရှည်တစ်ပွဲကိုပါ တစ်ခါထဲမှာပေးလိုက်သည်။ ယွန်းမှာပေးတော့မှ ပွဲအနည်းငယ် ကျေနပ်သွားတော့သည်။

“ဒီကိုလည်း မြီးရှည်တစ်ပွဲပဲပေးနော်”

မိုးပြေးက ဘယ်တုန်းကမှ ရှမ်းအစားအစာများ မစားသဖြင့် ယွန်းပင် မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

“ဇွဲ ရှင်ကို တစ်ခုမေးရဦးမယ်။ ရှင်မှာ မောင်နှမ ရှိလား။ မိုးပြေး အထင်တော့ ရှင်က တစ်ဦး တည်းသောသား ဖြစ်ရမယ်။ ဟုတ်လား”

“အင်း ဟုတ်တယ်”

“မိုးပြေး တော်တယ်မှတ်လား။ တစ်ခါထဲတွေ့ဘူး ရဲ့နဲ့ ခန့်မှန်းနိုင်တယ်”

“ကြက်ကန်းများ”

ဇွဲက မကြားတကြား လှမ်းပြောလိုက်သဖြင့် ယွန်းက မြန်မြန်ဝင်ထိန်းလိုက်ရသည်။

“တော်တာပေါ့ မိုးပြေးရယ်။ ယွန်းဆို သူ့နဲ့ခင်ပြီ တော်တော်ကြာမှ သိတာ”

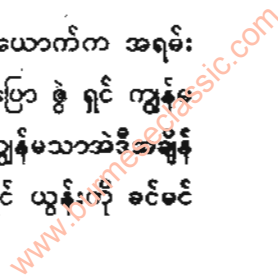
“ဟုတ်လား။ ယွန်းက ယောက်ျားလေးတွေ အကြောင်း သိပ်မှမသိတာ”

ဟုတ်တာပေါ့။ မင်းလို မိန်းမလည် သိန်းကြွယ်မှ မဟုတ်တာ။ အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် စိတ်ထဲက ကြိတ်တွေး လိုက်သည်။ ယွန်းကတော့ သူ့ကိုတုံးအ သဘောမျိုးပြော နေတာကိုလည်း သိပုံမရ။ သူ့ သူငယ်ချင်းကို တော်တော် ကြီးကို ခင်ပုံရသည်။

“ယွန်းနဲ့ဇွဲက ဘယ်လိုခင်တာလဲ ပြောပြပါလား”

“အင်း... ယွန်း ဆယ်တန်းအောင်ပြီးမိုးပြေးလည်း မရှိတော့တစ်ယောက်ထဲ သင်တန်းတွေလျှောက် တက်ရတာပေါ့။ သင်တန်းတွေတတ်ရင်းနဲ့ ဇွဲနဲ့ တွေ့ပြီးခင်လာတာ။ ပြီးတော့ ယွန်းမေမေနဲ့ ဇွဲ မေမေကငယ်သူငယ်ချင်းတွေလေ။ မေမေဈေးသွား ရင်း ဇွဲမေမေနဲ့ တွေ့ပြီး အန်တီက ယွန်းတို့အိမ်ကို လိုက်လည်တာ။ ညနေ ဇွဲလာကြိုမှ လူကြီးချင်း ပါသိနေမှန်း သိကြတာ”

“အော် ဒါကြောင့် ရှင်တို့နှစ်ယောက်က အရမ်း ခင်နေကြတာကိုး။ ဘာပဲပြောပြော ဇွဲ ရှင် ကျွန်ုပ် ကို ကျေးဇူးတင်သင့်တယ်။ ကျွန်ုပ်သားအိမ်အိမ်နဲ့ တုန်းက ဒီနိုင်ငံမှာသာရှိရင် ရှင် ယွန်းလို ခင်မင် ခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။”

“မဆိုင်တာပဲ...ခင်ဗျားက ကံကြမ္မာကိုပိုင်လိုလား။
 ရေစက်ရှိရင်တော့ ဘယ်လိုမဆံ့ချင်ချင်ဆံ့ရမှာပဲ”
 “ရှင်ကလည်း နည်းနည်းမှ စလိုမရဘူး။ ဘာဖြစ်
 နေမှန်းကို မသိဘူးဘာလဲ ဒါကြောင့် အခုလည်း
 ရေစက်ရှိလို့ မဆံ့ချင်ဘဲ မိုးပြေးနဲ့လာဆံ့နေတယ်
 လို့ ပြောချင်လို့လား။”

ပြောမလို့ ဟန်ပြင်လိုက်သောခွဲကို ယွန်း တက်နင်း
 လိုက်သည်။ ကိုယ်ရှိန်သတ်သွားပုံရသော ခွဲက ...

“အဲလိုတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။”
 “ဒါဆို ဒီနေ့ကစပြီး ကိုယ်တို့ သူငယ်ချင်းတွေပေါ့
 ဟုတ်ပြီလား။”
 “အင်း...”

ခွဲ၏ အင်းဆိုသော အသံကြီးက အီလည်လည်ကြီး
 ဖြစ်နေသည်။

“ခွဲ ဖုန်းနံပါတ် မိုးပြေးကိုပေး”
 “၀၉၅၁၉ x x x x”

မိုးပြေး တစ်ခါထဲဖုန်းလေးထုတ်ကာ ဖုန်းနံပါတ်ကို
 မှတ်ထားလိုက်သည်။ ခွဲကလည်း ဖုန်းမြည်လာသဖြင့်
 ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“မကိုင်နဲ့။ မိုးပြေး miss call ပို့လိုက်တာ။ မိုးပြေး
 ဖုန်းနံပါတ် မှတ်ထားနော်။ သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်
 သွားပြီဆိုတော့ ဒီနေ့ကစပြီး ခင်ခင်မင်မင်နေမယ်
 နော်။ အကူအညီလိုရင်လည်း ပေးရမယ်”

ဘယ်လိုမှ ပြောရန် မသင့်တော်တော့သဖြင့်
 ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်သည်။ မတတ်နိုင် နောက်ကိစ္စ နောက်မှ
 ရှင်းမည်။ အခုတော့ နားအေးကာ ထပြန်လာကြတာကိုပင်
 တော်တော်ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။ ပျစ်ခွဲခွဲ သူမ စကား
 သံများက တခြားယောက်ျားလေးများအဖို့တော့ တစ်ထိုင်
 တည်းတွင် ယိုင်ကျနိုင်သည်။ ကျွန်တော်အတွက်တော့
 နားကလောသည်။

အခန်း(၉)

ဒီနေ့မှလည်း ယွန်းတို့ ရုံးမှာ အလုပ်တွေများလှ ပါသည်။ များတာလည်း မပြောနဲ့လေ ဒီလို ကုန်ပစ္စည်း ချသောနေ့မျိုးတွင် ကုမ္ပဏီရှိလူ အားလုံးအလုပ်များသော နေ့ဖြစ်လေသည်။ ယွန်း၏သူဌေးနှင့် ယွန်းလည်း အခု အချိန်ထိ မနက်စာကိုပင်မစားကြရသေး။

ယွန်းဟန်းဖုန်းလေးမည်လာသဖြင့် ယွန်းကောက် ကိုင်လိုက်သည်။

“မယွန်းပန်းလားမသိဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ယွန်းပြောနေပါတယ်”

“ကျွန်တော် အောင်မင်းခန့်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုအောင်မင်းခန့် ပြောပါရှင်”

“ယွန်းကို တစ်ခုလောက် ပြောချင်လို့ပါ။

ကျွန်တော်မှာလိုက်တဲ့ Chemical တွေမှာပို့လို့။

ကျွန်တော်ကလည်း ပါကင်ဖောက်ပြီးသွားပြီ

ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲမသိလို့ ယွန်းကို

လှမ်းမေးကြည့်တာပါ”

“ဟုတ်လား။ ယွန်းက အခု ကုန်ပစ္စည်းတွေချနေ

တော့ ဆိပ်ကမ်းကိုရောက်နေတာ။ ဒီလိုလုပ်ပါ

လား။ ယွန်း သုံးနာရီလောက် ရုံးပြန်ရောက်မှာ။

ယွန်းရောက်ရင် ရုံးကလူတွေကိုမေးပြီး ချက်ချင်း

အကြောင်းပြန်ပေးပါမယ်နော်။ အခုလောလော

ဆယ်တော့ ဒီအတိုင်းလေးပဲထားထားပေးပါ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ယွန်းအလုပ်ပြီး၍ ရုံးရောက်သည်နှင့် ပထမဆုံး

လုပ်ရတာက ကိုအောင်မင်းခန့်တို့ Forever Construction

Company ၏အမှာစာကို အရင်စစ်ကြည့်လိုက်သည်။ ယွန်း

တို့ဘက်က မှားတာမဟုတ် Chemical တွေ၏ code နဲ့ပါတ်

တွေကို မှားရှိန်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၀၀၆၄၂ ကို ရိုက်နှောတဲ့

၀၀၄၆၂ ဟု ကိုအောင်မင်းခန့်တို့ဘက်မှ မှားရှိန်လိုက်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ နံပါတ်မှားတာနှင့် အားလုံးဒုက္ခရောက်ကုန်သည်။

ယွန်း ချက်ချင်း ဒီ Chemical ကိုအမြဲဝယ်နေသော ယွန်း Customer ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ ကံကောင်းစွာ ပင် သူတို့ကလည်း လိုနေသောအချိန်ဖြစ်သဖြင့် အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြရုံဖြင့် အားလုံးအဆင်ပြေသွားသည်။ ပြီးသည်နှင့် ယွန်း ကိုအောင်မင်းခန့်ထံသို့ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ဟလို”

“ယွန်းပါ ကိုအောင်မင်းခန့်။ ယွန်းရုံးရောက်တော့ အော်ဒါစစ်လိုက်တော့ အော်ဒါမှားမှားတာ ဖြစ်နေတယ်”

“ဟုတ်တယ် ယွန်းရယ် ကျွန်တော့် စက္ကထရီ မှားရိုက်လိုက်တာ”

“ဟုတ်ကဲ့ အခုတော့ ယွန်း ဝယ်နေကျဖောက်သည် ကို အကူအညီတောင်း ကြည့်တော့ သူ ယူပေးမယ်ဆိုတော့ အဆင်ပြေသွားတာပေါ့”

“ဟုတ်လား တော်သေးတာပေါ့”

“ယွန်း အခု ကိုအောင်မင်းခန့်တို့လိုတဲ့ Chemical လဲပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်နာရီဝက်လောက် နေရင်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ အားပေးတဲ့အတွက် လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“မဟုတ်တာ အခုလို Customer စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ ယွန်းကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ အော်...ယွန်းကို တစ်ခါထဲဖိတ်ရဦးမယ်

ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာ ဘုရားကိုးဆူပင့်လို့ကြွခဲ့ပါဦးနော်။ ဇွဲကိုလည်း ကျွန်တော်ဖိတ်ထားပါတယ်။ ယွန်းလည်း လာခဲ့နော်။”

“ဟုတ်ကဲ့ ယွန်းလာခဲ့ပါမယ်။ ဘယ်နေ့လဲ မသိဘူး”

“ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပါ။ လိပ်စာက..”

“ရပါတယ်။ ယွန်း ဇွဲကိုပဲလာကြိုခိုင်းလိုက်မယ်” “ပိုအဆင်ပြေတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆို ယွန်း ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ယွန်းတစ်ချက်တော့ ပြုံးမိသွားသည်။ ယွန်းဘာမှ

အားမထုတ်ရသေးဘဲကို ကံကြမ္မာက ယွန်းဘက်တွင် ရှိနေသည်။

ညနေကျမှ ဒီကိစ္စကို စွဲအား ပြော၍ ကြားရမည်။

အခန်း(၁၀)

ရေချိုးခန်းကထွက်ထွက်ချင်း ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ယွန်းဆီကများလား။ ဖုန်းနံပါတ်ကို မြင်တာနှင့် ယွန်းမဟုတ်မှန်းတော့ သိလိုက်သည်။ ဘယ်သူ့ဆီက ဖုန်းမှန်းမသိသဖြင့် ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဟလို”

“ဘာတွေလုပ်”

သွားပါပြီ ဟိုပျစ်ခွဲမဆီကဖုန်း။ သူမဖုန်းမှန်း မသိလို့ ကိုင်မိတာ။ သူမဖုန်းခေါ်တုန်းက နံပါတ်မမှတ်ထားမိတာကိုပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျိန်ဆဲမိသည်။ အသံကြားရုံနှင့် သူမဖုန်းသိသာလှသည်။ အသံကိုက ကပ်စီးနဲ့နှင့်

တရော်ပုံးလိုက် အလောင်းခဲလိုက်ရသလို ပျစ်ချွဲနေသည်။

“ဘာမှမလုပ်ဘူး”

“အသံကလည်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်ထားလို့လဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီ ဘာမှမဖြစ်ရင်လည်း ပြီးတာပဲ”

သူမ တစ်ချက်ငြိမ်သွားသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာပြောရမှန်းမသိ၍ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

“စကားပြောလေ။ ဇွဲကလည်း ယွန်းကို ခင်သလို မိုးပြေးကို ခင်ပါဆို”

“မတူဘူးဗျ။ ယွန်းက ကျွန်တော်ရဲ့ အချစ်ရဆုံး... သူငယ်ချင်း”

အချစ်ရဆုံးချစ်သူလို့ ပြောမိတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် မြန်မြန် ကိုယ့်ပါးစပ်ကိုယ် ဘာရိတ်အုပ်လိုက်ရသည်။ အရမ်း လျင်ပုံရသော သူမကလည်း မသိပဲနေမည်မထင်။ ကြည့်ရ တာ သူမစိတ်ထဲတွင် ကျွန်တော်က ယွန်းကိုကြိုက်နေ သည်လို့တော့ ထင်သွားနိုင်သည်။ ဒါလည်းကောင်းတာပဲ။ ဒါမှ သူမအခုထဲက ကျွန်တော့် စိတ်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိထားသဖြင့် ပြဿနာ မရှုပ်တော့မှာ။

ကျွန်မ နည်းနည်းတော့ အံ့သြသွားသည်။ ကျွန်မ ရှေ့တွင် တခြား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အသေအလဲ ကြွေနေပုံပြနေသော သူပုံစံကို အမြင်လည်းကပ်သည်။ ယွန်းအထင်လွဲမှာစိုး၍ပင် ကျွန်မကို တူးတူးခါးခါး ဆက်ဆံ နေသော သူပုံစံက ကျွန်မ၏ဇာနကို လာဆွနေသည်။ မိုးပြေးဘေးမှာ ဇွဲထက်သာသော ယောက်ျားတွေ ထုနဲ့ဒေး ပါ။ ယွန်းနှင့်ယှဉ်လျှင် မိုးပြေးက ဘယ်အရာမဆိုသာသည်။ မိုးပြေးက ယွန်းတက်လှသည်။ တကယ်ဆို မိုးပြေး၏အလှက နေမင်းကြီးလို ထွန်းတောက်ပသောအလှဖြစ်ပြီး ယွန်းက မီးလုံးလေးတစ်လုံး၏ အလင်းလောက်သာရှိသောအလှမျိုး ဖြစ်သည်။

“မိုးပြေးတစ်ခုမေးမယ်။ စိတ်မဆိုးရဘူးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ မေးပါ”

“ရှင် ယွန်းကို ချစ်နေတာလား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဟား ဟား...”

“ခင်ဗျား ဘာရယ်တာလဲဗျ”

ဇွဲအသံက ဒေါသဖြင့်အနည်းငယ် ကူးယ့်လေခင် သွားသည်။

“တိုးတိုးပြောပါရှင် ကျွန်မနားမလေးပါဘူး။ ရှင် အချစ်ဆိုတာကို သိလိုလား။”

“ဘာလို့ မသိရမှာလဲ”

“ကဲ ဒါဆို ရှင် ဘယ်လိုခံစားချက်တွေကြောင့် ယွန်းကိုချစ်တယ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲ။”

“ကျွန်တော် ယွန်းနဲ့တွေ့ရင် စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ယွန်းအသံလေးကြားရရင်ကို အလိုလိုပျော်လာ တယ်။ ယွန်းနဲ့ရန်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ် ယွန်းနဲ့ ပတ်သက်ရတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်လေးက ကျွန်တော့်ရင်ကြည့်နူးစေတယ်။ သူစိတ်ဆိုးရင် နှုတ်ခမ်းထော်ထော်လေးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကက် ကက်လန် ရန်တွေတဲ့ပုံလေးကို ချစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ကျွန်တော် အမြဲစိတ်ဆိုးအောင် စတယ်။”

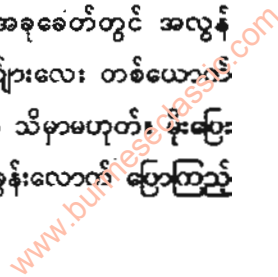
သူ့ချစ်သူအကြောင်းပြော နေရသဖြင့် အားတက် သရောရှိလှသော ဇွဲကိုကြည့်ကာ မိုးပြေးပင် အလိုလိုပျော် လာသည်။ အခုအချိန်များ အပြင်မှာတွေ့ခွင့်ရပါက ချစ်ရည် လဲနေသော သူ့မျက်ဝန်းတောက်တောက်လေးများကိုပါ မြင်

ခွင့်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ အကဲပိုလှသော ဇွဲကို အမြင် ကတ်စွာ မိုးပြေး တမင်ရန်စလိုက်သည်။

“ရှင်ဟာကလည်း ယွန်းကိုချစ်တာမှ မဟုတ်ပဲ။ ရှင်ကိုယ်ရှင် ချစ်တာပဲ။ အခုရှင်ပြောပဲ ကြည့်လေ။ ယွန်းကိုမြင်ရင် ရှင် စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ယွန်းအသံကြားရင် ရှင်ပျော်တယ်။ ယွန်းစိတ်ဆိုးတဲ့ ပုံလေးကိုသဘောကျတယ်။ ဒါကြောင့် ယွန်း စိတ်ဆိုးအောင်စတယ်။ ဒါတွေအားလုံးမှာ ဘယ် တစ်ခုကမှ ယွန်းကိုချစ်တာမဟုတ်ဘူး။ ရှင်ကိုယ်ရှင် ချစ်လို့ ရှင်စိတ်ကို ချမ်းသာစေတဲ့ ယွန်းကို ချစ်တာ။”

“ခင်ဗျား မဟုတ်တာတွေ လျှောက်မပြောနဲ့။”

နည်းနည်းစရုံဖြင့် ရူးရူးရှဲရှဲဖြစ်လာသော ဇွဲကို ကြည့်ကာ မိုးပြေးသဘောကျလာသည်။ တကယ်တော့ ဇွဲက ကလေးတစ်ယောက်နှင့်တူသည်။ အခုခေတ်တွင် အလွန် ရှားပါးသော ရိုးသားသည် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဒါတွေကို ယွန်းကတော့ သိမှာမဟုတ်။ မိုးပြေး ကသာ အတွေ့အကြုံအရ စကားနှစ်ခွန်းလောက် ပြောကြည့် ရုံနှင့် ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“အော်.. တကယ်ပြောတာ၊ တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ ဘာနဲ့ တူလဲသိလား။ အကျီတစ်ထည်နဲ့ တူတယ်။ သစ်တုန်းတော့ တန်ဖိုးထားပြီးဝတ်ကြတယ်။ ဟောင်းလာပြီဆိုတာနဲ့ နောက်တစ်ထည်ထပ် ပြောင်းဝတ်ချင်လာကြတာပဲ။ အချစ်ဆိုတဲ့အရာကလည်း အဲလိုပဲချစ်နေတဲ့အချိန် ဓလလေးမှာတော့ တန်ဖိုးတွေ ရှိကြတယ်။ နောက်ထပ် ဒီခိုင်းတွေ ပုံစံတွေမှိုက်တာလည်း တွေ့ရော ဒီအထည်ကြီးက ဟောင်းနွမ်းလာပြီး နောက်အသစ်တစ်ထည်ကို မက်မောပြီး လိုချင်လာကြပြန်ရော။ ဒို့ကတော့ အချစ်ကို ဒါကြောင့် အကျီတစ်ထည်လိုပဲ သဘောထားတယ်။ ကိုယ့်အတွက် အဆင်ပြေမယ် စိတ်ကျေနပ်မယ်ဆို ဝတ်မယ်။ ကိုယ် သဘောမကျတော့ဘူး မနှစ်မြို့တော့ဘူးဆိုတာနဲ့ ချက်ချင်း စွန့်ပစ်လိုက်တော့တာပဲ။”

“မင်းအတွေးအခေါ်တွေက မဟုတ်သေးပါဘူး။ မင်း ဒီလိုသာ ထင်နေရင် ဘယ်တော့မှ အချစ်စစ်အချစ်မှန်ကို တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ တကယ်တော့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဆီကအပြုံး

ကို လိုချင်ရင် မင်းကိုယ်တိုင်အရင်ပြုံးပြတတ်ရမယ်။ မဟုတ်ရင်တော့ မင်းလိုချင်တဲ့ရိုးသားတဲ့ အပြုံးတွေကို မင်းဘယ်တော့မှ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းအမြဲပဲ အတုအယောင်တွေပဲ ရလိမ့်မယ်”

“ရှင်က ဒါလောကနိယာမတွေပြောနေတာပါကွာ။ တစ်ကယ်တော့ နိယာမတိုင်းကတော့ မမှန်ကြဘူး။ ရှင်သိလား ဒီအသိတရားတွေကို ဒို့က ဘဝနဲ့ရင်းပြီး သိခဲ့ရတာ။ ဒို့ဖေဖေက နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်လုပ်ရင်း သူနဲ့အလုပ်အတူလုပ်တဲ့ မိန်းမနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ်။ မေမေကတော့ မေမေအားငယ်နေချိန်မှာ အားပေးကူညီခဲ့တဲ့ ဖေဖေ သူငယ်ချင်းနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒို့ကလည်း လူမှန်းသိတတ်စ အချိန်လောက်ထဲ ဖေဖေညီမလက်ပေါ်တွင် ကြီးခဲ့ရတာ။ ရှင်ပြောတဲ့ အပြုံးတွေဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ။ မေမေနဲ့ ဖေဖေက သူတို့ချင်း ချစ်ကြိုက်ကြလွန်းလို့ လူကြီးတွေ သဘောမတူတဲ့ ကြားထဲက ခိုးပြေးခဲ့ကြတာ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်မှာခိုင်မြဲလို့လဲ။ ဒို့ပြောသလိုပဲ နောက်ထပ်အသစ်လည်းတွေ့ရော

သားသမီးတွေ ဘာတွေတောင် ထည့်မစဉ်းစား
ဘဲ လုပ်ချင်တာ လုပ်သွားကြတာပဲမှတ်လား။”
“မင်းက မင်းမိသားစုတစ်စုထဲကို ဘောင်ခတ်
ကြည့်တာကို။ လောကမှာ ကျီးကန်းတိုင်းကမည်း
ချင်းမည်းမယ်။ အမည်းတိုင်းကတော့ ကျီးကန်း
မဟုတ်ဘူး။ မင်းပြောသလို အကျီတစ်ထည်ပဲ
ထားပါတော့ တစ်သက်လုံးမှာ တန်ဖိုးမဖြတ်
နိုင်တဲ့ တော်ဝင်တဲ့အကျီတွေလည်း အများကြီးပါ။
ဥပမာကွာ ကိုယ်မဂံလာဆောင်ခဲ့တဲ့ သတို့သား။
သတို့သမီးအကျီတွေဆို ဘယ်သူမှ စွန့်ပစ်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ မဝတ်တော့ရင်တောင်သေသေချာချာ
သပ်သပ်ရပ်ရပ် တခမ်းတနား သိမ်းထားကြမှာပဲ။
အရေးကြီးတာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ဒီလိုတန်ဖိုးထား
သိမ်းခံရအောင် စံမှီနေဖို့ပဲ။ သူများကို လက်ညှို့ထိုး
တာထက် မင်းစိတ်ကို မင်းပြင်လိုက်ရင်ပိုမကောင်း
ဘူးလား။”
“ရှင်စကားတွေကဒို့ကို စဉ်းစားစရာတွေအများကြီး
ပေးသလိုပဲ။ ကောင်းပါပြီ ကိုယ်သေချာပြန်
စဉ်းစားကြည့်ပါမယ်။ ဒါပဲနော်။ ကိုယ်ဖုန်းချလိုက်
တော့မယ်”

ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာတော့ မိုးပြေးအပေါ် အရင်
လောက် အမြင်မကြည်လင်ခြင်းမျိုးတော့ မရှိတော့ချေ။
အမှန်းမီးတောက်တွေ တောက်လောင်နေသော သူမကိုလည်း
ယွန်းလို အေးအေးချမ်းချမ်းလေး ဖြစ်စေချင်သည်။

ဖုန်းချပြီးပြီးချင်း ဖုန်းလာသံကြားသဖြင့် ကောက်
ကိုင်လိုက်သည်။ ယွန်းဆီကဖုန်းဖြစ်နေသဖြင့်လည်း ဖော်
သွားသည်။ ချစ်သူချင်း စိတ်ချင်းဆက်နေသည်ဆိုတာ
ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျွန်တော်လည်း အခုပဲ ယွန်းဆီ ဖုန်းဆက်
မလို့ ယွန်း ဦးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

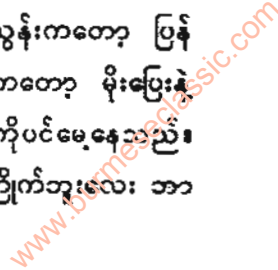
“ဟလို ချစ်လေး”

“ဘာမှ ချစ်လေးလုပ်မနေနဲ့ ယွန်းဖုန်းဆက်တာ
ကြာလှပြီ ဘယ်သူတွေနဲ့ပြောနေလို့ ဒီလောက်
ကြာအောင် ဖုန်းက Busy နေတာလဲ”

“ဟို ယွန်းသူငယ်ချင်း မိုးပြေးနဲ့ပါ”

“အော်.....”

ယွန်း စိတ်တိုသွားသည်။ ယွန်းကတော့ ပြန်
ရောက်ထဲက ဆက်လိုက်ရတာ။ သူကတော့ မိုးပြေးနဲ့
ဖုန်းပြောပြီး မိုးမမြင်လေမမြင် ယွန်းကိုပင်မေ့နေသည်။
ယောက်ျားတွေများ ပြောတော့သာ မကြိုက်ဘူးလေး ဘာ

လေးနဲ့ ယွန်းရှေ့မှာသာ ဟန်ဆောင်နေတာ။ နောက်ကွယ်
လည်းရောက်ကော မပြီးနိုင်မစီးနိုင်ကို ဖြစ်နေတာ။ ယွန်း
ဖုန်းထိုင်ခေါ်နေတာထောင် လေးဆယ်ငါးမိနစ်လောက်
ရှိနေပြီ။ ဘယ်အချိန်ထဲကများ စအီနေကြလည်းမသိဘူး။

“ယွန်းစကားပြောလေ ဘာလို့ငြိမ်သွားတာလဲ။
စိတ်ဆိုးသွားတာလား။ စိတ်မပူပါနဲ့ယွန်းရယ်။
ငါနင်ကလွဲရင်ဘယ်သူ့ကိုမှစိတ်မဝင်စားပါဘူး”
“ဒါကတော့ နင့်သဘောပါ”

“နင်ကလည်း အဲလိုမပြောပါနဲ့ကွာ..”
“အင်း...ဟုတ်ပါပြီ။ ငါနင့်ကို ပြောစရာရှိတယ်။
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကျရင် ငါ့ကို ကိုအောင်မင်းခန့်က
ဘုရားကိုးဆူ ဖိတ်ထားတယ်။ အဲဒါ နင်ငါ့ကို
လာခေါ်ပေးမလား”

“ဘယ်တုန်းကဖိတ်လိုက်တာလဲ။ ငါတောင်
မသိပါလား။ ကောင်မလေးနော် ဟွန်း...ကောင်း
ကောင်းနေ”

“ငါကကောင်းကောင်းနေဗယ်။ နင်သာသက်သေ
ပြမယ်ပြမယ်နဲ့ ငါ လက်ဖွဲ့ပို့ပေးနေရဦးမယ်”
“ဟား... ဟား ကောင်မလေးတစ်ယောက် သဝန်တို့
နေပါတယ်ဗျို့။ စိတ်ချပါကွာ ငါတို့နစ်ယောက်

အမြန်လက်ထပ်ဖို့ပဲ ပြင်ထားပါ။ အခုထဲက အသား
အရည်တွေ၊ ဝိတ်တွေ ဂရုစိုက်ထား။ တော်ကြာ
မင်္ဂလာဆောင်မှာ မလှဘဲ ဖြစ်နေဦးမယ်”

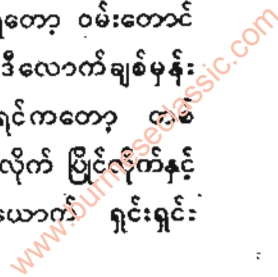
“ခွဲစုတ်.. ငါ့ကိုလာခေါ်ပေးမှာလား”
“ခေါ်ပေးမှပေါ့ကွ။ ကိုယ်ချစ်သူလေးကို ဘာလို့
တစ်ယောက်ထဲပေးလွှတ်မှာလဲ။ ဟုတ်ဘူးလား”

“ဟီး... ဟီး... ဒါကြောင့် နင့်ကိုချစ်တာ”
“တကယ်လား ဒါဆို အခုလာခဲ့မယ်”

“မလာနဲ့ စတာ အိပ်တော့။ ယွန်းလည်းအိပ်တော့
မယ်။ ဖုန်းပိတ်အိပ်နော်။ ယွန်းခေါ်ကြည့်မှာ”
“စိတ်ချပါကွာ။ ယွန်းဖုန်းချပြီးချင်းကို ဖုန်းပိတ်ပါ
မယ်။ ဟုတ်ပြီလား။ အောင်မလေးဗျာ သဝန်

ကတော့ တိုတတ်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့”
“မတိုပါဘူး။ တော်ပြီ ဒါပဲ ဒါပဲ။ အိပ်တော့မယ်”
ယွန်း ထိုသို့ သဝန်တို့တာမျိုးကျတော့လည်း

ပျော်သလိုသလိုပင်။ ယွန်းချစ်မှန်းသိရတော့ ဝမ်းတောင်
တော်တော်သာသွားသည်။ ယွန်း ဒီလောက်ချစ်မှန်း
အခုမှသေချာသိရတာဖြစ်သည်။ အရင်ကတော့ တစ်
ယောက်နှင့် တစ်ယောက်စလိုက် ပြောင်လိုက် ပြိုင်လိုက်နှင့်
အခုလိုမျိုး တစ်ယောက်စိတ်ကိုတစ်ယောက် ရှင်းရှင်း

လင်းလင်း မတွေ့ရချေ။ ဘာပဲပြောပြော အခုလို စမ်းသပ်
ကြည့်တာ တစ်ခုတော့ကောင်းသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပါ
ပြန်သုံးသပ်လာနိုင်သည်။ မိမိဘဝတွင် မိမိချစ်သူက ဘယ်
လောက်အရေးပါမှန်း ပိုသိလာရသည်။

အခန်း(၁၁)

ဘုရားကိုးဆူသွားဖို့အတွက် ယွန်းပန်းကို ဝင်ခေါ်
လိုက်သည်။ သူမနှင့် ကျွန်တော်သည် ရည်းစားသက်တမ်း
သာ တစ်နှစ်ပြည့်ခါနီးသော်လည်း ယခုလို အချိန်မျိုး
နှစ်ယောက်သားတစ်ခါမျှ မတွေ့ဘူးခဲ့ပါ။ ဒီလိုညဘက်မျိုး
တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးသဖြင့် ယွန်းပန်းကို တွေ့ရတာ တစ်မျိုး
လေးဖြစ်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားနေမိသည်။

ကားပေါ်တွင် မာကျူရီမီးရောင်ကြောင့်လည်း သူမ
က အစွမ်းကုန်လှနေသည်။ မြန်မာဆန်ဆန် ရင်ဖုံးအင်္ကျီ
လေးဝတ်ထားသော သူမကိုမြင်ရသည်မှာ ရင်ကိုငြိမ်းချမ်း
စေသည်။ ကျက်သရေများ လျှံ့ကျနေသော အလှမျိုးဖြစ်
သည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် မိတ်ကပ်ပြေပြေလေး လိမ်းထား

ကာ ပန်းရောင်ပြေပြေ နှုတ်ခမ်းနီလေး ဆိုးထားရုံမှလွဲ၍ ဘာမှထူးထူးခြားခြားပြင်မထားသော်လည်း သူမအလှက လင်းလက်ဖြာထွက်နေသည်။ ဆံပင်များကို နဖူးပြင်ပေါ် တစ်မွှေးမျှမကျအောင် အကုန်စုစည်းထားသော်လည်း လူကြီးပုံလေးပေါက်မသွားသည့်အပြင် သူမ၏ငယ်ရွယ်နပျို သော အသားအရည်နှင့် ရုပ်ကလေးကိုပင် ပိုမိုပေါ်လွင်စေ သည်။

နက်ပြာရောင် တောက်တောက်ပေါ်တွင် ပန်းရောင် ရေလိုင်းပုံစံလေးများ ဝမ်းဆက်လက်ပြတ် အကျီလေးကို ဝတ်ထားသဖြင့် သူမ၏ဝင်းဝါသော အသားနှင့် ပဏာရလှ ပါသည်။ သူမကိုကြည့်နေရင်းကပင် သူမကို ပိုမိုချစ်ချစ် လာမိမှန်းလည်း ကျွန်တော်ဘာသာ ကျွန်တော်ရိပ်မိလာ သည်။

“ဘာကြည့်နေတာလဲ ဇွဲရယ်။ ကားကို ကောင်း ကောင်းမောင်းစမ်းပါ။ မမြင်ဘူးတဲ့ လူတွေ ကျနေတာ ပဲ”

“မြင်တော့မြင်ဘူးတာပေါ့ ယွန်းရယ်။ ဒါပေမဲ့ကိုယ့်ကောင်မလေး ဒီလောက်ချောမှန်း တော့ အခုမှပဲ သိတော့တယ်”

“အပိုတွေပါနော်။ ယွန်းပန်းက မိုးပြေးလောက် မကျောပါဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ အလှချင်းမှ မတူတာ။ မိုးပြေးအလှက ယွန်းလို အေးချမ်းတည်ငြိမ်ပြီး ကျက်သရေရှိတဲ့ အလှမျိုးမှမဟုတ်တာ။ မိုးပြေး အလှက ဆွဲဆောင်မှုတော့ အရမ်းရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ပူလောင်တဲ့ အလှမျိုး ကိုယ့်ချစ်သူလေးလို မြင်ရတဲ့လူရဲ့ရင်ကို အေးချမ်းနိုင်စွမ်းမရှိဘူးကွ။ သိရဲ့လား”

“ဟား ဟား ဇွဲကတော့ ကိုယ့်ငါးချဉ် ကိုယ်ပြန်ချဉ် နေပြန်ပြီ”

“ဒါပေါ့ကွ ကိုယ့်မှမချဉ်ရင် ဘယ်သူချဉ်မှာလဲ”
“ဇွဲနော်...”

ယွန်းနှုတ်ခမ်းလေးစု၍ စိတ်ကောက်နေလိုက်သည်။ ဇွဲကလည်း တပြုံးပြုံးနှင့်လှည့်ကြည့်ကာ ချောနေပါသည်။ ဒီနေ့ဘာတွေများ ဒီလောက်တောင် ဇွဲအပြုံးနေမှန်းမသိပါ။ တမင်အချောခံချင်၍သာ စိတ်ဆိုးချင်ဟန်ဆောင်ထားသော်

လည်း ဇွဲပျော်သဖြင့် ယွန်းပါအလိုလို ပျော်လာသည်။
ချစ်သူနှင့်အတူ ဝေမျှခံစားနိုင်ခြင်းသည် ချစ်တတ်သော

သူများ မသင်သဲတတ်သော အရာတစ်ခုလည်းဖြစ်သည်။

“ယွန်းနှုတ်ခမ်းကြီးကို ထော်မထားနဲ့ တော်ကြာ
သူများက ငက်နှုတ်ခမ်းလေးနဲ့ တူတယ်လို့
ထင်သွားဦးမယ်။ ပြင်လိုက်ပြင်လိုက်”

ယွန်းအပေါ်သွားလေးနှင့် အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို
ဖိကိုက်လိုက်သည်။

“စတာချစ်ရယ်။ စိတ်မဆိုးနဲ့တော့နော်”

ကားလေးလည်း တိုက်ကြီးတစ်ခုရှေ့တွင် ထိုးရပ်
လိုက်သဖြင့် ယွန်းလည်း ဆက်ပြီးစိတ်ကောက်မနေနိုင်
တော့ပဲ ကားပေါ်မှဆင်းလာခဲ့ပါသည်။

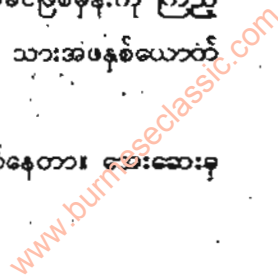
ခြံဝန်းထဲတွင်လည်း များပြားလှသော ကားများ
ကြောင့် ယွန်းတို့ကားပင် ဂျောင်ကြိုဂျောင်ကြား တစ်နေရာ
ကို မနည်းမရမကကပ်သပ်ထိုးခဲ့ရသည်။ လာကြသော
ဧည့်သည်များ၏ကားများကလည်း မာစီဒီး၊ ပါရာဒို၊ ဆိုက်

ကနက်လိုကားများဖြစ်သဖြင့် ယွန်းတို့စီးလာသော ဆလွန်း
ကားလေးမှ မျက်နှာငယ်ရပါသည်။

တိုက်ကြီးကလည်း ကြီးမားခန့်ညား၍ ငယ်ငယ်
တုန်းက ကဆတုန်းကားများတွင် မြင်ဘူးသော ခဲတိုက်ကြီး
တစ်ခုပမာ ထည့်ဝါလှပါသည်။ ယွန်းနှင့် ဇွဲက မိမိတို့နှစ်ဦး
သာထိုမျှမချမ်းသာသော်လည်း ပေါင်းသောအပေါင်းအသင်း
များကတော့ ဂရိတ်တွေကြီးပဲဖြစ်သည်။ ယွန်းနှင့်ဇွဲကတော့
ကိုယ်ပိုင်ကား၊ ဟန်းဖုန်းလေးများနှင့် တစ်ကိုမတောင့်မတ
မကြောင့်မကျ နေခဲ့ရပါသော်လည်း သူတို့လိုတော့ ကျီးကျီး
တက်မချမ်းသာပေ။

တိုက်ထဲကိုဝင်လိုက်သည်။ ကြီးမားသော ဧည့်
ခန်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ဝင်ဝင်ချင်းတွင် ဧည့်သည်
များကို နှုတ်ဆက်နေသော ကိုအောင်မင်းခန့်နှင့် သူ၏ဖခင်
ကို တွေ့ရသည်။ ကိုအောင်မင်းခန့် ဖခင်ဖြစ်မှန်းကို ကြည့်
တာနှင့် တန်းသိနိုင်လောက်အောင်ပင် သားအဖနှစ်ယောက်
က ရပ်ချင်းဆင်လှပါသည်။

“လာကြ။ ငါမင်းတို့ကို မျှော်နေတာ။ အေးဆေးမှ
ပြန်ရမယ်နော် ယွန်း။”

ယွန်းကိုမြင်တော့ အောင်မင်းခန့်စိတ်များ လှုပ်ရှား သွားသည်။ မြန်မာ ဆန်ဆန်နှင့် ဤမျှ ကျက်သရေရှိသော မိန်းကလေးမျိုး အောင်မင်းခန့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပေ။ အရမ်းလှပ၍ ကျက်သရေရှိသော ယွန်းကို သေချာစိုက်ကြည့်မိသည်။

ယွန်းပြုံး၍ ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်သည်။ ကိုအောင်မင်း ခန့်ကတော့ ဘုရားခန်း အပေါ်မှာဟုပြောကာ ယွန်းတို့ကို အပေါ်ထက်သို့ ခေါ်လာလေသည်။ အပေါ်ထပ်မှ ဘုရားဖူး ပြီး ပြန်ဆင်းလာသော ဧည့်သည်များနှင့် လှေကားတစ်ခုလုံး လူတွေရှုပ်နေသည်။ ထိုဘုရားလာဖူးသော ဧည့်သည်အနက် ကြီးများကလည်း မီးရောင်အောက်တွင် မိန့်များကိုသီးနေ အောင် ဝတ်ထားကြသဖြင့် မျက်စိများပင် ကျိန်းလာသည်။

အပေါ်ထက်တွင်တော့ ဧရာမ ဘုရားခန်းကြီးကို တွေ့ရပါသည်။ ပန်းများ ဆီမီးများ အမွှေးတိုင်များနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဘုရားများကိုဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။ ဇွဲနှင့် ယွန်းလည်း ဘုရားထိုင် ရှိခိုးလိုက်ကြသည်။ ယွန်းတို့ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးချိန်မှာတော့ ကိုအောင်မင်းခန့် အသားဖြူဖြူ သတောကောင်းမည့်ပုံပေါ်သော ကိုအောင်မင်းခန့်မေမေနှင့်

ယွန်းကို မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဇွဲနှင့်ကတော့ နဂိုထဲက ရင်းနှီးခင်မင်နေပုံရသည်။

“ယွန်း ဒါကျွန်တော့မေမေ”

“မေမေဒါက သားမိတ်မေ့ ယွန်းပန်းတဲ့။

ဇွဲသူငယ်ချင်းလေ။ သားနဲ့ကလည်း အလုပ်ချင်း ဆက်စပ်နေတာမေမေရဲ့”

“တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် အန်တီ”

“အန်တီလည်းဝမ်းသာပါတယ် သမီးရယ်။

နောက်လည်း လမ်းကြိုရင် ဝင်လည်နော်။

အန်တီက အရမ်းအဖော်မင်တာ။ မွေးထားတာလဲ

သားယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ထဲဆိုတော့

အန်တီက အရမ်းအထီးကျန်ဆန်တာ သမီးရဲ့ ။

ဒါကြောင့် သမီးမြတ်ဖူးငုံကိုဆိုလည်းပြောရတယ်။

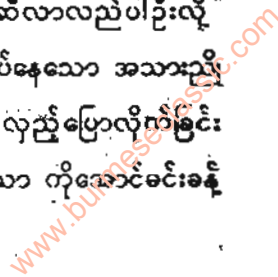
သမီးရယ် အားရင် အန်တီဆီလာလည်ပါဦးလို့”

အနားတွင် ပြုံးပြုံးလေးလာရပ်နေသော အသားညို

ညိုနှင့် ကောင်မလေးကို အန်တီက လှည့်ပြောလိုက်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ခါတ်ပုံထဲတွင် တွေ့ဖူးသော ကိုအောင်မင်းခန့်

၏ ရုန်သူဆိုသူဖြစ်သည်။

“ယွန်း ဒါက ကျွန်တော့်ချစ်သူပါ။ ဇွဲကတော့
ကောင်းကောင်း သိတယ်။ ယွန်းကတော့
မြင်ဘူးမှာ မဟုတ်ဘူး။”

“ယွန်း မြင်ဖူးပါတယ်။ ကိုအောင်မင်းခန့်ရဲ့ ရုံးခန်း
ထဲကစားပွဲပေါ်မှာ ဓါတ်ပုံထောင်ထားတာ။
သိလား မမြတ်ဖူးငုံ ကိုအောင်မင်းခန့်ကတော်တော်
ချစ်ပုံရတယ်။ ရုံးခန်းမှာကို မမြတ်ဖူးငုံ ဓါတ်ပုံကို
တယုတယကို ထောင်ထားတာ”

ပြီးနေသော မြတ်ဖူးငုံ၏မျက်နှာမှာ ကြည်နူးရိပ်ဖြင့်
စောစောကတွေ့တာထက်ပင် ပိုမိုလှနေပါသည်။

“ဖူးငုံ ယွန်းကို သိတယ်။ ယွန်းနာမည်က ယွန်းပန်း
မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ယွန်းက ဘယ်မှတ်မိမလဲ။ ကျောင်းမှာ နာမည်
ကြီးတွေပဲဟာ။ ဖူးငုံတို့ကသာ ယွန်းတို့ကိုသိနေတာ။ ယွန်း
နဲ့ ဖူးငုံနဲ့က မေဂျာအတူတူပဲလေ။ ဖူးငုံတို့က ယွန်းတို့

ကျောင်းလာရင် အရမ်းလှလို့ အမြဲစောင့်စောင့်ကြည့်နေ
ကြတာ”

သူမပြောတော့ ယွန်းမှတ်မိသွားသည်။ တကယ်
အမှန်တော့ လူကို မှတ်မိခြင်းထက် သူမစီးလာသောကားကို
မှတ်မိခြင်းဖြစ်သည်။ မားစီးဒီးကား အနက်ရောင်ရွဲကြီးမှာ
ယွန်းသဘောကျခဲ့သော ကားကြီးတစ်စီးဖြစ်သည်။ ထို
ကားပေါ်မှာ သူမဆင်းလာသည်ကို တစ်ခါနှစ်ခါတော့
မြင်ဖူးသည်။ အခုမှ ခြံထဲတွင်တွေ့ဖို့သော ကားနှင့် သူမ
စကားများကြောင့် ပြန်၍ ဆက်စပ်မှတ်မိခြင်းဖြစ်သည်။

“အော် ယွန်းလည်းမှတ်မိပြီ။ ယွန်းက ဦးနှောက်
မကောင်းတော့ အဲလိုပဲ”

“ယွန်းအခု ဘာတွေလုပ်နေလဲဟင်။”

“Asia King Trading Company မှာ Secretary
လုပ်နေတယ်။ ဖူးငုံကတော့ သူဌေးသမီးဆိုတော့
ဘာမှလုပ်စရာလိုမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ဟီးဟီး ယွန်းမသိလို့ပါ။ ဖေဖေက ဖူးငုံကိုယုံကြည်
လွန်းလို့ ဘာမှကို မခိုင်းတာ။ ဖူးငုံကကူညီချင်တာ

တောင် ကိုမင်းရော ဖေဖေရောကစွင့်မပြုကြ
ဘူး”

ကလေးတစ်ယောက်လိုပွင့်လင်းသော ယွန်းနှင့်
ဖူးငုံတို့ ချက်ချင်းအဖွဲ့ကျသွားသည်။ ကိုအောင်မင်းခန့်မေမေ
ကတော့ ဧည့်သည်များထပ်မံရောက်လာသဖြင့် သွားရောက်
ဧည့်ခံနေသည်။ ဇွဲနှင့် ကိုအောင်းမင်းခန့်ကလည်း နှစ်
ယောက်တစ်ဖွဲ့ သီးသန့်အဖွဲ့ကျနေလေသည်။ တော်တော်
လေးကြာမှပင် ယွန်းလည်း ဖူးငုံကို စကားဖြတ်ကာ ဇွဲကို
ခေါ်ပြီး ပြန်ဖို့ လုပ်ရပါသည်။

“ပြန်တော့မလို့လား။ နေပါဦးလား ယွန်းရယ်။”

“ယွန်းလည်းနေချင်ပါသေးတယ် ကိုအောင်မင်းခန့်။
မေမေစိတ်ပူနေမှာစိုးလို့ပါ။”

“ကောင်းပါပြီဗျာ နောက်တော့လည်း ထပ်တွေ့ကြ
တာပေါ့။”

“ကိုဇွဲ ဖူးငုံ သူငယ်ချင်းကို သေချာအိမ်ပြန်
ရောက်အောင် လိုက်ပို့ပေးနော်”

“ကျွန်တော်လည်း စဉ်းစားနေတာ တခါထဲ ‘မ’
သွားရင်ကောင်း မလားလို့”

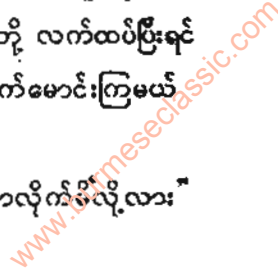
“ဇွဲနော်..”

ရှက်သွားသော ယွန်းမျက်နှာလေးကို ကြည့်ကာ
အောင်မင်းခန့်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။ စိတ်ထဲတွင်
နှမြောသလို ဖြစ်သွားသည်။ ဇွဲ နောက်လိုက်မှန်းသိသော်
လည်း ထိုသို့နောက်တာကို သိပ်မကြိုက်ချင်။ အားလုံးက
ဝိုင်းရယ်နေ၍ လိုက်ရယ်နေရသော်လည်း စိတ်ထဲတွင်တော့
သိပ် သဘောမကျချင်။ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ပဲ လိုက်ပူပန်နေသော
ကိုယ့်ကိုယ်ပင် အမြင်ကပ်လာသည်။ ဇွဲနှင့်ယွန်း ပြန်သွား
ချိန်တွင်တော့ ဧည့်သည်များပင် တော်တော် နည်းနေပြီ
ဖြစ်သည်။

“ကားကို အရှိန်လည်း နည်းနည်းတင်ပါဦး ဇွဲရယ်။
နင့်ကားကိုလိပ်စောင် ကျော်တက်တော့မယ်”

“တက်ပါစေပေါ့။ ငါ့က နင့်ကိုအဲလိုဘေးမှာထားပြီး
ဒီလိုညဘက်တစ်ခါမှ ကားမမောင်းဘူးလို့လား
မသိဘူး အရမ်းပျော်တာပဲ။ ငါတို့ လက်ထပ်ပြီးရင်
လည်း အဲလိုညဘက်ကားတွက်မောင်းကြမယ်
နော်”

“နင့်ကို လက်ထပ်မယ်လို့ပြောလိုက်ဖို့လို့လား”

“ကောင်မလေးနော် စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ပြော။ အခုတစ်ခါထဲ မိုးပြေးလိုက်မှာ”

“ဟား ဟား ”

ရယ်သံများဖြင့် ညံ့စီနေသော ကားထဲတွင်တော့ သိပ်ချစ်စရာကောင်းသော ချစ်သူစုံတွဲလေးတစ်တွဲက မိုးမမြင် လေမမြင်ကိုပျော်ရွှင်နေကြပါသည်။ လေပြေညင်းလေးများ ကလည်း ချစ်သူနှစ်ဦးကြားတွင် ဖြတ်သန်းပြေးလွှားဆော့ ကစားနေပါသည်။ ကောင်းကင်မှ ကြယ်တာရာများက လည်း ချစ်သူနှစ်ဦး လွမ်းခြုံကာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများ ပေးနေလေသည်။

အခန်း(၁၂)

ဖုန်းနံပါတ်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဇွဲ စိတ်လေ သွားသည်။ မိုးပြေးဆီက ဖုန်းဖြစ်သည်။

“ဟလို မိုးပြေးပြော”

“ဇွဲ ရှင်အခုဘာလုပ်နေလဲ”

“ကျွန်တော်အလုပ်များနေတယ် မိုးပြေး”

“ရှင်က ဘာလုပ်လို့တုန်း။”

“ကျွန်တော်က Right Choice Company

မှာ Marketing Manager”

“တယ်ဟုတ်ပါလား မောင်မင်းကြီးသားက။

မိုးပြေးသိတယ် ရှင်တို့ကုမ္ပဏီကို။ ပြီးရောလေ

ရှင်မအားရင်လဲ ဒါပဲ”

မိုးပြေး ဖုန်းချသွားသဖြင့် နားအေးသွားသည်။ မအားပါဘူးပြောတာပင် ဆယ်မိနစ်လောက်ပြောနိုင်သော မိန်းကလေးမျိုးဖြစ်သည်။ တကယ်မှန်တော့ ဘာမှအလုပ် ရှိတာမဟုတ်။ မိုးပြေးနှင့် စကားမပြောချင်၍ တမင်ပြော လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အလုပ်မရှိလျှင် မနေ တတ်သူပီပီ နောက်အသစ်ထုတ်မည့် ခေါက်ဆွဲခြောက် ထုပ်၏ဒီဇိုင်းများကို ထိုင်ဆွဲနေလိုက်သည်။

အလုပ်တွင် စိတ်ပါလျှင် ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့ မေ့ တတ်လွန်းသဖြင့် ယွန်းဖုန်းဆက်သတိပေးမှပင် လုပ်နေသော အလုပ်များကိုရပ်ကာ ထမင်းထွက်စားရန် ပြင်ဆင်ရသည်။ အလုပ်များသော ယွန်းကလည်း ထမင်း ပုံမှန်စားရန်တော့ အမြဲဖုန်းဆက်သတိပေးတတ်သည်။ ထိုသို့ အသေးစိတ် လိုက်၍ သတိပေးတတ်သော ယွန်းရှိနေလို့လည်း ပို၍ ပစ်စလက်ခတ်နေမိခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ အခုတော့ ထမင်း ထွက်စားရန်အထ တံခါးဖွင့်၍ ဝင်လာသော မိုးပြေးကြောင့် စိတ်ညစ်သွားသည်။ ဇွဲရုံးခန်းကလည်း Marketing Department ရုံးခန်းဖြစ်သဖြင့် ဈေးကွက်ရှာဖွေသော ဝန်ထမ်းများနှင့် ဝန်ထမ်း ၁၀ ယောက်လောက်ရှိသည်။

ဇွဲတို့ရုံးက တစ်ဌာနကို အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခန်းစီ ပေး၍ စုပေါင်းလုပ်ကိုင်ရသော ပုံစံမျိုးဖွဲ့ထားသဖြင့် အားလုံးက တစ်စုတစ်ဝေးထဲ အတူလုပ်ကိုင်ကြရသည်။ အခုတော့ မပြောမဆိုလိုက်လာသော သူမကြောင့် အားလုံး ၏စပ်စုခြင်းကိုခံရတော့မည်။ ယွန်းကိုပင် ဒါမျိုးသိသော ကြောင့် တစ်ခါမှရုံးကို အလည်မခေါ်ဘူးပေ။ ရုံးကိုအလည် ခေါ်လာသော မည်သူမဆို အားလုံး၏စနောက်ခြင်းကိုတော့ ခံကြရစေမိ ဖြစ်သည်။

“မိုးပြေး ဘာလာလုပ်တာလဲ။”

အားလုံး၏ မျက်လုံးများက ကျွန်တော်နှင့် မိုးပြေး ထံစုပုံကျရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်မျက်လုံး တစ်ချက် ဝေကြည့်လိုက်လျှင်တော့ မျက်လွှာများအောက်ချကာ မသိ ချင်ယောင်ဆောင်သူကဆောင်။ သိခိုသာသာ ငမ်းနေသူက ငမ်းနှင့် စိတ်ရွပ်စရာ ကောင်းလှပါသည်။ ငမ်းတာလည်း မပြောနဲ့လေ ရုံးကို လာပုံလည်းကြည့်ဦး ။ ပေါင်တစ်ဝက် သာသာသာရှိသော ဂျင်းစကပ်ကို စွတ်ကျယ်သာသာရှိမည် တီရှပ်အဖြူနှင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားပုံကလည်း ငမ်းချင်စရာ အလွန်ကောင်းနေသည်။

သူမကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ကိုရိုးယားများ ရောက်နေ
သည် ထင်သလားမသိ။ တစ်စက်ကလေးမှပင် ရှိုးတို့
ရှမ်းတန်းဖြစ်မနေ။ သူမအစား ကျွန်တော်ကသာ မျက်နှာ
ထားစရာမရှိလောက်အောင် ရှက်ရွံ့လာမိသည်။

“မုန့်လာပို့ပေးတာလေ။ အစကတော့ မိုးပြေးက
ခွဲနဲ့အတူသွားစားမလို့ ခွဲကမအားဘူးဆိုလို့
လာပို့ပေးတာ”

“အလုပ်ချိန်လေဗျာ ဘယ်လိုလုပ်အပြင်ထွက်
လို့ ရမှာလဲ”

“အော် မိုးပြေးမှမသိတာ။ ရှင်အလုပ်လုပ်မှန်း
တောင်အခုမှသိတာ”

“လိပ်စာကရော ဘယ်ကရလဲ”

“ဘာပဲလိုလို ရန်ကုန်လမ်းညွှန်ရှိတယ်လေ”

“ဟုတ်ပါပြီ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နောက်ကို
တော့ လာမပို့နဲ့နော်”

“ဆရာကလည်းဗျာ စေတနာနဲ့ လာပို့တဲ့လူကို
အဲလိုမပြောရဘူးလေ။ ဆရာ အခုရောထမင်း
စားပြီးလို့လား။ အဲလိုပဲအစ်မရေ၊ ကျွန်တော်

တို့ဆရာက အရမ်းအားနာတတ်တာ။
နောက်လည်း အားရင်လာလည်ပေါ့”

အင်မတန်စကားများ၍ အငန်းထူသော ဇော်
မောင်ကို ကြိတ်ကျိန်ဆဲနေမိသည်။

“စိတ်ချပါရှင် နောက်တစ်ခေါ်လာရင် အားလုံး
အတွက်ပါ အများကြီးဝယ်ခွဲမယ်”

“အားနာစရာတော့ကောင်းနေပြီ။ အစ်မ လူက
၁၀ ယောက်နော်”

အခန်းထဲရှိ ကျွန်သောလူများကပါ သူမနှင့် ခင်မင်
လာကြသည်။ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့်ပင် သူမကို မြန်မြန် ပြန်ရန်
ဆုတောင်းနေမိတော့သည်။ အားလုံးနှင့် နာရီဝက်လောက်
လေပေါ့၍ဝမှပင် ထပြန်တော့သည်။ ဒီအတိုင်းဆို ကြာရင်
တော့ သူမကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် ယုန်းတို့ သဘောထား
များကွဲလွဲလာနိုင်သည်။ နားလည်အောင်တော့ သူမကို
သေချာ ပြောပြရဦးမည်။

အခန်း(၁၃)

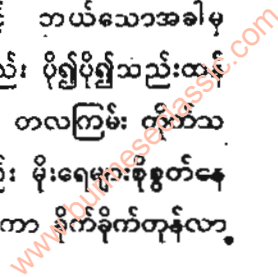
ကောင်းကင်တစ်ခွင်လုံး မှောင်မဲ၍ မိုးများကလည်း သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းနေသည်။ ယွန်း ကားမှတ်တိုင်တွင် ကားစောင့်နေတာ နာရီဝက်လောက်ပင် ရှိတော့မည်။ ဒီနေ့မှ ထီးမပါလာသဖြင့်လည်း အခက်တွေ့ရသည်။ ဘတ်(စ်) ကားနှင့်သွားလျှင်လည်း ကားဂိတ်နှင့် ယွန်းတို့အိမ်က တော်တော်ဝေးသဖြင့် ဘယ်လိုမှ လမ်းလျှောက်သွား၍ မဖြစ်ပေ။ ထိုကြောင့်လည်း တက္ကစီကားကိုသာ မျှော်နေမိ သည်။ လေရောမိုးပါ ပါသဖြင့် တက္ကစီကားများကလည်း မထွက်ကြပေ။

ထိုသို့မိုးရွာသော အချိန်မျိုးတွင် ဘာကြောင့်များ တက္ကစီကားများ မထွက်ကြသလဲ မပြောတတ်ပါ။ တချို့

ကားသမားများ ပြောတာတော့ အန္တရာယ်များသဖြင့် မိုးရွာ လျှင်မမောင်းပဲ ရပ်ထားကြသည်လို့တော့ ပြောတာ ကြားဖူး သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်စီးတလေကားများတော့ လာ လောက်ပါရဲ့လို့သာတွေးပြီး တက္ကစီကားတစ်စီးစီးကို မျှော်နေ မိသည်။ လာသောကားများကျတော့လည်း လူပါသော ကားများသာဖြစ်သဖြင့် စိတ်ညစ်ရသည်။ ဖုန်းလေးကို ထုတ်ပြီး ဇွဲဆီဖုန်းဆက်သော်လည်း ဇွဲက ဖုန်းမကိုင်သဖြင့် ဘယ်လိုမှ အကျိုးအကြောင်းပြောပြ၍ မရပေ။

ဒီနေ့ကျမှလည်း မန္တလေးကို စာရွက်စာတမ်းနှင့် ပစ္စည်းများ အချိန်မှီပို့ပေးရမည်ဖြစ်သဖြင့် ယွန်းနှင့် သွားပို့ မည့်ကောင်လေးနှစ်ယောက်သာ အိုဗာတိုင်ဆင်း၍ အလုပ် လုပ်နေသဖြင့်လည်း ဖယ်ရီမမိဘဲ မိမိအစီအစဉ်နှင့် ပြန်ရန် သာစီစဉ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယွန်းကလည်း ရုံးတက်သော ရက်များတွင် ဖယ်ရီရှိသောကြောင့် ဘယ်သောအခါမှ ကားမယူလာတတ်ပေ။ မိုးများကလည်း ပို၍ပို၍သည်းထန် စွာ ရွာသွန်းလာသည်။ လေကလည်း တလကြမ်း တိုက်သ ဖြင့် ယွန်းတစ်ကိုယ်လုံး နီးပါးလည်း မိုးရေများစိုစွတ်နေ သည်။ လူကလည်း တဖြေးဖြေးချမ်းကာ ခိုက်ခိုက်တုန်လာ

သည်။ ထိုအချိန်တွင် ယွန်းရှေ့သို့ ပါရာဒိုကားအစိမ်းပုပ်
ရောင် တစ်စီးထိုးရပ်လာသည်။ မှန်များ လျှောကျလာသော
အခါ အထဲမှ ကိုအောင်မင်းခန့်ကို လှမ်းတွေ့ရလေသည်။

“ယွန်း ဘယ်သွားမလို့လည်း ကားပေါ်တက်လေ။
ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးမယ်”

“ရတယ် ကိုအောင်မင်းခန့် ယွန်းတက္ကစီနဲ့ပဲ
ပြန်လိုက်မယ်”

“ဒီလောက်မိုးရွာနေတာ တက္ကစီကားတွေက
တော်တော်နဲ့ လာမှာမဟုတ်ဘူး။ လာပါတက်ပါ
ယွန်းရဲ့”

“ရပါတယ် ယွန်းစောင့်လိုက်ပါမယ်။ ပြီးတော့
ယွန်းတစ်ကိုယ်လုံးက အရမ်းစိုနေတာ ယွန်း
တက်လိုက်ရင် ကိုအောင်မင်းခန့်ကား စိုသွား
လိမ့်မယ်”

“အော်...စိုပါစေရတယ်။ လာတက်ယွန်း။ ယွန်း ကြာ
ရင်ဖျားတော့မယ်။ မိုးတွေဒီလောက်စိုနေတာ”

ယွန်း ငြင်းလည်းထူးတော့မှာ မဟုတ်သဖြင့်
ကိုအောင်မင်းခန့်ကားပေါ်သာ အားနာနာနှင့် တက်လိုက်ခဲ့ရ
ပါသည်။ လူကလည်း ဟန်လုပ်သာငြင်းနေရသည် အရမ်း

ကိုချမ်းနေပြီဖြစ်သည်။ ယွန်းကားပေါ်ရောက်သည်နှင့်
ကိုအောင်မင်းခန့်ကလည်း ဖွင့်ထားသောကား airconကို
အလိုက်တသိ ပိတ်ပေးသည်။

“ယွန်း ဒီအချိန်မှ အလုပ်ဆင်းတာလား”

“အရင်နေ့တွေကတော့ စောတယ်။ ဒီနေ့က
မန္တလေးကို ပစ္စည်းစာရင်းတွေအမှီပို့ပေးရမှာ
မို့လို့နောက်ကျသွားတာ”

“အော်...”

“မိုးရွာမယ်လည်း မထင်တော့ ထီးလည်းမပါဘူး။
အိမ်ကလည်း လမ်းထဲနည်းနည်းဝင်ရတော့
တက္ကစီနဲ့မှ ဖြစ်မှာလေ။ ဘတ်(စ်)ကားနဲ့ဆို
လမ်းမှာတင် တုတ်တုတ်ကျသွားမှာ။ အခုတောင်
မိုးပက်လို့တော်တော်စိုနေတာ”

“အဲဒါများ ယွန်းရယ် တစ်ယောက်ယောက်တို့
အကူအညီတောင်းလိုက်ပါလား”

“ယွန်း ဇွဲဆီ ဖုန်းဆက်သေးတယ်။ သူကလည်း
အလုပ်ပဲများနေလား၊ အိပ်ပဲနေလားမသိဘူး
ဖုန်းမကိုင်ဘူး”

“ဖြစ်ရမယ် နောက်ဆို တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ကျွန်တော် ဆီဖုန်းဆက်နော်။ မိတ်ဆွေတွေပဲဟာ ကူညီရမှာ ပေါ့”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုအောင်မင်းခန့်”

“အခု ကျွန်တော်ဘယ်ကိုမောင်းရမလဲ။ မောင်းသာ လာတယ် ဘယ်ကိုမောင်းလို့မောင်းနေမိမှန်းတောင် မသိဘူး။”

“ဘုရင့်နောင်ဘက်ကိုပါ။ ယွန်းကလည်း ဘေးက စကားတွေများနေတော့ အာရုံတွေနောက်ကုန်တယ် နဲ့တူတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူးယွန်းရယ်။ ကျွန်တော်ဘာသာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားတာပါ”

ယွန်းကိုမြင်တော့ တော်တော်အံ့ဩသွားသည်။

ဒီလိုအချိန်ကြီး ကားဂိတ်တွင် ယွန်းတစ်ယောက်ထဲ ရှိနေ လိမ့်မည်လို့ ထင်ကိုမထင်ထားတာ။ ယွန်းနဲ့လည်း မတွေ့ရ တာ တစ်ပတ်လောက်တောင်ရှိသည်။ ဘာလို့များ သူမနှင့် မတွေ့ရသည့်ရက်များကို မှတ်မိနေလည်း မပြောတတ်ပါ။ ဘေးတိုက်လေးမြင်နေရသော ယွန်း၏ မျက်နှာလေးက တော့ ပကတိကြည်လင်နေသည်။ အပြင်ကိုသာ အာရုံ

ရောက်နေသောယွန်းကတော့ ကျွန်တော် ကြည့်နေတာကို လည်း သိပုံမရချေ။

ယွန်းက အပြင်ကို ငေးနေသောကြောင့်လည်း ကျွန်တော်စိတ်ကြိုက် ငေးခွင့်ရသွားသည်။

“ရှေ့ကျရင် ညာဘက်ကိုချိုး။ ဟပ်ချိုး...”

“ယွန်းတော့ ဖျားတော့မယ်ထင်တယ်။

မျက်လုံးတွေလည်း နီနေပြီ”

ဖြစ်နိုင်တယ် ယွန်းခေါင်းတွေလည်းကိုက်လာပြီ”

နှာခေါင်းလေးရှုံ့ကာ လက်လေးကို နားထင်လေး

တွင်ဖိပြောလာသော ယွန်းပုံစံကြည့်ကာ ကျိန်းသေဖျားတော့ မယ်မှန်း သိသာနေသည်။ တော်တော်လေး မောင်းလာပြီး လမ်းမဆုံးတဆုံးလေးတွင်တော့ တစ်ထပ်တိုက် အပြာရောင် အိမ်ပြားပြားလေး တစ်အိမ်ကိုတွေ့ရလေသည်။

“ရပြီ ဒီအိမ်ပဲ”

ခြံဝန်းလေးထဲသို့ ကားလေးကွေ့ဝင်လာလိုက် သည်။

“ဆင်းပါဦး။ ကိုအောင်မင်းခန့် ကော်ဖီလေးဘာလေး သောက်ပါဦး”

ကိုအောင်မင်းခန့်လည်း ဆင်းလိုက်လာသဖြင့် ဧည့်ခန်းတွင်တိမိ ကြည့်နေသော ဖေဖေ၊ မေမေတို့နှင့် တစ်ခါထဲမိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ မေမေတို့ကလည်း ယွန်းနောက်ကျသဖြင့် စိုးရိမ်နေကြလေသည်။

“နောက်ကျလိုက်တာ သမီးရယ်”

“ဟုတ်တယ်မေမေ၊ ဒါတောင် ကိုအောင်မင်းခန့်နဲ့ တွေ့လို့မဟုတ်ရင် သမီးဒီထက်ကြာမှာ။ မိတ်ဆက် ပေးရဦးမယ် ဒါယွန်း ဖေဖေနှင့်မေမေပါ။ မေမေ သမီးမိတ်ဆွေ ကိုအောင်မင်းခန့်ပါ။ သမီးတို့ ကုမ္ပဏီက ပစ္စည်းတွေအများဆုံးအားပေးနေတဲ့ Customer ပေါ့”

“တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်။ ထိုင်ပါဦးသားရယ်”

“ကိုအောင်မင်းခန့် ခဏလေးနော် ယွန်း ကော်ဖီ သွားဖျော်လိုက်ဦးမယ်”

“ယွန်းအဝတ်အစား အရင်လဲလိုက်ပါလား။ တော်ကြာ နေမကောင်းပဲ ဖြစ်ဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့။ ဒါဆို ခဏလေး ထိုင်ဦးနော်”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ယွန်းလည်း အခန်းထဲဝင်ကာ အဝတ်အစား မြန်မြန်လဲလိုက်လေသည်။ အဝတ်အစားလဲချိန်မှာတော့ လူက ဟတ်ချိုး၊ ဟတ်ချိုးနှင့် အဖျား၏ အငွေအသက်များ က အရင်ဆုံးရှေ့ပြေးနိမိတ်များလာပြန်သည်။ အဝတ် အစားလဲပြီးသည်နှင့် မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ကာ ကော်ဖီနှစ်ခွက် ဖျော်လိုက်ပါသည်။ ကော်ဖီဖျော်ရင်းနှင့် မေမေက ယွန်း အကြောင်းများ ဖောက်သည်ချနေသည်ကို ကြားနေရသည်။ မေမေက အဲလိုပဲ ယွန်းမိတ်ဆွေဆိုလိုကတော့ ယွန်း အကြောင်းကို မကြားချင်မှအဆုံးပြောပါတော့သည်။

ခွဲနှင့်တုန်းကလည်း အဲလိုပဲ ဟိုကမမေးရသေးဘူး သူပြောတာနှင့်ပင် တော်တော်သိနေသည်။ ထိုကြောင့်လည်း ရည်းစားဖြစ်သွားသောအခါ ခွဲက ယွန်း၏ ငယ်ကျီးငယ်နာ များ အတုန်သိကာ အမြဲစနောက်နေတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယွန်းက ငယ်ငယ်တုန်းက အရမ်းအစားပုပ်တာ။ မူကြိုကဝင် ယွန်း အစားပုပ်လွန်းသဖြင့် ဘယ်ကလေးမှကို မုန့်များမယူ ခိုင်းပဲ အမြဲသူတို့ပဲကျွေးသည့်စနစ်ကို ယွန်းနှင့်ကျမှ ဝမ်း ဖျက်ကာ အိမ်ကမုန့်များပေးသယ်ခိုင်းခြင်းများ အပြောင်း သိကာ အမြဲစနောက်ခံရမြဲ ဖြစ်သည်။

“ဘယ်တော့ ဖြစ်ဖြစ် အမြဲထီးယူဖို့ဆို အရမ်းပျင်း
တာ။ အမေလိုက်ပေးရင် ပေးတဲ့နေ့ပဲယူတယ်။
နောက်နေ့ဆို မယူတော့ဘူး။”

“မေမေကလည်း မေ့သွားတာပါနော်။
မယူချင်လို့မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုအောင်မင်းခန့်
သောက်နော်”

ကော်ဖီခွက်ကို ကိုအောင်မင်းခန့် ရှေ့တွင်ချပေးရင်း
မေမေကိုပါ ဆင်ခြေပေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့။ ယွန်းကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တ
အန်တီပြောသလို ဆိုးမယ်လို့မထင်ဘူး။ အန်တီ
ပြောပြမှပဲ ယွန်းအကြောင်း သေချာသိရတော့
တယ်”

“မေမေကအဲလိုပဲ ယွန်းငယ်ငယ်တုန်းကအတန်းထဲ
မှာ အစားကြီးတာကအစ အခုထိကိုပြောပြလို့
ကောင်းတုန်း။ ဟပ်ချိုး။”

“တွေ့လား မိဘကိုပြန်ပြောတာ ချက်ချင်း နှာစေး
ပြီမဟုတ်လား။”

“ပြန်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူးနော်။ သမီးက နောက်
တာပါ”

ယွန်းက သူ့အမေခါးကိုဖက်ပြီး ကလေးတစ်
ယောက်လို ချွံနဲ့နေသည်။ ယွန်းကို ဒီလို ကလေးတစ်
ယောက်လို ပုံစမျိုးလေးမတွေ့ဘူးသဖြင့် တစ်မျိုးချစ်စရာ
ကောင်းနေပြန်သည်။

“ယွန်း နေမကောင်းဖြစ်ဦးမယ် ဆေးကြိုသောက်
ထားနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ယွန်းဖျော်တိုက်တဲ့ကော်ဖီလေးက အရမ်းအရသာ
ရှိတာပဲ”

“ဟုတ်တယ် ယွန်းလည်း ကော်ဖီအရမ်းကြိုက်
တော့ ကော်ဖီဆို သေချာကို နှပ်ပြီးတော့ ဟတ်ချိုး
ဖျော်တာ”

“ကဲ-ကဲ ယွန်းလည်း နားလိုက်ဦး။ ကျွန်တော်
လည်းပြန်လိုက်ဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ လိုက်ပို့ပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူး
အများကြီးတင်ပါတယ်”

“ရပါတယ်ဗျာ နောက်လည်း ဘာကိစ္စပဲရှိရှိ
ကျွန်တော်ဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အန်တီနှင့်ဦး ပြန်ခွင့်ပြုပါဦးနော်”
“ကောင်းပါပြီကွာ။ နောက်လည်း လာလည်
ကြပေ။”

ဖေဖေက စကားနည်းသူဖြစ်သဖြင့် ဒီလောက်
စကားပြောလာပင် သူ့တာဝန် တော်တော်ကြေနေသည်။
ဒါကြောင့် ဖေဖေအမျိုးတွေကလည်း မေမေရှိတဲ့အချိန်ပဲ
လာသည်။ မေမေများမရှိ၍ ဖေဖေဧည့်ခံရသည့်အခါမျိုး
တွင် ဆယ်မိနစ်လောက်နှင့်ပင် ပြောစရာ စကားကုန်၍
ထပြန်သွားတတ်ကြသည်။

ကိုအောင်မင်းခန့်ပြန်ပြီး ဆယ်မိနစ်လောက်တွင်
တော့ ဇွဲဆီက ဖုန်းခေါ်သံကို ကြားရသည်။

“ဟလို..”

“အသံကြီးက ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ နေမကောင်း
ဘူးလား။”

“ဘယ်လိုလုပ်ကောင်းမှာလဲ မိုးမိလို့ဖျားနေပြီ။
ဇွဲဆီဖုန်းခေါ်တာ ဘာလို့ဖုန်းမကိုင်လဲ”

“ဆောရီး...ယွန်းရယ်။ ကိုယ် ဖုန်းကိုအသံပိတ်
ထားမိလို့”

“ဘာလို့ပိတ်ထားတုတ်တွင်လည်း ဇွဲကိုပဲ စိတ်မချ
အရမ်းရွာလို့ အလိုမကျသလိုလို ခိုးလိုးခုလု မတင်
ခိုင်းမလို့ဖုန်း။ သို့သော်လည်း ဆေးအရှိန်နှင့် နာရီ
ဒုက္ခရောက်လာလိုက် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။”

“မသိလို့

ပိတ်မက

“ဘာ”

“ဒီ”

လ-

မ-

ေး

“

“အန်တီနှင့်ဦး ပြန်စွဲငှါ လိုပြန်လာလဲ”
“ကောင်းပါပြီကွာ။ နောက် ကိုအောင်မင်းခန့်နဲ့
ကြပေ!”

ဖေဖေက စကားနည်းသူဖြစ်သဖြင့်
စကားပြောဟာပင် ဂျာတာဝန် တော်တော်
ဒါကြောင့် ဖေဖေအမျိုးတွေကလည်း မေမေ့တွေထဲက
လာသည်။ မေမေများမရှိ၍ ဖေဖေဧည့်ခံရသည့်
တွင် ဆယ်မိနစ်လောက်နှင့်ပင် ပြောစရာ စကား
ထပြန်သွားတတ်ကြသည်။

ကိုအောင်မင်းခန့်ပြန်ပြီး ဆယ်မိနစ်လောက် ပြောပြ
တော့ ဇွဲဆီက ဖုန်းခေါ်သံကို ကြားရသည်။
“ဟလို..”

“အသံကြီးက ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ နေမကေ
ဘူးလား”

“ဘယ်လိုလုပ်ကောင်းမှာလဲ မိုးမိလို့ဖျားနေပြီ။
ဇွဲဆီဖုန်းခေါ်တာ ဘာလို့ဖုန်းမကိုင်လဲ”

“ဆောရီး...ယွန်းရယ်။ ကိုယ် ဖုန်းကိုအသံပိတ်
ထားမိလို့”

ကြောင့် နုံးချိုလာသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း ဇွဲကိုပဲ စိတ်မချ
သလိုလို။ တစ်ခုခုကိုပဲအလိုမကျသလိုလို ခိုးလိုးခုလု မတင်
မကျခံစားနေရသည်။ သို့သော်လည်း ဆေးအရှိန်နှင့် နာရီ
ဝက်တောင် မကြာလိုက် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

အခန်း(၁၄)

မနက်မိုးလင်းလင်းချင်း ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် မကိုင်
ချင်ကိုင်ချင်နှင့် ကိုင်လိုက်ရသည်။

“မောနင်းယွန်းလေး။ နေကောင်းလား”

“ကောင်းဘူး”

“ကြည့်ပါဦးအသံလေးကလည်း သနားစရာလေး
ပါလား။ ဘယ်လိုနေသေးလဲ”

“လည်ချောင်းနာတယ်။ ခေါင်းလည်းမူးတယ်”

“ဟောဗျာ..။ ရောဂါတွေကလည်းများလှ
ချည်လား။ ငါလာကုပေးမှ ရတော့မယ်ထင်တယ်။
ကောင်မလေးက ဖျားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး လူကို
လာရွဲနေပါတယ်”

“တော်ပြီ အဲလိုထင်ရင်မပြောတော့ဘူး။ ဒါပဲ။”

“နေဦးဖုန်းမချနဲ့ဦးလေကွာ။ ချစ်လို့စတာကို
မစရဘူးလား ပြော”

“မသိဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီ။ ညနေဘာစားမလဲ လာပို့ပေးမယ်။”

“မပို့ပါနဲ့။ ဇွဲရယ် ပင်ပန်းပါတယ်။ နောက်နေ့မှပဲ
တွေ့ကြတာပေါ့”

“ဒါဆိုနေကောင်းအောင်နေနော်။ မနက်ဖြန်ကျရင်
လျှောက်လည်မယ် ဟုတ်ပြီလား”

“အင်း ဇွဲလည်းရုံးသွားဖို့လုပ်တော့လေ။

ယွန်းကတော့ ဒီနေ့ခွင့်ယူလိုက်မယ်”

“အိုကေယွန်း။ ဘိုင်း ဘိုင်နော်”

ဇွဲဒီလို ဂရုစိုက်တော့လည်း ကျေနပ်မိသည်။

မိန်းကလေးပဲ ကိုယ့်ချစ်သူကကိုယ့်ကိုဂရုစိုက်တာ မကျေနပ်
တဲ့လူရှိမလား။ အားလုံးကျေနပ်ကြတာကြီးပဲ။ အမှန်အတိုင်း
ပြောရလျှင် ဇွဲသစ္စာရှိမရှိကို သိချင်လို့သာ စမ်းသပ်တာပါ။
ဇွဲကိုအရမ်းနှိုင်းချင်သည်။ ပြိုင်ပွဲတိုင်းတွင် ကိုယ်သာအနိုင်
ရချင်ခဲ့ သော်လည်း ဒီပြိုင်ပွဲတွင်တော့ ယွန်းပဲရုံးချင်သည်။

အရင်လို ယောက်ျားတွေ သစ္စာမရှိတာတွေ ကိုလည်း သက်သေမပြချင်တော့။ တကယ်တော့လည်း ယွန်း သက်သေပြရန်ဆိုတဲ့ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဘာမှတော့မလုပ် ခဲ့ချေ။ အစကသာ နည်းနည်းပါးပါး ဒီကိစ္စကို စိတ်ဝင်စား သော်လည်း အခုတော့ သူဘာသာသူ ရည်းစားအပေါ် သစ္စာရှိရှိ မရှိရှိ ယွန်းစိတ်မဝင်စားတော့။ အရေးကြီးတာ ဇွဲသာ ယွန်းအပေါ် သစ္စာရှိဖို့သာ လိုသည်။

ယွန်းဒီပြိုင်ပွဲကြီးကို ဆက်မလုပ်ချင်တော့။ ရပ်ပစ် လိုက်ချင်သည်။ ရွဲတာများပြီး စောင်းကုန်မှာလည်းကြောက် သည်။ ဇွဲကိုလည်း ယွန်း မခွဲနိုင်ပါ။ တစ်ခုခုသာဆို ယွန်း ရင်ကျိုးရမှာ။

စိတ်တွေလည်း ရှုပ်ပါသည်။ တော်ပါပြီ အငြိမ် မနေနိုင်မတိုင်နိုင် လျှာရှည်မိသော ယွန်းကိုယ်ယွန်း မုန်း လာသည်။ တစ်နေ့လုံးလည်း အိမ်ထဲမှာပဲ အလုပ်မရှိအကိုင် မရှိနှင့် ဒီအကြောင်းကိုသာ အခါခါထပ်၍စဉ်းစားနေမိသည်။

ညနေဘက်ရောက်မှသာ ရေလေးဘာလေး ချိုး လိုက်သည်။ ရေချိုးလိုက်သဖြင့် အနည်းငယ်လန်းဆန်း လာသည်။ အဖျားမရှိတော့သော်လည်း ဆေးများ၏အရှိန် ကြောင့် လူက နုံးချင်နေသည်။ အိမ်ကကောင်မလေးက

ဧည့်သည်ရောက်နေသည်ပြောမှသာ အခန်းထဲကထွက်လာ ခဲ့သည်။

“အော်... ဧည့်သည်ဆိုလို့ ယွန်းက မေမေတို့ ဧည့်သည် ထင်နေတာ။ ကိုအောင်မင်းခန့်လို့ မထင်ဘူး။ အေးအေးရေ ကော်ဖီတစ်ခွက်ထည့်ခဲ့ နော်”

“ဘယ်လိုလဲ ယွန်းနေကောင်းသွားပြီလား”

“အဟီး ကောင်းသွားပြီ။ ရုံးပြေးလုပ်လိုက်လို့။

ယွန်း ဒီနေ့ရုံးမတက်မှန်း ဘယ်လိုသိလဲ”

ညနေသုံးနာရီလောက်ကြီး ရောက်လာတယ် ဆိုထဲ က ယွန်း ရုံးမတက်မှန်းသိလိုပင်။

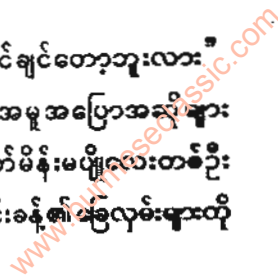
“ကျွန်တော်စိတ်ပူလို့ ဒီနေ့ ယွန်းရုံးကို ဖုန်းဆက် ကြည့်တော့ ယွန်းနေမကောင်းမှန်း သိရတာ”

ယွန်းကို ရွန်းရွန်းစားစားကြီး စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလာသဖြင့် ယွန်း အနေရခက်သွားသည်။ အေးအေးက ကော်ဖီခွက်လေးယူလာသဖြင့် ကိုအောင်မင်းခန့်ရေသို့ ချပေးလိုက်သည်။

“ကော်ဖီသောက်ဦး”

“ယွန်းအတွက်လည်း ကြက်စွပ်ပြုတ်ဝယ်လာ
တယ်။ ပူတုန်းသောက်လိုက်ပါလား”
ကိုအောင်မင်းခန့်လှမ်းပေးသော ဂျိုင့်လေးကို
ယူကာ ထမင်းစားခန်းသို့ ထလာခဲ့သည်။ သူက အတင်း
တိုက်တွန်းနေသောကြောင့် အားနာတာလည်းပါသည်။
ထမင်းစားခန်းတွင် ဆန်ပြုတ်ကို ပန်းကန်ထဲလှယ်ထည့်ပြီး
ကောင်မလေးကိုဂျိုင့်ဆေးခိုင်းကာ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။
“အရမ်းကောင်းတာပဲ။ ကျေးဇူးပဲ။ အားတောင်နာ
တယ် လိုက်လံပို့ပေးရသေးတယ် နောက်နေ့ကျ
တော့လည်း လူမမာဓာတ်စာ လာပို့ပေးရသေး
တယ်။ ကိုအောင်မင်းခန့်တော့ ယွန်းနဲ့ပေါင်းတာ
ရှုံးပြီ”
“ရှုံးပါစေဗျာ။ ကျွန်တောက ရှုံးချင်နေတာ။
အန်တီတို့ရော ယွန်း”
ဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ်မှန်း မသိသောစကားကိုပြောပြီး
ချက်ခြံးစကားလွှဲပစ်လိုက်သည်။
“မေမေကဆိုင်သွားတယ်။ဖေဖေကတော့ရှုံးလေ”
“အော်”
“ယွန်းက အရမ်းခင်ဖို့ကောင်းတယ်နော်”

“ဟုတ်လား မုန့်ပါကျွေးမယ်။ ဘာစားမလဲ”
“နေပါဗျာ။ ကျွန်တော်ကတကယ်ပြောတာ
ယွန်းက လာနောက်နေတယ်”
“ဟုတ်တယ် ယွန်းကအရမ်းအစအနေပက်သန်
တာ။ ဒါကြောင့်လည်း ဇွဲနဲ့ဆို ခဏခဏရန်
ဖြစ်တာ”
“ယွန်းက ဇွဲကိုတော့ အရမ်းခင်တယ်နော်”
“ဟုတ်တယ် ယွန်းဘဝမှာ ဇွဲကို အခင်ဆုံးပဲ”
“ကျွန်တော်ကိုရော..”
“ရှင်”
“ဟို ကျွန်တော်ကိုရော ဇွဲလိုခင်လားလို့ပါ”
“အင်း... ခင်ပါတယ်”
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”
“ကိုအောင်မင်းခန့်က ဒီကပြန်ရင် ရုံးပြန်ဝင်ရ
ဦးမှာလား”
“ဘာလဲ ကျွန်တော်ကိုမမြင်ချင်တော့ဘူးလား”
ကိုအောင်မင်းခန့်၏ အပြုအမူအပြောအဆိုများ
ကြောင့် ယွန်းရင်မောရသည်။ ခေတ်မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး
ဖြစ်သောယွန်းကလည်း ကိုအောင်မင်းခန့်၏ ဖြစ်လှမ်းများထို

ကြိုမြင်လာသည်။ ဒီအတိုင်းဆိုလျှင်တော့ ခုတ်ရာတခြား ရုတ်တရက်လွဲ ဖြစ်တော့မည်။

“မဟုတ်ပါဘူး။ ယွန်းက ဒီအတိုင်းမေးကြည့် လိုက်တာပါ”

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ ကျွန်တော်ကလည်း ယွန်းကို စတာပါ။ ဒီကပြန်ရင် ကျွန်တော်အိမ်ပဲပြန်တော့ မှာ။ ယွန်းကို စိတ်ပူလို့သာ စောစောရုံးဆင်းလာ တာ”

“ကျေးဇူးပါရှင်”

“မလိုပါဘူးဗျာ။ ကဲ... ယွန်းလည်းနားပါဦး ကျွန်တော်ကို စည့်ခံနေရလို့ ပင်ပန်းနေဦးမယ်။ ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ကိုအောင်မင်းခန့် ပြန်သွားချိန်မှာတော့ ယွန်း သက်ပြင်းများချမိသည်။ စိတ်ညစ်တယ်။ စိတ်ညစ်တယ်။ ဘာတွေ့မှန်းကို မသိဘူး။ ယွန်းလည်း ဘာမှမလုပ်ရပါဘဲ ဘာတွေ့ဖြစ်ကုန်မှန်းမသိတော့ပါ။ ဇွဲကတော့ ယွန်းလုပ် တယ်လို့ပဲထင်မှာ ကျိန်းသေသည်။

အခန်း(၁၅)

ဇွဲနဲ့ ဒီနေ့လျှောက်လည်မည် ဖြစ်သဖြင့် ယွန်း အလှဆုံး ပြင်ဆင်နေမိသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူရှေ့တွင် လှပ ချင်သည်မှာ မိန်းကလေးတိုင်း၏ တူညီသော ဆန္ဒတစ်ခုပဲ မှတ်လား။ မနက်စောစောထဲက ဘာအကျိုးဝတ်ရမလဲဆိုပြီး ဘီဒိုတစ်ခုလုံးကို မွှေနှောကပ်ရှာဖွေထားတာဖြစ်သည်။ နောက် ဆုံးတွင်တော့ ပန်းခရမ်းရောင်ရင့်ရင့် ကိုယ်ကျပ်အကျီလေးနှင့် ရေသူမစကပ်လေးကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။

ဝင်းဝါစိုပြေသော ယွန်းအသားအရည်နှင့် ဒီဝတ်စုံ လေးကလိုက်ဖက်လွန်းလှသည်။ ပန်းရောင်ပြေပြေ ဖျက်မှာ

လေးပေါ်တွင်လည်း ပန်းရောင်နုနု နှုတ်ခမ်းနီလေးဆိုးထားသည်။ ဆံပင်ရှည်ရှည်ဖြောင့်ဖြောင့်လေးများကို ပန်းရောင်စုံကလစ်ကြီးဖြင့် ခပ်မြင့်မြင့်ပင့်စီးထားသဖြင့်လည်း ယွန်းပုံစံလေးက သပ်ရပ်ကျော့ရှင်းနေသည်။ အိမ်ရှေ့တွင်လည်း ဇွဲကားဟွန်းသံကြားသဖြင့် မှန်ရှေ့တွင် တစ်ချက်ရပ်၍ ယွန်းကိုယ်လုံးကို တစ်ပတ်လှည့်ပတ်ကြည့်ကာ ကျေနပ်သွားသောအခါ ထွက်လာခဲ့သည်။

“မေမေ သမီး ဇွဲနဲ့အပြင်ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်”

အိမ်ရှေ့တွင် ဇွဲနှင့်စကားထိုင်ပြောနေသော မေမေကို ခွင့်တောင်း လိုက်သည်။

“သွားတာတော့သွားပါ။ ရန်ဖြစ်လာသံမကြားချင်ဘူးနော်။ ထားမေ ဖုန်းဆက်တိုင်လိုကတော့ ယွန်းမလွယ်ဘူးမှတ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါမေမေရယ် စိတ်ချပါ။ သမီးနဲ့ဇွဲက ဒီနေ့ လုံးဝရန်မဖြစ်အောင်နေမှာပါ”

“ကောင်းပါပြီတော်။ ဒီလိုအသံမျိုးပဲ ကြားချင်တာပါ”

“အန်တီသွားပြီနော်”

“အေးအေး သား”

မေမေကိုနှုတ်ဆက်ပြီးယွန်းတို့ကားလေး ကန်တော်ကြီးသို့မောင်းလာခဲ့သည်။ ချစ်သူဖြစ်ပြီးထဲက ယွန်းတို့နှစ်ယောက်လျှောက်လည်တာဆို၍ ကန်တော်ကြီးနှင့် ရုပ်ရှင်ရုံလောက်သာရှိသည်။ အလုပ်များသော ယွန်းတို့နှစ်ယောက်ကလည်း တစ်ပတ် တစ်ရက်တွေဖို့ပင်တော်တော်ခက်သည်။ တွေ့ရင်လည်း ခဏသာတွေ့ဖြစ်ကြသဖြင့် အပြင်သိပ်မလည်ဖြစ်ပဲ အိမ်မှာပဲ တွေ့ဖြစ်ကြတာများသည်။ ဒီလိုလည်ဖြစ်တာဆို၍ တစ်လတွင် တစ်ရက်လောက်သာရှိသည်။ ကန်တော်ကြီးကိုဝင်လာသည်နှင့် စိတ်များကလန်းဆန်းလာသည်။ ကန်ရေပြင်ကိုဖြတ်တိုက်သော လေကြောင့်လည်းပါသည်။ အဲ့ဆိုင်းနေသော သစ်ပင်များကြောင့်လည်း လတ်ဆတ်သော လေနှင့် အရိပ်များပါရသည်။

ယွန်းတို့ကားလေးလည်း ကန်ရေပြင်နံဘေးထာခုံတန်းလေး တစ်ခုဘေးတွင်ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ယွန်းတို့ထိုင်သောနေရာလေးက ကန်ကိုဖြတ်၍ ဆောက်ထားသော တံတားလေးတစ်လျှောက်ကိုမြင်နေရသည်။ တချို့သော အတွဲများနှင့်ကလေးများက တံတားပေါ်တွင် ပြေးလွှားတော့ကစားနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

“ယွန်း အခုလိုငါတို့အတူ အေးအေးဆေးဆေးလွတ်လွတ်လပ်လပ် မတွေ့ရတာကြာပြီနော်။”

“ဟုတ်တယ်နော်။ ငါတို့နှစ်ယောက်မှာလဲ တစ်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရ။ ဒီလိုနားရက်မျိုး ကျတော့လည်း မိဘတွေကို ပြန်ကူရနဲ့ အေးအေးဆေးဆေးကိုမတွေ့ရဘူး။”

“အဲဒါကြောင့် နင့်ကို အလုပ်ထွက်ပါလို့ ပြောနေတာပေါ့။”

“ထွက်မှာပေါ့ ဇွဲရယ်၊ နင်နဲ့ ယူပြီးရင် နင်မကြိုက်တာဘာမှမလုပ်တော့ဘူး။ အခုတော့ လုပ်ပါရစေဦးနော်။ စိတ်ချ နင်နဲ့ယူပြီးရင် နင့်ကိစ္စတွေပဲ လိုက်လုပ်ပေးမယ်နော်”

“ဟွန်း အဲလိုပြောပြောပြီးလူကိုညာညာခွဲနေတာ”

ဇွဲက ထိုသို့ပြောပြီး ယွန်းကိုဖက်လိုက်သဖြင့် ယွန်း အလိုက်သင့်လေး ဇွဲပန်းပေါ်မှိုလိုက်သည်။ ဒီလိုအချိန်တွေ လောက် ဘဝမှာပြီးပြည့်စုံတာမရှိတော့ချေ။ လေတဖြူဖြူ နှင့် အေးမြသောအရိပ်အောက်တွင် ချစ်သူရင်ခွင်ထဲတွင် နေရတာလောက် ကြည်နူးစရာကောင်းတာမရှိချေ။

“ယွန်းရယ် နင့်ကိုငါ အရမ်းချစ်တာပဲသိလား။”

“ငါလည်း နင့်ကို...။”

“တူ..တူ..တူ။”

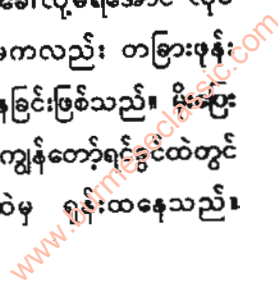
စကားဝင်ဆုံးအောင် ပြောခွင့်မရလိုက် ဖုန်းမြည်လာသည်။ ဖုန်းသံကြောင့်လည်း ဇွဲက ခါးမှချိတ်ထားသော ဖုန်းလေးကို ထုတ်ကိုင်လိုက်သည်။ ယွန်းလည်း ဘယ်ကဖုန်းမှန်းမသိသဖြင့် အသာလေးငြိမ်နေလိုက်သည်။

“ဟလို။”

“ဇွဲ ရှင် မိုးပြေးဖုန်းနံပါတ်ကို Block ထားတာလား။ မိုးပြေး မနက်ထဲက ခေါ်နေတာ ခေါ်လို့မရဘူး။ သူငယ်ချင်းဖုန်းနံလည်းကျရာ တစ်ခါထဲတန်းခေါ်ရော။”

“မိုးပြေး ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ တိုက်ဆိုင်သွားတာပါ။”

အမှန်တကယ်က သူမအသံမကြားချင်၍ တမင်ကို သူမဖုန်းနံပါတ်ကို Block လုပ်ကာ ခေါ်လို့မရအောင် လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လည်သောသူမကလည်း တခြားဖုန်းတစ်လုံးနှင့်ခေါ်ကာ တမင်လိုက်စစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ မိုးပြေးဆိုသော အသံကြားသည်နှင့်လည်း ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲတွင် ရှိနေသောယွန်းကလည်း ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထနေသည်။

ယွန်းကို ခပ်တင်းတင်းပြန်ဖက်ထားရင်း မိုးပြေးကိုလည်း စကားမြန်မြန်ဖြတ်ရသည်။

ယွန်းကလည်း ကျွန်တော့်ကို စိတ်ကောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ပြေပြေလည်လည်နေပါပြီဆိုမှပဲ အနောက်အယုက် ဝင်လာသဖြင့်လည်း စိတ်ပျက်မိသည်။

“အို ဘာလို့မဟုတ်ရမှာလဲ မိုးပြေးအားလုံးသိတယ်။ ရှင် မိုးပြေးကို တမင်ရှောင်နေတာမှတ်လား။”

“မဟုတ်ပါဘူး မိုးပြေးရယ်။ ကျွန်တော်အလုပ်များနေလို့ပါ”

“ရှင်က အခုဘယ်ရောက်နေတာလဲ”

“ကျွန်တော် အပြင်မှာ”

“ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သွားနေတာလဲ”

“မေမေ့ကို ဘုရားလိုက်ပို့ပေးနေတာ”

“ပြီးရောလေ ဒါဆိုလည်း မိုးပြေးဖုန်းချလိုက်မယ်။ မိုးပြေးအတွက်ပါ ပိုဆုတောင်းပေး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့”

ဖုန်းချလိုက်သည်နှင့် နှုတ်ခမ်းစုနေသော ချစ်သူလေးကိုလည်း အသည်းအသန်ချော့ရသေးသည်။

“ကြည့်ပါဦး ငါ့ချစ်သူလေးက သဝန်မတိုတတ်လို့ပဲ။ နှုတ်ခမ်းကြီးကို စုထောင်နေတာပဲ”

ယွန်းမေးဖျားလေးကို လက်လေးနှင့်ကိုင်ကာ ချောလိုက်သည်။ ယွန်းကတော့ လက်ကိုပုတ်ထုတ်ကာ စိတ်တိုနေသည်။ မျက်နှာများပင် နီရဲတွတ်လာသည်။

“ယွန်းကလည်း စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ ငါက သူ့အသံတောင် မကြားချင်လို့ သူ့ဖုန်းနံပါတ်တောင်ပိတ်ထားတာ။ အခုလည်း သူ့သူငယ်ချင်းဖုန်းနဲ့ ခေါ်တော့ ငါမှမသိတာ ကိုင်မိတာပေါ့။ ငါတနင်ကလွဲရင် ကျန်တာ ဆန်ကွဲပါကွာ”

“ပြောတော့သာ ဆန်ကွဲလေး ဘာလေးနဲ့။ ဟိုကမေးတော့ဖြင့် မေမေနဲ့ဘုရားသွားတယ်လေး ဘာလေးနဲ့ နင်အဲလောက်တောင်မိုးပြေးကိုကြောက်နေရင် မိုးပြေးနားမှာပဲနေ။ ငါ့နားမလာနဲ့”

“အော် ငါ့ချစ်သူလေးက ဒါကို စိတ်ဆိုးနေတာကိုး။ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွာ။ ငါက နင်နဲ့ အတူရှိနေတယ်လို့ ပြောလိုက်ရင် သူက တစ်ခါထဲလိုက်လာမှာပေါ့။ အဲကျွန်ရင်ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ကိုယ် နှစ်ယောက်ထဲ ဘယ်လိုအတူနေလို့ရမှာလဲ။ ငါကနှင့်ကိုဒီလို ငါ့ရင်ခွင်လေးထဲမှာ ဖက်ထားချင်တာ။ ဒါကြောင့်မပြောတာပါ ချစ်ရာ”

ဖွဲ့ပြောတာကလည်း ဟုတ်တော့ဟုတ်သည် ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဖွဲ့နဲ့ယွန်း အတူရှိတယ်ဆိုလို့ကတော့ မိုးပြေးက အတင်းလိုက်လာမှာသေချာသည်။ ဖွဲ့နဲ့ ယွန်းဘဝကလည်း အခုမှ မိဘတွေကို မကြောက်ရပဲ သူတို့နှစ်ဦးကို ပတ်ပြေးနေ ရသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ ကိုယ်အတူရှိနေတာတောင် ဖွင့် မပြောရဲတဲ့ဘဝ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာသည်။

“ဇွဲ ငါတို့နှစ်ယောက်လုပ်ရပ်တွေ မှားများမှားကုန် ပြီလားမသိဘူး နော်”

“ဟုတ်တယ် ယွန်း ငါလည်း အဲလိုထင်တယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဘာမှမဟုတ်တဲ့စိန်ခေါ်မှုလေး က ငါတို့နှစ်ယောက်ကိုရော။ ငါတို့နဲ့ ပတ်သတ်တဲ့ သူတို့ကိုပါ စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်စေတယ်”

“ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဇွဲ”

“ငါတို့ နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေဆိုတာ သူတို့ကို ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ကောင်းမလား”

“အဲလိုတော့ မကောင်းဘူး ဇွဲ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အစထဲက နင်နဲ့ ငါက သူငယ်ချင်းပုံစံမျိုးဝင်ထား တာဆိုတော့ သူတို့ကိုငါတို့က တမင်လိမ်သလိုကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ငါအထင်တော့ နင်နဲ့ငါက

9A

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အရမ်းချစ်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူတွေတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာ ချစ်သူတွေ ဖြစ်တော့မှာ ဆိုတာမျိုးကို ငါတို့ဖွင့်မပြောပဲ သူတို့ဘာသာ အလိုလိုသိအောင် လုပ်ရမယ်။ ဒါဆို ငါတို့လဲ သူတို့ကို လိမ်ရာမရောက်တော့ဘူးပေါ့။

မကောင်းဘူးလား”

“အင်းကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့သိအောင် ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ပေါ်လာမှာပါဇွဲရယ် စိတ်မပူပါနဲ့”

“အင်း... အခုမှပဲ နည်းနည်းစိတ်ချမ်းသာတော့ တယ်”

“ဟုတ်တယ်နော် ဇွဲ”

“တော်ပါ အဲဒါခင်ဗျားလေး ဆတ်ဆော့လို ဖြစ်ရ တာ”

“အောင်မယ် နင်လည်း အလိုတူအလိုပါပဲဟာ။ အားတက်သရော စည်းကမ်းချက်တွေရေးတာ ဘယ်သူလဲ”

“ဟုတ်ပါပြီကွာ။ အခုအချိန်ကျမှတော့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်အပြစ်ပုံမချပဲ လက်တွဲပြီး ဖြေရှင်းကြတာပေါ့”
“အင်း... အဲဒါကောင်းတယ်”

ကလေးလိုထောက်ခံနေသော ယွန်းကို အသည်း ယားစွာဖြင့် သူမဆံပင်များကိုလက်ဖြင့် ထိုးဖွလိုက်သည်။ သဘောကျနေသော သူမကလည်း ကျွန်တော်ရင်ခွင်ကို ခေါင်းနှင့်ထိုးတိုက်လာသည်။ ဒီလိုပျော်စရာကောင်းသော အချိန်များကို အခုဆို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တန်ဖိုးထား တတ်လာသည်။

နေ့လည်ဘက်တွင်တော့ ယွန်းဈေးဝယ်ထွက်ချင် သဖြင့် အဖော်လိုက်ပေးရသည်။ ယွန်း တော်တော်လျှောက် နိုင်မှန်းကို ဈေးဝယ်ထွက်မှပဲ သေသေချာချာ သိလိုက် ရသည်။ သူမလိုချင်သောပစ္စည်းများကို တစ်ဆိုင်ဝင် တစ် ဆိုင်ထွက် လိုက်ရှာသည်။ ကျွန်တော်ကသာ ခြေထောက် တွေညောင်းသည် သူမကတော့ တစ်ချက်မငြီးချေ။

သူမ ဈေးဝယ်၍ ကျေနပ်သောအချိန်တွင်တော့ ကျွန်တော်မိုက်ထဲတွင် စစ်ပွဲတစ်ရာလောက်ဖြစ်နေသည်။ ထိုကြောင့်လည်း အနီဆုံး၊ Feel စားသောက်ဆိုင်ကို

ဝင်ခဲ့သည်။ မိုက်ဆာဆာနှင့် အစားအသောက်များကိုသာ ကုန်းရုန်းစားနေသဖြင့် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်လည်း သတိမထား မိချေ။

“စွဲနဲ့ယွန်း ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ”
အသံကြားသဖြင့် နှစ်ယောက်လုံး အစားစား နေရာမှ ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ဟာအောင်မင်းခန့် ချိန်းထားရင်တောင်လွဲဦးမယ်။ ယွန်းပေါ့ သူ ဈေးဝယ်ထွက်တာအဖော်ခေါ်လို့ လိုက်လာပေးရတာလေ”

“ဘာတွေ ဝယ်ခဲ့လဲယွန်း”

“အဟွန်း...အစုံပဲ”

“ယွန်း နေရာကောင်းသွားပြီလား”

“ကောင်းသွားပြီ”

“သူလား ရုံးမတက်ချင်လို့နေမကောင်းချင်ယောင် ဆောင်တာ”

“စွဲ နော် နင့်လိုမှတ်နေလား။ ကိုအောင်မင်းခန့် တစ်ယောက်ထဲလား”

“မဟုတ်ဘူး ယွန်း ကျွန်တော်ဧည့်သည်တွေ ပါတယ်။ ယွန်းတို့ကိုတွေ့လို သပ်သပ်လာ

နှုတ်ဆက်တာ။ ညကျမှ ယွန်းဆီ ကျွန်တော်
ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်နော်”

“ဟေ့ကောင်စွဲ ငါဆီလာလည်ဦး။ ငါမင်းကို
စကားအေးဆေးပြောစရာရှိသေးတယ်”

“အေးအေး ငါလာခဲ့မယ်”

“ဒါဆိုသွားပြီ။ ယွန်း၊ ခွင့်ပြုပါဦးနော်”

ကိုအောင်မင်းခန့်တို့စားပွဲက ယွန်းကို မျက်စောင်း
ထိုးစားပွဲ ဖြစ်သည်။ ကိုအောင်မင်းခန့်နှင့် အတူအဖော်
ယောက်ျားနှစ်ယောက်လောက်ကိုပါ တွေ့ရသည်။

“ယွန်း၊ စားစရာရှိတာစား။ မျက်လုံးတွေလည်း
စွေသွားဦးမယ်”

“သဝန်မတိုပါနဲ့၊ ဇွဲရယ် သူ ဘယ်လို ယွန်းတို့ကို
မြင်လည်း သိချင်လို့ ကြည့်တာပါနော်စိတ်မဝင်စား
ပါဘူး”

“ပြီးတာပဲ ဟိုဂဏ္ဍဖုန်းဆက်လို့ ရည်းစားစကား
ပြောရင် တစ်ခါထဲငြင်းနော်။ စဉ်းစားဦးမယ်
ဘာညာဆိုပြီး မှုမထားနဲ့။ ဟိုကောင်ကလည်း
အစကတော့ မိန်းမတွေ စိတ်မဝင်စားသလို
ဘာလိုလိုနဲ့ ငါ့ရည်းစားလဲတွေ့ရော ပစ်ကျသွား
တာပဲ”

“အင်းပါဇွဲရယ် စိတ်ချပါ။ ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့နော်”

ယွန်းတို့နှစ်ယောက် ထွက်လာချိန်တွင်တော့
ကိုအောင်မင်းခန့်တို့လည်း မရှိတော့ချေ။ ဇွဲကတော့ လမ်း
တစ်လျှောက်လုံး မှာတမ်းများဖြေလိုကို မငြီးနိုင်တော့ချေ။
အိမ်ရောက်မှသာ ယွန်း နားအေးတော့သည်။ တခါတလေ
တွင် အချစ်သည် အင်မတန်နားငြီးတတ်မှန်းကိုလည်း ဇွဲက
ယွန်းကို သင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဇွဲဒီလို သဝန်
တိုတာလေးကိုပဲ ယွန်း ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေမိသည်။

အခန်း(၁၆)

ညရောက်သည်နှင့် ယွန်းဟန်းဖုန်းလေးဆီမှ အသံ
လေးများကို ကြားရသည်။

“ဟလို။”

“အိပ်နေပြီလား ယွန်း။”

“မအိပ်သေးပါဘူး ကိုအောင်မင်းခန့်။”

“ယွန်း စာဖတ်နေတာပါ။”

“အော်..ကျွန်တော်ကတော့အိပ်လို့ကိုမပျော်တာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုအောင်မင်းခန့်။”

“ယွန်းကို ကျွန်တော်တစ်ခုမေးကြည့်ချင်တယ်။”

“ကျွန်တော်မေးရင် ယွန်း စိတ်ဆိုးမလား။”

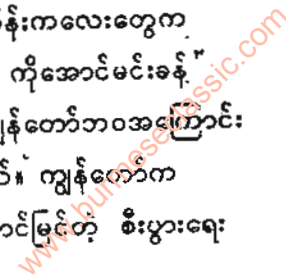
“မေးပါ ယွန်း စိတ်မဆိုးပါဘူး။”

“ယွန်း အချစ်ကို ဘယ်လိုနားလည်လဲ”

“ယွန်း နားလည်တဲ့ အချစ်ကတစ်ဦးကိုတစ်ဦး
သစ္စာရှိရမယ်။ စာနာ နားလည်နိုင်ရမယ်။
အရေးအကြီးဆုံးက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှစ်နှစ်
ကာကာ ချစ်ရမယ်”

“တကယ်လို့များ အချစ်မပါဘဲ ရွေးချယ်ခဲ့မိ
တယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုပြန်လုပ်သင့်လဲ ယွန်း”

“ဘယ်အခြေအနေထိရောက်လဲပေါ့မူတည်တယ်
ကိုအောင်မင်းခန့်။ တကယ်လို့များနှစ်ဦးလုံးက
မချစ်ခဲ့ရင်တော့ ညှိနှိုင်းလို့ကောင်းသေးတယ်။
ဒါမှမဟုတ်ပဲ တစ်ဦးတစ်ယောက်ဘက်ကပဲဆန္ဒ
မပါတာမျိုးဆိုရင်တော့ ခံစားရမဲ့တစ်ဖက်သား
အတွက် မတရားရာကျတာပေါ့။ အထူးသဖြင့်
ခံစားရမယ့်သူက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်
နေရင် ပိုဆိုးတာပေါ့။ မိန်းကလေးတွေက
အရှက်နဲ့လူလုပ်ရတာပါ ကိုအောင်မင်းခန့်”
“ကျွန်တော် ယွန်းကို ကျွန်တော်ဘဝအကြောင်း
နည်းနည်းပြောပြချင်တယ်။ ကျွန်တော်က
ငယ်ငယ်လေးထဲက အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေး

လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် အရမ်းဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်မျှော်လင့်သလိုပဲ ကျွန်တော်လည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်မှာ အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် မျက်စိ ထဲမှာအချစ်ခေါ်တဲ့အရာကို မတွေ့ခင်အထိ ကျွန်တော်အချစ်ဆုံးအရာက ပိုက်ဆံပဲ ယွန်း။ ပိုက်ဆံကလွဲရင် ကျန်တာဘာမှ ကျွန်တော်မချစ်ဘူး။ ဘဝကိုအောင်မြင်ချင်တဲ့ ကျွန်တော်ကဘဝမှာ အကောင်းဆုံးဆိုတာတွေကိုပဲရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်အရွယ်ရောက်တဲ့ အချိန်မှာကျွန်တော့် ငယ်သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ် မိဘချင်းလည်းရင်းနှီးပြီး လုပ်ငန်းချင်းဆက်စပ်နေတဲ့ မြတ်ဖူးငုံနဲ့ကျွန်တော့်ကို လူကြီးတွေကသဘောတူခဲ့တယ်။ သူတို့ကတော့ လှ ငန်းတူတွေ စီးပွားခွဲစရာမလိုအောင် ကျွန်တော့်နဲ့ ဖူးငုံကို သဘောတူခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီအစီအစဉ်ကို သဘောတူခဲ့တယ်။

“အရမ်းကောင်းတဲ့ စိတ်ကူးပဲ။ တကယ်လဲ ကိုအောင်မင်းခန့်နဲ့ ဖူးငုံတို့က လိုက်မက်ညီတဲ့ ချစ်သူတွေပဲ”

“မဟုတ်ဘူးယွန်း အခုအချိန်မှာ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ အရမ်းကိုယိမ်းယိုင်နေပြီ။ ကျွန်တော် အခုအချစ်ကို သိခွင့်ရလိုက်ပြီ ယွန်း။ ကျွန်တော်ကိုယ်ချစ်သူက လွဲရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ချင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ယွန်းရယ်”

“အခုအချိန်မှာတော့ ကိုအောင်မင်းခန့် ဘာမှမလုပ်သင့်တော့ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကိုအောင်မင်းခန့်နဲ့ ဖူးငုံက တရားဝင်လူသိ ရှင်ကြားစေစပ်ထားတာ။ စေစပ်ပွဲ ပျက်သွားတယ်ဆိုတာ ယောက်ျားလေးဘက်ကသာဘာမှ သိပ်မနစ်နာတာ မိန်းကလေးဘက်က အရမ်းနစ်နာတာ။ ပြီးတော့ ယွန်းကြည့် ရသလောက် ဖူးငုံက ကိုအောင်မင်းခန့်ကို အရမ်းချစ်တာပါ။ ကိုအောင်မင်းခန့်ကကောင်းပါတယ်။ လောကမှာကိုယ်ချစ်ကိုမရှာပါနဲ့။ သူချစ်ကိုပဲရှာပါ။ ကိုယ်ချစ်ကအရမ်းစိတ် ပင်ပန်းရတယ်”

“ယွန်းကအချစ်အကြောင်းအရမ်းသိတာပဲ။ ယွန်းမှာ ချစ်သူရှိလား”

“နှစ်ဦးနှစ်စက်လုံး ဖွင့်ပြောစရာမလိုပဲအလိုလိုသိနေ နိုင်တာကို အချစ်လို့ ပြောရင်တော့ယွန်းမှာချစ်သူ ရှိပါတယ်။”

“ယွန်းချစ်သူဆီက ဘာတွေမျှော်လင့်ထားလဲ ယွန်း။”

“ယွန်း သစ္စာရှိမှုတစ်ခုထဲပဲ မျှော်လင့်ထားတာပါ။ ကျန်တာဘာပဲ ဖြစ်နေဖြစ်နေ ယွန်းခွင့်လွှတ်နိုင် ပါတယ်။”

“ယွန်းအချစ်ကိုရတဲ့သူကတော့ အရမ်းကံကောင်း တာပဲနော်။”

“အဲလိုလဲမဟုတ်ပါဘူး ယွန်းကြားဖူးတာတစ်ခု ရှိတယ်။ လူတွေက ကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိတဲ့အရာ တစ်ခုကို သိပ်တန်ဖိုးထားတတ်ကြတာပါ။”

ကိုအောင်မင်းခန့်လည်း အရမ်းကံကောင်းတာပါ။ အခုခေတ်မှာ ဖူးငုံလို ဥစ္စာပေါ် ရုပ်ချော မိန်းကလေးမျိုးရဖို့မလွယ်တော့ဘူး။”

“ကျွန်တော်ဘဝမှာ ပြင်ဆင်ခွင့်ရှိဦးမယ်ဆို ကျွန်တော် ပြင်ချင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်ဘေး မှာသာ ကျွန်တော်ချစ်တဲ့ ချစ်သူက

မားမားမတ်မတ်ရပ်တည်ပေးမယ်ဆို ကျွန်တော် အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ဖို့အသင့်ပါ။”

“ယွန်း အိပ်တော့မယ်နော်။ တော်တော်လည်း ညဉ့်နက်နေပြီ။”

“ယွန်း...အိမ်မက်လှလှ မက်ပါစေဗျာ။”
“ဂွတ်နိုက်နော်။”

ယွန်း အတင်းဖုန်းချလိုက်ရပေမဲ့ ယွန်းစိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားသည်။ ယွန်းကြောင့် သူများ ချစ်သူ နှစ်ဦးကွဲမှာကို ယွန်းဘယ်လိုမှ မလိုလားပေ။ ယွန်း ဇွဲဆီ ဖုန်းဆက်၍ အကျိုးအကြောင်းများကို ရှင်းပြလိုက်သည်။ ဇွဲကိုယ်တိုင်လည်း မိုးပြေး၏ မျက်နှာသာပေးမှုများကြောင့် စိတ်ညစ်နေရသည်။

ဇွဲနှင့်ယွန်းကြောင့်တော့ ဘယ်သူမှ မထိခိုက်အောင် တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားကြရန် တိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။ အတူလက်တွဲပြီး အနူးညံ့ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးနည်းများ ကိုသာသုံးရန် အသေးစိတ်တိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။ တော်တော် ကြာအောင် ဖုန်းပြောပြီးတော့မှ ယွန်းတို့ အိပ်ခဲ့ကြသည်။

အခန်း(၁၇)

ဖွဲ့တို့ရုံး၏ ထုံးစံက ထမင်းစားချိန်တွင် ကိုယ့်ဌာနမှာ ရှိတဲ့ လူအားလုံး ထမင်းစုစားတတ်ခြင်းပင်။ ပျော်စရာ ကောင်း၍ ဟင်းစုံ လက်ရာစုံ စားရသော အချိန်ဖြစ်သည်။ Marketing ဆင်းသောလူများကလည်း ထိုအချိန်ကို ရောက် အောင်ပြန်လာတတ်ကြသည်။ လုံးဝမရောက်နိုင်လျှင်တော့ ဖုန်းဆက်၍ မစောင့်ရန် လှမ်းပြောကြသည်။ ရုံးကလူများက လည်း ထိုသို့ပြောမှသာထမင်းစားကြသည်။ ဒါက ဖွဲ့တို့ရုံး ၏ ချစ်စရာလေ့စရိုက်လေးဖြစ်သည်။

“ဒီနေ့တော့ ရုံးမှာ လူစုံတယ်ဟေ့။ ဟင်းစုံစားရ တော့မယ်”

“ကိုဖွဲ့ ဘာဟင်းလဲ”

“မသိဘူး ဖွင့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

မောင်အေးက လှမ်းမေးသဖြင့် ချိုင့်ဖွင့်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အခန်းတံခါးဖွင့်သံကြားသဖြင့် အားလုံး၏ အကြည့်များက တံခါးဝဆီသို့ စုပုံရောက်ရှိသွားသည်။

“ကျွတ်..”

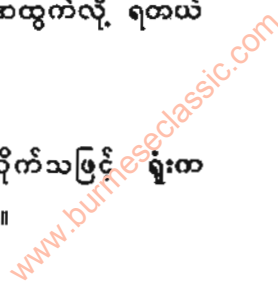
ဖွဲ့ စိတ်ပျက်သွားသည်။ ဘယ်လိုယဉ်ကျေးမှုမသိ သော ကောင်မလေးမှန်းမသိ။ ထိုသို့ရုံးကို လိုက်လာခြင်းမျိုး ကို ဖွဲ့လုံးဝမကြိုက်။ သူ့များတစ်မျိုး ထင်တာကိုမကြိုက်ပေ။ ပြီးတော့ သူမလိုလန်ပျံ့ထွက်နေသော မိန်းကလေးမျိုးနှင့် လည်း ခင်ကြောင်း လူကြားထဲတွင်မပြချင်။

တခြားကောင်လေးများကတော့ ဒီလို အခွင့်အရေး မျိုးကို အင်မတန် သဘောကျလျှင်ကျမည်။ ဖွဲ့ကတော့ မိန်းကလေးဆို အိမ်ခြေသိက္ခာရှိတာမျိုးပဲ ကြိုက်သည်။ အခု လိုမျိုးပုံဆို လမ်းတောင်တွဲမလျှောက်ချင်။

“ဖွဲ့ ထမင်းစားချိန် အပြင်ခဏထွက်လို့ ရတယ် မှတ်လား”

“မရဘူး”

ဖွဲ့က ခပ်ဆတ်ဆတ်အော်လိုက်သဖြင့် ရုံးက ဝန်ထမ်းများက အားနာသွားကြသည်။

“ရပါတယ် အစ်ကိုကလဲ၊ ထမင်းစားချိန် တစ်နာရီက ဘယ်မှာစားစားရတယ်လေ”
“အိုကေ လာ ဇွဲသွားမယ် ဒီနားလေးတင်လေ။ တစ်နာရီမထိုးခင်ပြန်ပို့ပေးမယ်”

မိုးပြေးက ပွဲစားပွဲနားလာရပ်ကာ ဇွဲကိုပါ အတင်း လာထူနေသဖြင့် သရုပ်ပျက်လှသည်။ နဂိုထဲက ခါတ်ခဲ အမြင်ကပ်နေသောဇွဲအဖို့ သူမလုပ်ရပ်များက မုန်းစရာ ကောင်းလှသည်။ မိုးပြေးလက်ကို အတင်း ပုတ်ထုတ်ရင်း-

“ဒါပေမဲ့ ဒါနားလည်မှုလေကွာ။ တရားဝင် စည်းကမ်းထုတ်ထားတာမှမဟုတ်တာ။ အားတော့ နာတယ် မိုးပြေး မင်းကိုငါတစ်ခုပြောရဦးမယ်။ မင်းစိတ်ထင်တိုင်းလုပ်တဲ့အထဲမှာ သူများကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ မပါပါစေနဲ့။ ငါ အလုပ်ချိန်မှာ ငါ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အပြင်မထွက်နိုင်ဘူး။ မင်းလည်း ပြန်တော့”

ကျွန်တော် စကားဆုံးချိန်မှာတော့ သူမ မျက်ဝန်း များတွင် မျက်ရည်များနှင့် ကျွန်တော်ရှေ့မှ ထွက်ပြေးသွား လေသည်။ သူမ ငိုသွားလား။ ရှက်သွားတာ ဖြစ်မည်။ ပြောတုန်းတော့ ပိုင်စိုးပိုင်နင်းလုပ်သော သူမအမူအရာ

များကို မကြိုက်သဖြင့် ဒေါသနှင့်ပြောပြီးတော့မှ လွန်သွား မှန်းသိသည်။ ဘေးနားမှ ရုံးဝန်ထမ်းများကပါ ဝိုင်းပြော သဖြင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အနိုင်ယူမိသော မိမိ ကိုယ်ကိုယ်ပင် ရှက်လာသည်။

“အစ်ကိုကလည်း ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှာအဲလောက် ကြီးပြောတော့ ရှက်သွားမှာပေါ့။ ဘယ်လောက်ပဲ ဟော့ရှော့ ဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးဆိုတော့ ရှက်သွား မှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် မောင်ဇွဲရယ်။ ကောင်မလေး သနားပါတယ်။ သူ့ခင်ဗျာ မင်းကို သံယောဇဉ် ရှိလွန်းလို့သာ မိန်းကလေးတန်မဲ့ လာတာပေါ့။ ကိုယ်မတုန်ပြန်နိုင်တောင် အေးအေးသက်သာ ပြောမှပေါ့ကွဲ့။”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဒေါသနဲ့ ပြောတာလွန်သွားတယ်။ ကျွန်တော်ပြန်တောင်းပန် လိုက်ပါ့မယ်”

မိန်းမတွေများအရေးကြီးလျှင် အချင်းချင်း တော် တော်ညီညွတ်ကြသည်။ အစက မိုးပြေးရဲ့ဝတ်ပုံစားပုံကြည့်ပြီး ထိပ်ဆုံးကကဲ့ရဲ့နေသော အပျိုကြီးအန်တီနဲ့ပင် မိုးပြေးဘယ် တော်သားလုံးလုံး ဖြစ်သွားပါသည်။

အားလုံးက ဝိုင်းပြောနေသဖြင့်လည်း အလုပ်လုပ်ရ တာပင် စိတ်မဝင်စားဘဲ အယောင်ယောင်အမှားမှား ဖြစ်နေ သည်။ ရုံးဆင်းချိန်တွင်တော့ ယွန်းဆီဖုန်းဆက်ပြီး အကိုး အကြောင်း မေးကြည့်တော့လည်း ယွန်းကပါ တောင်းပန် သင့်သည် ပြောလကသဖြင့် မိုးပြေးထံဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ဟလို”

“မိုးပြေး ကျွန်တော် နေ့ခင်းကကိစ္စအတွက် တောင်းပန်ပါတယ်။ တကယ်တော့လူအများရှေ့မှာ ဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်းရှက်ပြီး အော်လိုက်မိ တာပါ။ ကျွန်တော်လွန်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုခွင့်လွှတ်ပါ”

“မိုးပြေးဘဝမှာ ဒီလိုအပြောခံရတာ ပထမဆုံးပဲ။ မိုးပြေး အရမ်းရှက်တယ်။ တကယ်တော့လေမိုးပြေး ဝဋ်လည်တာပါ။ မိုးပြေးကအချစ်ကို တန်ဖိုးမထား ခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် မိုးပြေးတန်ဖိုးထားတဲ့အချစ် ကျတော့ မိုးပြေးကို ပြန်ပြီးတန်ဖိုးမထားဘူး”

“မိုးပြေးက တကယ်တော့အရမ်းလှတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ။ မိုးပြေးကိုတကယ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူ တွေရှိမှာပေါ့”

“မိုးပြေး မငြင်းပါဘူး။ မိုးပြေးကိုအရမ်းချစ်တဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူ့နာမည်က ငြိမ်းဇမ်းကျော်တဲ့။ သူကတော့ မိုးပြေးကိုချစ်တဲ့ လူတွေထဲမှာ ခွဲအရှိဆုံးနဲ့ မိုးပြေးအပေါ် အရမ်း နားလည်တဲ့လူ။ မိုးပြေး ရည်းစားတွေအများကြီး တွဲလဲ မိုးပြေးအပေါ် တစ်ချက်မေတ္တာမပျက်တဲ့သူ။ ရယ်စရာတစ်ခုပြောရဦးမယ်။ မိုးပြေးသူ့ကိုဖြတ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်နဲ့တွဲတုန်းက နောက် တစ်ယောက်က မိုးပြေးအကြောင်းကိုသိတာပေါ့။ မိုးပြေးကလူတစ်ယောက်ကို အကြာကြီးမချစ်တတ် မှန်း။ သိပ်မကြာခင် နောက်တစ်ယောက်ပြောင်း တတ်မှန်း။ သူနဲ့ချစ်သူဖြစ်နေတုန်း မိုးပြေးကို နာမည်ကြီးအဆို တော် ကောင်လေးတစ်ယောက် က အသည်းအသန်လိုက်ရော။ မိုးပြေးကလည်း ဟိုကောင်လေးကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ အရိပ် အရောင်တွေလည်းမြင်ရော မိုးပြေးကိုကားတင်ပြေး ရော။ မိုးပြေးက ကားပေါ်မှာအတင်းတိုင်မယ် တောမယ်တွေလည်း လုပ်တာပေါ့။ အခြေအနေ မကောင်းမှန်းလည်းသိရော ပဲခူးမှာ မိုးပြေးကို

ဒီအတိုင်းထားခဲ့ပြီး ထွက်ပြေးရော။ အဲတုန်းက မိုးပြေးက ဒီအတိုင်း ညနေဘက်ကားလျှောက်စီးရင်းထွက်လာတာဆိုတော့ လက်ထဲမှာလဲ ပိုက်ဆံမပါဘူး။ အိမ်ကိုဖုန်းဆက်ရင်လည်း ကြီးတော်က ဆူမှာ မှတ်လား။ မိုးပြေးလည်း သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်အိမ်မှာ အိပ်မယ်လို့လှိုမိပြီး ငြိမ်းချမ်းကိုလာခေါ်ခိုင်းတာ။ ငြိမ်းချမ်းက လာခေါ်ပေးပြီး တဲ့အပြင် မိုးပြေးတည်းဖို့ပါ တည်းခိုခန်းတွေ ဘာတွေပါ ငှားပေးခဲ့ရတာ။ အခုအထိလည်း မိုးပြေးအတွက်ဆို အသက်ပါစွန့်မယ်လူမျိုး”

“သူ့ကို မိုးပြေးမချစ်ဘူးလား။”

“မိုးပြေးဘဝမှာ မိုးပြေးလိုချင်တာကို ဖြည့်ပေးမဲ့ သူတွေချည်း တွေ့ခဲ့ရတာ။ ဘယ်လိုပြောမလဲ နေ့တိုင်း အသားဟင်းစားနေရတော့ ငါးပိရည် တို့စရာလေးကို ပိုမက်မောလာတယ်လို့ပဲ ပြောရမလား။ မိုးပြေးကိုဂရုစိုက်တာထက် မိုးပြေးက ဂရုစိုက်ရတာကိုပဲ ပိုကြိုက်လာတယ်။ မိုးပြေးကို ချစ်တာထက် မိုးပြေးကပဲ လူတစ်ယောက်ကို ဂရုစိုက်ပြီးပဲ ချစ်ချင်လာတယ်”

“အဲဒါ အချစ်မဟုတ်ဘူး မိုးပြေး။ တကယ်တော့ အဲဒါ မိုးပြေးမာနကို မိုးပြေးချစ်တာ လူတိုင်းက မက်မောတဲ့ မင်းသမီးတစ်ယောက်ကို မင်းဘာလို့ မချစ်ရမှာလဲဆိုတဲ့မာန ပြီးတော့ မိုးပြေးမခံစားဘူးသေးတဲ့ အတွေ့အကြုံအသစ်တစ်ခုအတွက် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားမှုလေးတစ်ခုပါ။ တကယ်လို့များ မိုးပြေး အဲဒီအရာတစ်ခုကို တကယ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရခဲ့ရင်လည်း မိုးပြေးအခုလိုနှစ်သက်နေမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“အဲဒါတော့ မိုးပြေးမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိုးပြေး ဒီနေ့ခွဲကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ နွဲမှာအလျှော်ပြန်ပေးဖို့တာဝန်ရှိတယ်။ နွဲ မိုးပြေး စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြန်လုပ်ပေးရမယ်”

“ပြောပါ ကိုယ်ဘာပြန်လုပ်ပေးရမလဲ”

“မိုးပြေးကို သဘက်ခါ စနေနေ့ နေ့လည်၁၂နာရီ သမ္မတမှာ ရုပ်ရှင်လိုက်ပြရမယ်။ ဘယ်လိုလဲ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

“ဒါဆို မိုးပြေး ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

“အိုကေ”

ယွန်းကိုခေါ်ပြီး မိုးပြေးကိုရှုပ်ရှင်လိုက်ပြမည်ဟု
စွဲစိတ်ကူးလိုက်သည်။ ညဉ့်နက်နေသဖြင့် ယွန်းဆီ မနက်
ဖြန်မှ ဖုန်းဆက်ရန် စိတ်ကူးလိုက်သည်။ နာရီကြည့်
တော့တောင် ဆယ့်တစ်နာရီထိုးတော့မည်။ ကုတင်ဘေးက
မီးလေးပိတ်၍ ခွဲလည်းအိပ်တော့သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင်ပင်
ယွန်းကို ဒီနေ့မိုးပြေးနှင့်ပြောသည့် အကြောင်းများ ပြန်ပြော
နေလိုက်သေးသည်။

အခန်း(၁၈)

ညနေယွန်းရုံးက ပြန်ကာနီး ကိုအောင်မင်းခန့်
ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင်လည်း နှင်းဆီပန်းနီနီ
တစ်စီးနှင့်....

“ဟယ် ကိုအောင်မင်းခန့် ဘယ်ကလှည့်လာလဲ”

“ယွန်းဆီ တမင်လာတာ။ ဒီမှာလေ ကျွန်တော့်
ဖိတ်စာ”

“ဟယ် ကိုအောင်မင်းခန့် မင်္ဂလာဆောင်တော့
မှာလား။”

ယွန်းစကားကြောင့် နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့်တစ်ပိုက်
ကိုင်ထားသော ကိုအောင်မင်းခန့်မျက်နှာ ချဲ့မိုသွားသည်။

ယွန်းကလည်း လက်ထဲကဖိတ်စာကပ်ပြားလေးကို မကြည့်ဘဲ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ဝမ်းသာအားရ ခွတ်ပြောမိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူးယွန်းရယ်။ ကျွန်တော်မွေးနေ့ဖိတ်စာ လေးပါ”

“အော်...ယွန်းက ဖိတ်စာဆိုတော့ တစ်မျိုးတွေးမိ သွားလို့ပါ။”

“ယွန်းတို့များ ကျွန်တော့်ကို ဒီအတိုင်းနေတာ မကြည့်ချင်တော့ဘူး ထင်တယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“ကျွန်တော်မွေးနေ့ကို ယွန်း မဖြစ်ဖြစ်အောင် လာပေးပါနော်။ ဒါက ကျွန်တော် request လုပ် တာပါ”

သူ့လက်ထဲမှ နှင်းဆီပန်းနီနီပန်းစည်းကြီးကို ယွန်း လက်ထဲလာ ထည့်ပေးကာတောင်းဆိုနေသည်။ ယွန်းလည်း ဖိတ်စာလေးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ စနေ နေ့လည် ၁၂ နာရီ Sedona မှာလုပ်မှာဖြစ်သဖြင့် ဇွန်နှင့်အတူ သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ယွန်း လာခဲ့ပါမယ်”

“ကျေးဇူးအရမ်းတင်ပါတယ် ယွန်းရယ်။ ယွန်း အပြန် ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ”

“ရတယ် ယွန်း ဖယ်ရီနဲ့ပဲပြန်လိုက်တော့မယ်”

“ဒါဆို ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦးနော်။ မနက်ဖြန် ကျွန်တော် မျှော်နေမယ်နော် ယွန်း”

ယွန်း ခေါင်းညှိတ်ပြတော့ ဝမ်းသာအားရ ထွက် သွားလေသည်။ ယွန်းလည်းပိုက်ဆံအိတ်လေးလွယ်ကာ ဖယ်ရီကားပေါ်သို့တက်ခဲ့သည်။ ကားပေါ်ကလူများက ယွန်းကို စောင့်နေရသဖြင့် ယွန်းမြန်မြန်လေး ထွက်လာခဲ့ သည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် အဝတ်အစားပင်မလဲနိုင်ဘဲ ဇွန်ဆီ ပျာပျာသလဲ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ယွန်းပြော အချစ်”

“ဇွန် ကိုအောင်မင်းခန့် ဒီနေ့ ယွန်းဆီလာပြီး သူ့မွေးနေ့ လာဖိတ်သွားတယ်”

“ဟုတ်လား ကိုယ့်ကိုယ်တောင် မဖိတ်သေးဘူး။ ညကျရင် သူ့ဖုန်းဆက်ဖိတ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ဒီကောင်က အဲလိုပဲ အနားကပ်ရင်လုပ်ပြီ”

“ဖွဲ့နဲ့အတူ သွားမယ်နော်”
 “သွားမယ်လေ။ ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာလဲ”
 “မနက်ဖြန် နေ့လည် ၁၂နာရီ Sedona မှာ”
 “မနက်ဖြန်!”
 “အင်းလေ ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 “မနက်ဖြန် ဆယ်နှစ်နာရီ ငါလည်းနှင့်ကို ခေါ်ပြီး မိုးပြေးကို ရုပ်ရှင်လိုက်ပြမလို့။ သူ ကျေနပ်အောင် သူက ရုပ်ရှင်လိုက်ပြရမယ်ဆိုလို့ နင်နဲ့အတူသွား မယ်ဆိုပြီး သဘောတူလိုက်တာ”
 “ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ယွန်းကလည်း ဖွဲ့နဲ့ အတူသွားမယ်ဆိုပြီး ကိုအောင်မင်းခန့်ကို လာမယ် လို့ သေချာကတိပေးလိုက်တာ”
 “ရတယ်လေ ငါ မိုးပြေးကို နောက်နေ့လိုက်ပြမယ် ဆိုပြီး မနက်ဖြန် ဖျက်လိုက်မယ် မကောင်းဘူး လား”
 “ဖွဲ့နဲ့နဲ့ ငါ တစ်ခုသတိရပြီ။ ငါတို့နှစ်ယောက် ခွဲသွားကြမယ်”
 “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 ခွဲအသံက မကျေနပ်သံ နည်းနည်းထွက်လာသည်။

“ငါတို့နှစ်ယောက်ခွဲသွားပြီး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာ ငါတို့မပြောဘဲ သူတို့ သိအောင်လုပ်ရမယ်”
 ဖွဲ့ ခဏငြိမ်သွားသည်။ ခဏနေတော့ ခွဲကသဘော ပေါက်သွားက ဝမ်းသာအားရကို သဘောတူသည်။
 “ကောင်းတယ် သူတို့ဘေးနားရှိနေတာတောင် ငါတို့စိတ်တွေက ကိုယ့်ချစ်သူအပေါ်မှာပဲရှိတယ် ဆိုတာမျိုး လုပ်ရမယ်”
 “သိပ်တော်တဲ့ ဖွဲ့”
 “ချစ်သူလေးက ပိုတော်တာပါ။ အဲလို မဟုတ်က ဟုတ်ကဆို ငါ့ချစ်သူခေါင်းက အကုန်ထွက်ပြီး သား”
 “ဖွဲ့နော် အကြံလည်းပေးရသေးတယ်။ တော်ပြီနောက်ဆို ဘာမှ မပြောပြတော့ဘူး”
 “အဲလိုအောင်မြင်ကာနီးမှာ စိတ်မဆိုးရဘူးနော်”
 “ဟွန်း ဆရာကြီးလား”
 “ဟုတ်ပါဘူး ဆရာမလေးရဲ့ ချစ်သူပါ”
 ယွန်းနှင့်ဖွဲ့ နှစ်ယောက်လုံး ပြိုင်တူရယ်လိုက်ကြ သည်။ မနက်ဖြန်အတွက်တွေးကာ နှစ်ယောက်လုံး ရင်မော

၁၅၄

ပန်းချီတူ

နေကြသည်။ ယွန်းတို့မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာမှာ ကိုလဲ တွေးကြောက်မိသည်။

၀၀၀၀၀

အခန်း(၁၉)

ဇွဲနှင့်မိုးပြေး ရုပ်ရှင်ရုံရောက်တော့ ရုပ်ရှင်ပင် စမြဲ နေသည်။ မိုးပြေး၏ မပြီးနိုင်မစီးနိုင် မုန့်များ ဝယ်နေသော ကြောင့်လည်းဖြစ်သည်။ နဂိုထဲက နောက်ကျရတဲ့ကြားထဲ သူမကမုန့်များကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဝယ်နေသေးသည်။ သူမပုံစံက ရုပ်ရှင်လာကြည့်တာနှင့်မတူဘဲ မုန့်လာစားတာ နှင့် ပိုတူနေသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံထဲရောက်တော့လည်း ကောင်းကောင်း မနေဘဲ နေကြာစေ့များ ခွာကျွေးနေသဖြင့် စိတ်ပျက်ရပါ သည်။

“မစားတော့ဘူး”

“ဘာလိုလဲ တံတွေးပေမှာ စိုးလိုလား။ ပေပါဘူး စိတ်ချ”

“မဟုတ်ဘူး သွေးအားနည်းလို့ မစားဘူး”

“ဟား... ဟား...”

သူမက အသံပြုကြီးနှင့် အော်ရယ်သံကြောင့် ရှေ့တန်းမှလူများပင် မျက်စောင်းဝိုင်းထိုးကြသည်။ သူမက တော့ တစ်စက်ကလေးမှမဖြေသောမျက်နှာပေးနှင့် ကျွန်တော် မှာသာ ရှက်ရွံ့မျက်နှာပူမိသည်။

“တိုးတိုးနေ ဘယ်လို ဖြစ်နေလဲ၊ ရုပ်ရှင်ကို ကောင်းကောင်းမကြည့်ရဘူး”

“အိုကေ... အိုကေ...”

ပါးစပ်ကသာ အိုကေပြောသည် ခေါင်းများက တော့ ကျွန်တော် ပခုံးပေါ်လာမိသဖြင့် ခုံးဘေးဘက်ကို မသိမသာ စောင်းပစ်လိုက်သည်။ မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးကာ ခေါင်းကို ဟိုဘက်ကို ပြန်ထောင်သွားမှပဲ သက်ပြင်းရဲရဲချဲသည်။

ကျွန်တော်တောင် ယောက်ျားလေး ဒီဘက်မှာ ဒီလောက်ခုကွရောက်နေလျှင် ယွန်းအတွက်လည်း စိတ်ပူ လာမိသည်။ ယွန်းရော အဆင်ပြေပါ့မလား။ ကြည့်နေသော

ရုပ်ရှင်များပင် ဘာတွေပြု၍ပြနေမှန်းမသိ ယွန်းကိုပဲ စိတ်ပူ နေမိသည်။

“ဒီမှာ..”

“ဟမ်..”

“ခေါ်နေတာ ဒီလောက်ကြာပြီ ရုပ်ရှင်လည်း မကြည့်ဘဲ ရှင် ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ”

“မဟုတ်ဘူး ကိုယ် ယွန်းကိုစိတ်ပူနေတာ”

“ယွန်းက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ယွန်း ဒီနေ့ မွေးနေ့တစ်ခုသွားတာ အဆင်မပြေမှာ စိုးလို့”

“အော် ကလေးမှမဟုတ်တာ ဘာစိတ်ပူစရာရှိလဲ”

“မင်းမသိပါဘူးကွာ။ ကလေးမဟုတ်လို့ စိတ်ပူ တာပေါ့။ မွေးနေ့ရှင်က ယွန်းကိုကြိုက်နေတာ”

“အဲတော့လည်း ဘာဖြစ်လဲ။ ယွန်းမကြိုက်ရင် သူဘာသူငြင်းမှာပေါ့”

“အဲဒါတော့ဟုတ်တာပေါ့။ တော်ကြာယွန်းအနေ ခက်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ရှင် ယွန်းကို အဲလောက်တောင်ချစ်လား”

“ချစ်တယ်။ ကျွန်တော်ဘဝမှာ ယွန်းကအနှစ်ခြို အချစ်ဆုံး၊ နောက်ဆုံးအချစ်ပဲ”

“ဟုတ်ပါ့မလား မောင်ကာလှရယ်”

“မင်း ယုံခြင်းမယုံခြင်းက ကိုယ့်အတွက် ဘာမှ အကျိုးမရှိဘူး။ ကိုယ် ဖုန်းခဏထွက်ဆက်လိုက် ဦးမယ်”

ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှထွက်ကာ ယွန်းဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက် လိုက်သည်။ အခုချိန်တွင် ကျွန်တော်အသံသည် ယွန်း အတွက် အားဆေးဖြစ်မည်ဆိုတာကို ယွန်း မပြောပါဘဲနှင့် ကျွန်တော်အလိုလို သိနေသည်။

အခန်း(၂၀)

ယွန်းရောက်တော့ ယွန်းကို အသင့်စောင့်ကြိုနေ သော ကိုအောင်မင်းခန့်၏ Secretary ကောင်မလေးနှင့် ဆုံသည်။ ရုံးဝန်ထမ်းများပါ ပါဝင်သောကြောင့် ကိုအောင် မင်းခန့်၏ မွေးနေ့ပွဲလေးက တော်တော်တော့ စည်သည်။ အဓိကကြည့်ရတာ ရုံးဝန်ထမ်းများကို ပျော်စေချင်၍ တမင် လုပ်ပေးမှန်းသိသာသည်။

စက္ကတေရီကောင်မလေးက ရှေ့ဆုံးစားပွဲကို ခေါ် ထွားသဖြင့် ယွန်း နောက်မှလိုက်ခဲ့ရသည်။ စားပွဲတွင်တော့ ကိုအောင်မင်းခန့်နှင့် ဖူးငုံတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ကြည့်ရတာ ရုံးဝန်ထမ်းများကို ရိုက်မနေစေချင်၍ တမင်သက် သက် တစ်ဝိုင်းသီးသန့်ထိုင်နေပေးတာ ဖြစ်မည်။

ဘူးဖေးစနစ်နှင့် ကျွေးသဖြင့် ဟင်းခိုင်းများထား
သော ခုံတန်းရှည်ဘေးနားတွင် ကောင်မလေး၊ ကောင်လေး
များ လှယက်ထည့်နေကြတာလည်း တစ်မျိုးပျော်ဖို့ ကောင်း
နေပြန်သည်။ ကိုအောင်မင်းခန့်တို့ ဝိုင်းကတော့ VIP ဝိုင်း
ဖြစ်သဖြင့် ဓားပွဲထိုးလေးများက အဆင်သင့်ဟင်းများကို
Serve လုပ်ပေးနေသည်ကို လှမ်းတွေ့ရသည်။

ယွန်းကိုတွေ့သည်နှင့် ကိုအောင်မင်းခန့်က ထိုင်
နေရာမှထကာ ကြိုဆိုလိုက်သည်။

“ယွန်းမလာသေးလို့ ကျွန်တော် မျှော်နေတာ”
“ဟုတ်တယ် ယွန်းလည်း လမ်းမှာ မီးပွိုင့်
တောက်လျှောက် မိနေတာနဲ့ နည်းနည်းကြာသွား
တယ်။ Happy Birthday ကိုအောင်မင်းခန့်။”

ယွန်းလက်ထဲက Packing Paper လှလှလေးနှင့်
ထုတ်ထားသော လက်ဆောင်ထုပ်လေးကို ကိုအောင်မင်း
ခန့်လက်ထဲသို့ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ကိုအောင်မင်းခန့်က
လည်း Thank you ဟု ခပ်တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။

“ဟဲ့... ဟဲ့... ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့လက်ဆောင်ကို
နောက်မှတောင်းမယ်”
ကိုအောင်မင်းခန့်၏ အဓိပ္ပါယ်တစ်ခုခုပါသော

စကားကြောင့် ယွန်းဖူးငုံကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဖူးငုံက
တော့ ပကတိ ရိုးသားကြည်လင်သော မျက်နှာလေးနှင့်
ယွန်းကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဆီးကြိုလာသည်။

“ကိုစွဲ မပါဘူးလား ယွန်း”

“မပါဘူး ဖူးငုံ သူက အလုပ်တစ်ခုရှိလို့”

“ဖူးငုံကလည်း ယွန်းနဲ့ခွဲက မောင်နှမတွေမှ မဟုတ်
တာ ဘယ်လိုလုပ်တစ်ချိန်လုံး အတူပါလာနိုင်မှာ
လဲ”

အသံနည်းနည်းမာမာဖြင့် ကိုအောင်မင်းခန့် ပြော
လာသဖြင့် ယွန်းဖူးငုံကို အားနာသွားသည်။

“ဒါပေမဲ့ စွဲနဲ့ယွန်းက အမြဲနီးပါး အတူရှိတတ်
ကြတယ် ဖူးငုံရဲ့”

ယွန်းထိုသို့ပြောလိုက်သဖြင့် ကိုအောင်မင်းခန့်
မျက်နှာတစ်ချက်တော့ ပျက်သွားသည်။ ယွန်းကိုလည်း
စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လာသည်။

“ဖူးငုံကလေး အစက ကိုစွဲထက်မာန်နဲ့ ယွန်းကို
အဟီး... ချစ်သူတွေထင်နေတာ”

“ဖူးငုံမှ မဟုတ်ပါဘူး လူတိုင်းက အဲလိုပဲ
ထင်ကြတာ။ ယွန်းတို့ နှစ်ယောက်ကလည်း

ဘယ်တုန်းကမှ ပြန်မရှင်းတတ်ကြဘူး”

“ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်တုန်းကမှမထင်ခဲ့ဘူး”

ကိုအောင်မင်းခန့်က ထိုသို့ပြောကာ ယွန်းကို ရှုန်းရှုန်းစားစားကြီးကြည့်နေသည်။ ဘေးမှာရှိနေသော ဖူးငုံကိုပင် ယွန်းအားနာလာသည်။ အခုအချိန်ထိတော့ ဖူးငုံကလည်း ရိပ်မိပုံတော့မပေါ်သေးပါ။ ကိုအောင်မင်းခန့် မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို အသေအချာ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပုံ ရသည်။ ယွန်းကသာ ဘယ် အချိန်ပေါက်ကွဲမယ်မှန်းမသိတဲ့ ဗုံးဘေးနားမှာနေရသလို တစ်ချိန်လုံး စိုးထိတ် ရင်တုန်နေမိ သည်။

“ယွန်းဒီနေ့အရမ်းလှတယ်။ အဖြူဇာဝမ်းဆက်လေး ဝတ်ထားတာ ပုံပြင်ထဲကစနိုးဝိုက်မင်းသမီးလေးကို တွေ့နေရတဲ့အတိုင်းပဲ”

ကိုအောင်မင်းခန့်၏အပြောတွေ အကြည့်တွေ ကြောင့် ဖူးငုံ မျက်နှာပျက်ချင်လာသည်။ သို့သော်လည်း သဘောကောင်းသောဖူးငုံက ဟန်မပျက် ဆက်ထိန်းထား တာကို မိန်းမချင်းမို့ ယွန်း နားလည်သည်။

“ဒီနေ့မွေးနေ့က ကိုအောင်မင်းခန့်မွေးနေ့ဆိုတော့ နောက်မှပဲ ဖူးငုံနဲ့ ကိုအောင်မင်းခန့်ကို ယွန်း

ပြန်ကျွေးမယ်။ လှတယ် ပြောလို့”

ရှူးချင်ယောင်ဆောင်နေရသော်လည်း ယွန်း စိတ် ညစ်လှသည်။ ကိုအောင်မင်းခန့် တမင်လုပ်နေမှန်း ယွန်း သိသည်။ ဖူးငုံစိတ်တိုပြီး ပြဿနာရှာအောင် တမင်ဆွပေး နေမှန်း ယွန်းရိပ်မိလာသည်။ ပေါက်ကွဲစေရန် စနက်တံကို မီးရှို့နေခြင်းဖြစ်သည်။

ခွဲကိုသာ စိတ်ထဲကအကြိမ်ကြိမ် အော်ခေါ်နေမိ သည်။ ယွန်းစိတ်ညစ်လွန်း၍ ရှူးချင်နေပြီ။ မခန့်မှန်းနိုင်သော အခြေအနေကိုလည်း ယွန်း စိုးထိတ်လာသည်။ ရုတ်တရက် ယွန်းလက်ကိုင်ဖုန်းလေး ထမည်လာမဖြင့် ယွန်း ဝမ်းသာ သွားသည်။ သေချာတယ် ခွဲဆီက ဖုန်းပဲနေမှာ။

“ဟလို ယွန်း အဆင်ပြေလား”

“ဟင့်အင်း”

“ငါ စိတ်ပူလို့..... ငါလာ ခါရမလား”

“အင်း မြန်မြန်လာ”

“ခွဲဆီကလား ယွန်း”

ကိုအောင်မင်းခန့်က စကားအခြေအနေကြည့်ပြီး ခွဲဖုန်းဆက်မှန်း တန်းသိသွားသည်။

“ဟုတ်တယ် ကိုအောင်မင်းခန့်”

“ကျွန်တော် ဧကပြောမယ် ယွန်း”

ကိုအောင်မင်းခန့်က ဖုန်းလှမ်းတောင်းနေသဖြင့် ယွန်းလက်ထဲက ဖုန်းလေးကို ကိုအောင်မင်းခန့် လက်ထဲကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင်စွဲ မင်းကငါ့ကိုတောင် Birthday Wish လေးဘာလေး မလုပ်ဘူးလားကွ”

“အေး... သူငယ်ချင်း အဲဒါကြောင့် ငါ အခုလာခဲ့ မလို့”

“အိုကေလေ ငါတို့စောင့်နေမယ် မြန်မြန်လာ”

စွဲ ဖုန်းချလိုက်သည်။ မိုးပြေး ဘေးနားရောက်နေ သဖြင့် အကျိုးအကြောင်းပြောကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ မိုးပြေး ကိုလည်း တက္ကစိတစ်စီးတားကာ ပြန်ပို့ပေးလိုက်သည်။ မကျေနပ်မှန်းသိသော်လည်း မတတ်နိုင်ပေ။ ဒီအချိန်တွင် ယွန်းမှလွဲ၍ ကျန်တာတာမှ အရေးမကြီးပါ။ ယွန်း၏အသံကို နားထောင်ပြီးထဲက ယွန်းတစ်ခုခုအခက်အခဲ တွေနေသည်ကို လည်း ခံစားလိုရသည်။

အမြန်ဆုံးအရှိန်နှင့် မောင်းချသွားတာ ဆယ့်ငါး မိနစ်တောင် မကြာလိုက် ရောက်ရှိသွားသည်။

စွဲမျက်နှာကို တွေ့တော့ ဝင်းထိန်သွားသော ယွန်း

မျက်နှာကိုကြည့်ကာ စွဲတော်တော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွား သည်။ ယွန်းဘယ်လောက်များ စိတ်ကျဉ်းကျပ်နေမလဲ။

“Happy Birthday မင်းခန့်”

“Thank you ပါကွာ။ မင်းက ဘာတွေအလုပ် ရှုပ်နေတာလဲ ရည်းစားနဲ့လျှောက်လည်နေတာ လာ”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ မင်းကလည်း။ မင်းလို ချစ်သူလေးတေးမှာထားပြီး မသာယာနိုင်သေး ပါဘူး”

စွဲ ထိုသို့ပြောလိုက်သဖြင့် ဖူးငုံမျက်နှာလေး ဝင်းစိုသွားသည်။ မျက်ဝန်းလေးများကလည်း ကြယ်တာရာ လေးများပမာ လင်းလက်သွားသည်။ ရှက်ပြီးလေး တစ်ခု ကြောင့်လည်း ရှိရင်းစွဲ အသက်ထက်ပင်များစွာ နုပျိုသွား သည်။ ဆယ်ကျော်သက် မြီးကောက်ပေါက် ကောင်မလေး တစ်ယောက်လို ချစ်စဖွယ်ကောင်းသွားသည်။

ဖူးငုံ ကိုအောင်မင်းခန့်ကို ဘယ်လောက်ချစ်မှန်း ယွန်းခန့်မှန်းလို့ ရသည်။ ကိုအောင်မင်းခန့်ဘက်ကသာ မိဘချင်း သဘောတူသည်ဆိုသည့် အဆင်လော့ဟ်သာ ရှိသော်လည်း ဖူးငုံကတော့ ကိုအောင်မင်းခန့်ပေါ်မှာ နှစ်နှစ်ကာကာရှိမှန်း သိသာလွန်းသည်။

“မင်းကလည်းကွာ ငါနဲ့ဖူးက ဖော်ငယ်ထဲက အိမ်နီးနားချင်း သူငယ်ချင်းတွေပဲ အခုမှတွေ့တာမှ မဟုတ်တာ ဘာတွေများထူးခြားမှာ မို့လို့လဲ” ကိုအောင်မင်းခန့်စကားကြောင့် မျက်နှာပျက်သွားသော ဖူးငုံကိုကြည့်ကာ ယွန်းတို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပျက်ယွင်းသွားသော မျက်နှာလေးကိုအိန္ဒြေဆည်ကာ ပြုံးနေသော်လည်း ဖူးငုံမျက်နှာလေးက မကြာခင်ရွာချတော့မည့် မိုးလို အံ့ဆိုင်းနေသည်။

သိပ်မကြာခင်အချိန်တွင်တော့ စင်မြင့်ပေါ်မှ ကောင်မလေးနှင့် ကောင်လေးတစ်ယောက်၏ “မိနိုက် တစားခြင်းဖြင့် မွေးနေ့ရှင်ကို ဂုဏ်ပြုပေးရန် အချိန်ကျရောက် လာပါပြီဆိုသော” ကြေငြာသံလေးကို ကြားရပါသည်။ ရုံးဝန်ထမ်းလေးများ၏ လက်ခုပ်သံများကလည်း ခန်းမတစ်ခု လုံး ညံ့သွားသည်။ လူငယ်များလုပ်သော ပွဲဖြစ်သောကြောင့် လည်း ပျော်စရာများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခုဖန်တီးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ယွန်းတို့ စားသောက်နေချိန်ထဲက မစားနိုင် မသောက်နိုင် ပြင်ဆင်နေတာလည်း တွေ့သည်။ အားလုံး စားသောက်ပြီးချိန်ကိုတောင် မနည်းစောင့်နေရတာ ဖြစ် နိုင်သည်။

အရင်ဆုံးယွန်းတို့ စားပွဲကို ရောက်လာကာ ယွန်းကို မဲနိုက်ခိုင်းလာသဖြင့် ယွန်းနိုက်သည်။ မိုက်ကို ငိုထားသော အစီအစဉ်ကြေညာသူ ကောင်မလေးက ယွန်းလက်ထဲမှ စာရွက်လေးကို ယူကာ အော်ဖတ်ပြလေသည်။

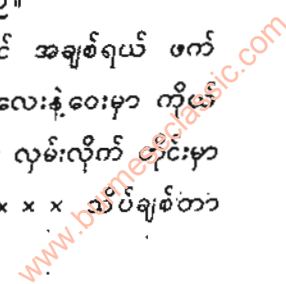
“ဒီကအစ်မ ကျတာကတော့ နှံတွဲသီချင်းတစ်ပုဒ်နဲ့ မွေးနေ့ရှင်ကို ချီးမြှင့်ပေးပါတဲ့”

အစီအစဉ်ကြေငြာသော ကောင်မလေးက ယွန်းလက်ထဲကို မိုက်ကရိုဖုန်းလေးထိုးပေးလာသည်။ မိုက်ကလေးကိုင်၍ နှံတွဲသီချင်းဆိုရန် ဇွဲကို ဖိတ်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင်တော့ ယွန်းတို့နှစ်ယောက် စတိတ်စင် ပေါ်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ လမ်းတွင်လည်း နှစ်ယောက် သားရသောသီချင်းကို အသည်းအသန် ရွေးနေရသေးသည်။

တီးလုံးသံလေးများနှင့်အတူ ဇွဲ၏ သြဂျူရ အသံ လေးက အရင်ဆုံးထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝေးဝေးသွားလို့မရအောင် အချစ်ရယ် ဖက် ထားချင်တယ် x x x မင်းရဲ့အပြုံးနုလေးနဲ့ဝေးမှာ ကိုယ့် ကြောက်နေတယ် x x x ခြေလှမ်းလေး လှမ်းလိုက် တိုင်းမှာ အရိပ်လေးကို ကိုယ်လိုက်နေမယ် x x x သိပ်ချစ်တာ သူ သိပါကွယ် x x x

ခွဲက ယွန်းကို ပြုံးပြုံးလေးကြည့်ကာဆိုနေသည်။ သိချင်းလေးနှင့် ခွဲ၏အသံလေးက လိုက်ဖက်လွန်းလှသည်။ စာသားလေးကလည်း ခွဲဆိုမှပင် ပိုမိုအံ့ပွါယ် ပေါ်လွင်လာသည်။ ယွန်းကိုယ်တိုင် ခွဲအသံတွင် မှင်သက်သွားသဖြင့် ယွန်းဆိုရမည့် အလှည့်ကိုပင် ခွဲက မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲဖြင့် သတိပေးရသည်။ ယွန်းလည်း ထိုမှသာ သတိဝင်လာခဲ့သည်။

မင်းလေးသဘောကျအချစ်ရယ် ကိုယ့်မှာ အဆင်သင့်ပါကွယ် x x နှလုံးသားလေးတော့ကျွမ်းအောင် အချစ်ရယ် မကျီစားပါနဲ့ x x x မင်းရဲ့အချစ်နဲ့ ကိုယ့်မှာ အသက်ဆက်လို့ရှင်ရမယ် x x x သိပ်ချစ်တာ သူ သိပါကွယ်။

ယွန်း၏ အေးချမ်းငြိမ်ညောင်းသော အသံလေးကြောင့် လက်ခုပ်သံများဆူညံသွားသည်။ ယွန်းတို့နှစ်ယောက်ကလည်း အပေးအယူမျှစွာ လိုက်ဖက်ညီလွန်းလှသဖြင့် ပန်းများငှားပေးသူကပေးနှင့် စောလေးအတွင်းတွင် ပန်းများက ယွန်းလက်ထဲတွင်ရော ခွဲလက်ထဲတွင်ပါ ပြည့်လျှံလာသည်။

ယွန်းကိုစိုက်ကြည့်နေသော ကိုမင်းမျက်လုံးများကြောင့် ဖူးငုံ ငိုချင်သွားသည်။ ဖူးငုံနဲ့ ကိုမင်းက ငါငယ်

လေးထဲက အိမ်နီးချင်း သူငယ်ချင်းတွေ ကိုမင်းစိတ်ကို ဖူးငုံကောင်းကောင်းသိသည်။ ကိုမင်း ယွန်းကို အရမ်းစိတ်ဝင်စားနေပြီ။ ယွန်းစိတ်ကတော့ ခွဲဆိုသော ကောင်လေးအပေါ်မှာသာရှိမှန်း မိန်းကလေးချင်းမို့ ဖူးငုံသိသည်။ ဖူးငုံကိုမင်းကို မရှုံးစေချင်ပါ။ ကိုမင်းကိုလည်း ဖူးငုံသတိပေးချင်လာသဖြင့်...

“ကိုမင်း ယွန်းနဲ့ခွဲက တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ချစ်နေတယ် ထင်တယ်နော်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒီလောက် သူတို့တွေက တတွဲတွဲရှိနေတာ။ ပြီးတော့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက အရမ်းအသက်ဝင်လွန်းနေတယ်ကြည့်ပါလား။”

“ဖူးငုံ သူများအကြောင်းသေချာမသိဘဲနဲ့ ထင်ကြေးနဲ့ပြောမနေနဲ့။ မင်းနဲ့ ငါလည်း ဒီလိုပဲ တတွဲတွဲ ရှိခဲ့ကြတာပဲမှတ်လား။”

အောင်မင်းခန့် စကားများကြောင့် ဖူးငုံရင်ထဲ အောင့်သွားသည်။ ဖူးငုံနဲ့ သူနဲ့က မကြာခင်ပဲ လက်ထပ်ကြတော့မဲ့ သူတွေလေ။ ဒါကြောင့် တတွဲတွဲ ရှိခဲ့တာပေါ့။ အခုတော့ သူပြောပုံက ...။ ဘယ်ကဘယ်လိုရောက်လာမှန်း

မသိသော မျက်ရည်များကို မျက်တောင်များပုတ်ခတ်ကာ သိမ်းဆည်းနေမိသည်။ ဘာကိုဒေါသထွက်နေမှန်းမသိသော အောင်မင်းခန့်ကတော့ ဖူးငုံ ဖြစ်နေတာတွေလည်းမသိ။ အာရုံအားလုံးက စတိတ်စင်မြင့်ပေါ်ကိုသာ ကျရောက်နေ သည်။

ရှင်ခန့်သံတွေလည်းမင်းနဲ့ပတ်သတ်တဲ့နောက် x x x ပျော်ရွှင် တာတွေလည်း အချစ်လည်းမင်းပိုင်တယ် x x x အမှန်း လည်းမင်းပိုင်တယ် x x x အရာရာဆုံးဖြတ်နိုင်တယ် ချစ်သူ လေးရယ် x x x အားလုံးမင်းကြောင့်ပေးတယ် ကိုယ့်ကိုထင် ကြပါတော့ x x x သိပ်ချစ်လွန်းလို့ ကိုယ်မှာလည်းတယ် ဘာ ပြောချင်လဲ x x x မင်းအတွက် ဘဝတစ်ခုလုံးကို အဆုံးခံရဲ တယ် သိပ်ချစ်တာ သူ့သိပါကွယ်။

လက်စုပ်သံများနှင့်အတူ ဇွဲတို့နှစ်ယောက် ဆင်းလာ ခဲ့သည်။

“ဒုတိယ အစီအစဉ်အရ မွေးနေ့ရှင်က ဒီပွဲထဲမှာ

ရှိတဲ့ သူ တန်ဖိုးအထားဆုံးသူကို မွေးနေ့အမှတ်တရ နှင်းဆီပန်းအနီတစ်ပွင့် ပေးအပ်ပေးရန်ဖြစ်ပါတယ်”

ယွန်းတို့စားပွဲနားပြန်ရောက်ချိန်မှာတော့ အစီအစဉ် ကြေငြာသော ကောင်မလေးက ကိုအောင်မင်းခန့်လက်ထဲ သို့ လှပစွာဖူးပွင့်နေသော နှင်းဆီပန်းနီနီရဲ့လေးတစ်ပွင့်ကို ပေးလိုက်လေသည်။ အားလုံးက လက်စုပ်သံများ ဆူညံစွာ ဖြင့် အားပေးနေကြသည်။ ယွန်းနှင့်ဇွဲတောင် လက်စုပ်များ ဝိုင်းတီးပေးလိုက်သေးသည်။ ခန်းမတစ်ခုလုံးရှိလူများက လည်း ဖူးငုံကိုသာ အသေအချာ ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ရုံးတွင် နေ့တိုင်း မမြင်ချင်မှအဆုံးမြင်နေရသော ဓါတ်ပုံလေး နှင့် စေ့စပ်ထားသော သတင်းများကြောင့်လည်း ဖူးငုံကို ပေးမှာမလွဲလို့ ကြိုသိနေသည်။

ကိုအောင်မင်းခန့်ကလည်း နှင်းဆီပန်းနီနီလေးကို ကိုင်ကာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင်တော့ ယွန်း ဘက်ကိုလှည့်ကာ ယွန်းလက်ထဲသို့ နှင်းဆီပန်းလေးကို ထိုးပေးလိုက်လေသည်။ တစ်ခန်းလုံးရှိ လူများ၏ ‘ဟင်’ ဆိုသောအာမေဠိတ်အသံကြီး ထွက်လာလေသည်။ ယွန်း လည်း ချက်ချင်း ကိုအောင်မင်းခန့် လက်ထဲမှ နှင်းဆီပန်း လေးယူကာ...

“ကိုအောင်မင်းခန့်ကလေး ဖူးငုံကို နောက်စရာမရှိ ကြိဖန် နောက်တော့တာပဲ၊ ရှေး... ဖူးငုံ”

ဟန်မပျက်လှမ်းယူလိုက်သော်လည်း ဖူးငုံလက်များ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်ကို အနီးကပ်တွင်ရှိသော ယွန်း သေချာတွေ့လိုက်သည်။ ယွန်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသံ များမတုန်အောင် မနည်းထိန်းပြောနေရခြင်းဖြစ်သည်။ ယွန်းတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး အားလုံးက 'အော်' ဆို၍ အရေးမကြီးသလိုပြန်ငြိမ်ကျသွားသည်။ ယွန်းလည်း ဆက် နေချင်စိတ်မရှိသဖြင့် တစ်ခါထဲ ကိုအောင်မင်းခန့်နှင့် ဖူးငုံကို နှုတ်ဆက်ကာ ထပြန်ခဲ့သည်။

အပြန်လမ်းတလျှောက်တွင် ယွန်းနှင့်စွဲ နှစ်ယောက် လုံး ဘာစကားမှ မပြောမိကြပဲ ရှေ့ရေးအတွက်သာ စိတ် လေးနေမိကြသည်။ ယွန်းအိမ်ရှေ့ ရောက်မှာသာ စွဲက ယွန်းလက်လေးကို တစ်ချက်ဖျစ်ညှစ်ကာ အားပေးလိုက်လေ သည်။ နှစ်ယောက်လုံးကတော့ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောမိဘဲ ငြိမ်သက်စွာနှင့် ခွဲခွါခဲ့ကြသည်။ ပြောမရလောက်အောင် လေးနက်သော ခံစားချက်ကြီးက နှုတ်ခမ်းများကိုဆွဲအစေ သည်။ တစ်ဦးစိတ်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေသည် ဆိုတာကို တော့ နောက်တစ်ဦးကို ပြောစရာမလိုလောက်အောင်ကို သိနေနိုင်ကြတာပဲ။ ဘာများပြောနေစရာလိုပါဦးမှာလဲ...။

အခန်း(၂၁)

အောင်မင်းခန့် စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးနေသည်။ နေ့လည်က မွေးနေ့ပွဲမြင်ကွင်းကလည်း အောင်မင်းခန့်ကို အိပ်မရအောင် နောက်ယှက်နေသည်။ ဘာတွေလဲ။ ယွန်းကို သဝန်တိုနေမိသည်။ ယွန်းကို သူ့ချစ်ခွင့်မရတော့မှာ...။ ယွန်း သူ့ကို ပြန်မချစ်မှာများကိုလည်း စိုးထိတ်လာသည်။ အခုအခြေအနေ အတိုင်းဆိုလျှင်တော့ ယွန်းက သူ့အချစ်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်ခံမည်မဟုတ်ပေ။ ယွန်းလို မိန်းကလေးမျိုးက စေ့စပ်ထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မချစ်နိုင်ပေ။ အောင်မင်းခန့် ပြတ်သားမှ ရတော့မည်။ အားလုံးရှင်းလင်းပြီးမှ ယွန်းဆီသွားမည်ဟု စိတ်ကူးထားသော်လည်း ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မထိန်းနိုင်မိမှာပဲ

လက်များက ယွန်းဖုန်းနံပါတ်လေးကို အလိုလို နှိပ်မိလျက် သား ဖြစ်သွားသည်။

အိပ်ပျော်နေသဖြင့် အိပ်ချင်မှူးတူးလေးထူးလာသော ယွန်းအသံလေးကလည်း အရမ်း ချစ်စရာကောင်းနေ ပြန် သည်။

“ယွန်း အိပ်နေတာလား”

“ဟုတ်တယ် ဒီအချိန်ကြီး ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ကိုအောင်မင်းခန့်ရယ်”

“ဆောရီး ယွန်းရယ်၊ ကျွန်တော်ကြောင့် အနှောက် အယှက်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တောင်းပန် ပါတယ်။ ကျွန်တော် ယွန်းနဲ့ စကားအရမ်းပြော ချင်လာလို့ပါ”

“ပြောလေ။ ဘာပြောချင်လို့လဲ”

“ကျွန်တော် ယွန်းကို ချစ်တယ်။ ဒီလိုပြောလို့ ကျွန်တော်ကို တစ်မျိုးမထင်စေချင်ဘူး။ ကျွန်တော် ယွန်းကိုတန်ဖိုးထားလို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ကျွန်တော့်ကိစ္စတွေအားလုံး ရှင်းပြီးမှ ဖွင့်ပြောမလို့ပါ ကျွန်တော် နောက်ကျမှစိုးလို့။

ကျွန်တော် ယွန်းနဲ့ပတ်သတ်ရင် နောက်ကျမှာ ကြောက်တယ်”

“နေပါဦး ကိုအောင်မင်းခန့်ရယ် ယွန်းပြောပါ ရစေဦး။ အမှန်တကယ်တော့ ကိုအောင်မင်းခန့် နောက်ကျနေပြီးသားပါ။ ယွန်းမှာ ချစ်ရမဲ့သူရှိပြီး သားပါ။ ယွန်း သူကလွဲရင် ဘယ်သူကိုမှ မချစ်နိုင် ပါဘူး။ သူဘယ်သူ ဖြစ်မယ်ဆိုတာလဲ ကိုအောင် မင်းခန့် ခန့်မှန်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယွန်း ထင်ပါတယ်။ ယွန်းကြောင့် အစစအရာ အဆင်ပြေနေတဲ့ ကို အောင်မင်းခန့်တို့ အစီအစဉ်တွေကို မဖျက်ဆီး ပစ်ပါနဲ့။ ယွန်းအတွက်က ကိုအောင်မင်းခန့် စေ့စပ်တာဖျက်သိမ်းခြင်း မဖျက်သိမ်းခြင်းအတွက် ဘာမှ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိလို့ပါ”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ယွန်းကို စိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့ ဖျော်လင့်ချင်သေးတယ်။ ယွန်း ပြန်ချစ်ချစ် မချစ်ချစ် ကျွန်တော် ယွန်းအပေါ် ဘယ်လောက် ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလဲ သက်သေပြချင်တယ်။ ဒါက ကျွန်တော့် လွတ်လပ်ခွင့်မို့လို့ ငွေ့စူးပြု ပြီး မတားပါနဲ့ ယွန်းရယ်..”

နောက်ဆုံးအသံက တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွား
 သဖြင့် ယွန်း မနည်းအားစိုက် နားထောင်လိုက်ရသည်။
 ကိုအောင်မင်းခန့် အရမ်းစိတ်ထိခိုက်သွားသည်ကို ယွန်း
 သိသည်။ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးကို ဆတ်ဆော့မိသော
 ယွန်းကိုယ်ယွန်း မုန်းမိသည်။ အခုတော့ ယွန်းတို့ကြောင့်
 အပြစ်မရှိသော လူလေးယောက် အသည်းကွဲရတော့မည်။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယွန်းတတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစား၍
 အရင်အတိုင်းပြန်ဖြစ်ရန် ကြိုးစားသွားမည်။

“ကဲ ကိုအောင်မင်းခန့် အရမ်းမိုးချုပ်နေပြီ

ယွန်းမနက်ဖြန်လည်း အလုပ်သွားရဦးမယ်ဆိုတော့
 အိပ်တော့မယ်နော်”

ယွန်း ဖုန်းအတင်းချလိုက်သည်။ ဖုန်းချလိုက်
 သော်လည်း အိပ်ချင်စိတ်များက ဘယ်ရောက်သွားမှန်း
 မသိ။ အိပ်မရသည့်အတူတူ ယွန်း ဘုရားထိုင်ရှိခိုးကာ
 အားလုံးအရင်အတိုင်းပြန်ဖြစ်ရန် ဆုတောင်းနေမိသည်။
 မည့်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ထိခိုက်ပါစေဆိုသော
 ဆန္ဒအမှန်မရှိသဖြင့် အားလုံးအမှန်းမဖွားဘဲ ချစ်ချစ်ခင်ခင်
 လေးပြီးဆုံးသွားရန်လည်း ဘုရားရှေ့တွင်သစ္စာဆိုနေမိသည်။

အောင်မင်းခန့် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဇွဲကို အကူ
 အညီတောင်းမည်။ ဇွဲကိုလည်း အောင်မင်းခန့် ယွန်းအပေါ်
 ဘယ်လောက်ချစ်မှန်းကို သိစေချင်လာသည်။ ယွန်း ဇွဲကို
 ချစ်မှန်းလည်း သိသည်။ တိုက်ပွဲကိုတိုက်ပြီးတော့မှသာ
 ရုံးချင်ရုံးသွားပါစေ။ မတိုက်ဘဲနဲ့တော့ ရုံးမှာပဲဆိုပြီး နောက်
 ဆုတ်ပြေးတတ်သည့် အထဲတွင် အောင်မင်းခန့် မပါချေ။

“ဟလို..”

“ဟေ့ကောင်ဇွဲ အိပ်နေပြီလား”

“အိပ်ပြီပေါ့ကွာ မင်းကလည်း တစ်ရေးတောင်
 ရတော့မယ်။ ပြော ဘာကိတ်လဲ”

“ဘာကိတ်လဲဆိုတော့ အချစ်ကိတ်”

“ဘာလဲ မင်းနဲ့ဖူးငုံတို့အဆင်ပြေသွားကြပါလား”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မင်းကလည်း အိပ်ချင်မူးတူး
 နဲ့ပြောလိုက်ရင် တစ်လွဲကြီးပဲ”

“ဟမ်..မသိဘူးလေကွာ အချစ်ကိတ်ဆိုတော့
 မင်းမှာချစ်သူဆိုလို့လဲ ဖူးငုံတစ်ယောက်ထဲရှိတာ
 မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ ဖူးငုံက မိဘချင်းသဘောတူ
 ထားတာပါ။ အခုက ငါ့ကိုယ်တိုင် ဖြတ်ဖြတ်နီးနီး

ချစ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ပေါ်လာလို့ မင်းကို အကူအညီတောင်းမလို့”

ဒီကောင် ဘာပြောတော့မည်ဆိုတာ မြွေမြွေချင်းမို့ ခြေမြင်သည်။ မျက်လုံးများပြူးကျယ်လာ၍ ရင်တွေလည်း အရမ်းခုန်လာသည်။ ယွန်း အဖြေပေးတုန်းကတောင် ဒီ လောက်ရင်မခုန်မိ။

“ဒါဆို ပူးငုံကို မင်းဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“နားလည်အောင်ပြောပြီး စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ခြင်းကိုမျှော်ရမှာပေါ့။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ ကိုယ်က ချစ်မိနေပြီပဲ။ အချစ်မပါဘဲ လက်ထပ် လိုက်ရင်လည်း တစ်ချိန်ကျရင် သူပဲစိတ်ဆင်းရဲရ မှာ။”

“မဟုတ်သေးဘူး မင်းခန့် မင်းကမချစ်ပေမဲ့လည်း ငါကြည့်ရသလောက်တော့ ပူးငုံက မင်းကို အရမ်း ချစ်တာပါ”

“ငါသိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကို ငါ လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာက ကိုယ့်အတ္တနဲ့ယှဉ်လာကြရင်တော့ ကိုယ့်အတ္တကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်လာကြတာမလား။

တကယ်ပါငါ ယွန်းနဲ့သာမတွေ့ခဲ့ရင် သူ့ကိုပဲ လက်ထပ်မှာ”

“မင်းဆိုလိုချင်တာ ယွန်းကိုချစ်မိသွားလို့ ပူးငုံနဲ့ စေ့စပ်တာကို မျက်သိမ်းမယ်ပေါ့။ ဒီလိုလား”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းကူညီရမယ်နော်။ ယွန်းကမင်းကို အရမ်းခင်တော့ မင်းစကားကိုတော့ နားထောင်တယ်။ မင်းကူ ပြောပေးပါကွာနော်။ မင်းကျေးဇူးကိုမမေ့ပါဘူး”

ကိုယ်ရည်းစားကို ကိုယ်ပြန်ပြီး သူများနဲ့ အောင် သွယ်ပေးရမဲ့အဖြစ်ပါလား။ မလွယ်ပါလား။

“မင်းဘာသာမင်းကြီးစားကြည့်ကွာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယွန်းသဘောထားကိုသိမှ မင်းတခြားလုပ်စရာ ရှိတာကို လုပ်ပါကွာ”

“မရဘူး သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးတွေရဲ့စိတ်က ငါတို့ဆောက်နေတဲ့တိုက်တွေလို တွက်ချက် ခန့်မှန်းလို့မရဘူး။ ဒါဖြစ်မှ ဒါလုပ်လို့ မရဘူး။ ထိထိုးသလိုပေါ့ကွာ။ လူတိုင်းကတော့ ထိပေါက်ချင်လို့ ထိထိုးကြတာချည်းပဲ။ ပေါက်ချင် မှပေါက်မယ်ဆိုတာလဲသိတယ်။ ပေါက်ဖို့အခွင့် အရေး နည်းမှန်းလည်းသိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်ဆုံး

ကိုယ့်ဆီမှာရှိတဲ့ ပိုက်ဆံကိုတော့ အရင်ပေးလိုက်
ကြရတာပဲ မှတ်လား။ ယွန်းနဲ့ ပတ်သတ်ရင်လည်း
ဒီလိုပဲ အခွင့်အရေး အရမ်းနည်းမှန်းသိလဲ ငါ
အားလုံးစွန့်လွှတ်ပြီး သူ့ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ
သက်သေပြချင်တယ်”

လူရွှင်တော်တွေလုပ်သလို ခေါင်းကုတ်ပြီး ရှုပ်နေ
တာပဲလို့သာ အော်ပစ်ချင်တော့သည်။ ရှင်းလေ ရှုပ်လေ
ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်တော့မည်။မင်းခန့်
ဘာတွေပြော၍ ကျွန်တော်လည်း ဘာတွေပြန်ပြောမိမှန်းမသိ
အောင် စိတ်တွေလည်း နောက်ကျိလာသည်။

ဖုန်းချသွားချိန်မှာတော့ ခွခေါင်းအုံးကို ပိတ်ကန်ကာ
ကုတင်ပေါ်ကန့်လန့်ဖြတ် ပစ်မှောက်လိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်
အရာအားလုံးကိုလည်း အခုလိုကန်ကြောက်ကာ လွင့်ပစ်ချင်
လာသည်။

အခန်း(၂၂)

ဖူးငုံ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ကိုမင်းရဲ့စိတ်တွေ ဖူးငုံ
အပေါ်ပြန်ရောက်လာအောင် ဖူးငုံဘယ်လိုများ ကြံဆောင်ရ
မလဲ။ ကိုမင်းဆိုတာ ဟိုးဟိုးငယ်ငယ်လေးထဲ ဖူးငုံရဲ့ အိမ်ဓက်
မင်းသားလေးပါ။ အရွယ်ရောက်လို့ မိဘတွေက သဘောတူ
ခဲ့တဲ့အချိန်မှာ ဖူးငုံအရမ်းကိုပျော်ရွှင် ဝမ်းမြောက်ခဲ့ရတာပါ။

အခုတော့ ကိုမင်းရဲ့ စိတ်တွေအားလုံးက ဖူးငုံအပေါ်
မှာမရှိတော့။ ဖူးငုံကို အရင်လိုလဲ မနွေးထွေးတော့ပါ။
ကိုမင်း အချိုးတွေပြောင်းနေပြီ။ တစ်ပတ် တစ်ရက်တောင်
တွေ့ဖို့မအားတော့။ ဖုန်းဆက်လျှင်လည်း အရင်လို မပြော
ချင်တော့ ဆယ်မိနစ်လောက် ပြောရတာကိုပင် စိတ်မပြည့်
ချင်တော့။ ဖူးငုံစိုးထိတ်ခဲ့တာအားလုံး၏ အဖြေကိုလည်း
ကိုမင်းမွေးနေ့တွင် ဖူးငုံအားလုံး သိခွင့်ရလိုက်သည်။

အချစ်ဆိုသောအရာသည် အင်မတန်ကို ထူးစွန်းပါသည်။ ကိုမင်း ယွန်းအပေါ် စိတ်ဝင်စားနေမှန်း သိသော်လည်း ဖူးငုံ ကိုမင်းကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်။ ကိုမင်းကရော ယွန်းစွဲကို ချစ်နေမှန်းသိသော်လည်း ယွန်းကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးကို ချစ်နေသည်။ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်သော ကစားပွဲအတွက် ကိုမင်းကို ဒဏ်ရာမရစေချင်။

ဖူးငုံ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ဖူးငုံ ကိုယ့်အတွက်ရော ကိုမင်းအတွက်ပါ နှစ်ယောက်စာ ရင်မောနေရသည်။ ဟိုမင်း အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး ဖူးငုံခိုနေရမလား။ ဒါမှမဟုတ် ဖူးငုံ အောင်မြင်ပါစေဆုတောင်းပြီး ကိုမင်းအသည်းကွဲနေတာကို ကြည့်နေရမလား။ တကယ်တော့ ဖူးငုံ ကိုယ်တိုင်လည်း အသည်းကွဲနေတာပါ ကိုမင်းရယ်။

ကိုမင်းကိုတွေ့ချင်လာသဖြင့်လည်း ဖူးငုံ ကားလေး မောင်းကာ ကိုမင်းတို့ရုံးကို ထွက်လာခဲ့သည်။ ခါတိုင်းသွားနေကျဖြစ်သော်လည်း ဒီနေ့မှ ဖူးငုံစိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးလေးလံနေသည်။ သက်ပြင်းများကို အခါခါချရင်းသာ ကိုမင်းရှိရာ အခန်းလေးကို ဝင်လာခဲ့သည်။

ဖူးငုံကို တွေ့သဖြင့် ကိုမင်း မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားသည်ကိုတော့ ဖူးငုံသိလိုက်သည်။ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်

သာကြာသော်လည်း ကိုမင်းမျက်နှာကို အရိပ်လို ကြည့်နေတတ်သည့် ဖူးငုံကတော့ အမိအရ ဖမ်းမိလိုက်သည်။

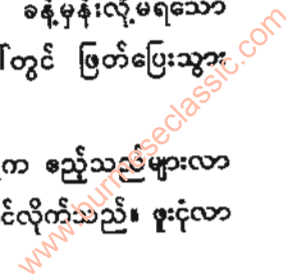
“ဖူးငုံ ဘာလာလုပ်တာလဲ”

ကိုမင်းပြုံး၍ မေးသော်လည်း တဆိတ်တော့ တစိမ်းဆန်လွန်းနေသည်။ အရင်လည်း ဖူးငုံ ကိုမင်းရုံးကို တံခါးမရှိစားမရှိ ဝင်ထွက်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ အခုတော့--

“ကိုမင်းကို သတိရလို့။ အခုတစ်လော ကိုမင်းအလုပ်မအားလို့ မတွေ့ရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖုန်းဆက်တော့လည်း ကိုမင်းက မအားတာနဲ့ အိပ်ချင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ဖုန်းလည်း မပြောရ၊ တွေ့လည်းမတွေ့ရလို့ လွမ်းလို့ လာတွေ့တာ”

အရင်ကဆို ဒီလိုပြောလျှင် ပြုံးတတ်သော ကိုမင်း အပြုံးတွေက အခုတော့ပျောက်ကွယ်နေသည်။ အားနာသွားတာလား အနေခက်သွားတာလား ခန့်မှန်းလို့မရသော အရိပ်တစ်ခုသာ ကိုမင်းမျက်နှာပေါ်တွင် ဖြတ်ပြေးသွားသည်။

ဖူးငုံလည်း ကိုမင်းစားပွဲရှေ့က ဧည့်သည်များလာလျှင်ထိုင်သော စားပွဲလေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ဖူးငုံလာ

တိုင်း ဒီစားပွဲလေးမှာသာ အမြဲထိုင်သည်။ ဒီစားပွဲလေးမှာက ဖူးငုံမွှေးနေ့တုန်းက ကိုမင်းမုန့်ခွံကျွေးနေသည့် နှစ်ယောက်တွဲခါတ်ပုံလေးရှိသဖြင့် ထိုခါတ်ပုံလေးကိုကြည့်ကာ အမြဲ ဒီစားပွဲမှာပဲ ထိုင်တတ်သည်။

ဖူးငုံ စားပွဲပေါ်တွင်ခါတ်ပုံလေးကို ရှာကြည့်လိုက်သည်။ အရင်က ဖူးငုံကြိတ်ဂုဏ်ယူခဲ့ရသော ခါတ်ပုံလေးကို အစအနပင် ရှာမတွေ့တော့။

“ကိုမင်း ဒီမှာထားတဲ့ ခါတ်ပုံလေးရော”

ကိုမင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ခေါင်းကို ငုံ့ချလိုက်သည်။ ခေါင်းငုံ့ချ လိုက်သဖြင့် ကိုမင်းမျက်ဝန်းများကိုတော့ ဖူးငုံ အကဲခတ်ခွင့်မရတော့ပါ။

“ကို ဖူးငုံကို ပြောစရာတစ်ခုရှိတယ်”

“မပြောပါနဲ့ ကိုမင်းရယ်”

ဖူးငုံစိတ်ထဲက ရေရွတ်လိုက်သည်။ ကိုမင်း ပြောမှာ ဖူးငုံသိနေပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဖူးငုံ မကြားပါရစေနဲ့။ ဖူးငုံ လက်မခံရဲသေးလို့ပါ။ ဖူးငုံတစ်ယောက်ထဲ ကြိတ်ပြောနေသော်လည်း ဖူးငုံစိတ်ကူးများ မပြည့်ခဲ့ပါ။

“ကိုတို့ စေ့စပ်ထားတာကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ကြရအောင်”

“ကိုမင်းမှာ ဘာအခက်အခဲရှိလို့လဲ”

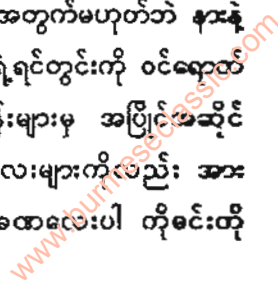
ကိုမင်းဘာမှ မပြောဘဲ အကြာကြီးငြိမ်နေသည်။

“ကိုမင်းနဲ့ ဖူးငုံ စေ့စပ်ထားတာကို ဖျက်လိုက်ရုံနဲ့ ယွန်းက ကိုမင်းကို ပြန်ချစ်မယ်လို့ ကိုမင်း ထင်နေလို့လား”

ကိုမင်း ထိတ်လန့်သွားသောမျက်ဝန်းများနှင့် ဖူးငုံကို ကြည့်လာသည်။ အဲလိုမကြည့်ပါနဲ့ကိုမင်းရယ်။ မိန်းကလေးတိုင်းက ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ မပြောဘဲသိနေ တတ်ကြပါတယ်။ ကိုမင်းသာ ဖူးငုံရင်ထဲမှာ ဘာရှိတယ်ဆိုတာမသိဝေခဲ ဖူးငုံ ကိုမင်းနဲ့ပတ်သတ်လာရင် အားလုံးကို သိနေခဲ့ပါတယ် ကိုမင်းရယ်။

“ကို မသိဘူး ဖူးငုံရယ်။ ကို သူ့ကိုချစ်တယ်”

ကိုယ်အရမ်းချစ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ချစ်တယ်ဆိုသောစကားသည် ကိုယ့်အတွက်မဟုတ်ဘဲ နားနဲ့ ကြားခွင့်ရသော မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ရင်တွင်းကို ဝင်ရောက်ခံစားကြည့်စေချင်သည်။ မျက်ဝန်းများမှ အပြိုင်အဆိုင် စီးကျချင်နေသော မျက်ရည်စက်လေးများကိုလည်း အားတင်းကာ တားဆီးထားမိသည်။ ခဏလေးပါ ကိုမင်းတို့

တွေ့ခွင့်ရနေတဲ့ ခဏလေးမှာ ကြည်ကြည်လင်လင်လေး
မြင်ပါရစေနော်။

“ဖူးငုံ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

“ကို.....”

“ဖူးငုံ သေချာစဉ်းစားပြီးရင် ကိုမင်းကို အကြောင်း
ပြန်လိုက်မယ်နော်။ ကိုမင်းဖူးငုံကြောင့် ဘယ်တော့
မှ စိတ်မဆင်းရဲ စေရဘူး စိတ်ချပါ။ ကိုယ်ချစ်
တဲ့ လူကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တာ ချစ်တဲ့လူတိုင်းရဲ့
ဆန္ဒပါ ဖူးငုံ ပြန်တော့မယ်”

ဖူးငုံ ကားပေါ်ရောက်သည်နှင့် ထိန်းထားသမျှ
လွတ်ချကာ အားရပါးရငိုချလိုက်သည်။ အရာအားလုံးက
တော့ မျက်ရည်များကြောင့် မှုန်ဂါးကုန်သည်။ ဖူးငုံ မျှော်
လင့်ချက်အားလုံးလည်း မျက်ရည်များနှင့် အတူလွင့်ပါး
ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ချစ်သူရဲကောင်း မဟုတ်ပေမဲ့
လည်း ချစ်သူအတွက် အသက်ကိုတောင် စွန့်နိုင်ကြသေး
တာပဲ ဖူးငုံက အသည်းနှလုံးတစ်ခုပဲ စွန့်လွှတ်ခဲ့ရတာပဲ။
သူသာပျော်မယ်ဆို ဖူးငုံ ကျေကျေနပ်နပ် စွန့်လွှတ်နိုင်ပါ
တယ်။

အခန်း(၂၃)

စွဲထဲသို့ ငြိမ်းချမ်းကျော်က စကားပြောစရာ ရှိသည်
ဆိုသော ချိန်းဆိုချက်ကြောင့် စွဲ ချိန်းဆိုထားသော ကော်စီ
ဆိုလေးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ လာသာလာသည် စွဲ
ငြိမ်းချမ်းကျော်ကိုလည်း မြင်ဖူးတာမဟုတ်။ ငြိမ်းချမ်းကျော်
ကတော့ စွဲကိုမြင်ဖူးသဖြင့် သိပ်တော့ပြသနာမရှိပေ။ စွဲ
ဆိုထဲ ဝင်လာသည်နှင့် ယောက်ျားတစ်ယောက် လက်လှမ်း
ပြသဖြင့် ငြိမ်းချမ်းကျော်ပဲဖြစ်ရမည်။

ရုပ်လက်တို့အဖြူရောင်ကို စတိုင်ပန်အနက်နှင့်တွဲ
ဝတ်ထားသော ငြိမ်းချမ်း၏ အသွင်သည် လူကြီးလူကောင်း
တစ်ဦးဖြစ်မှန်း ခန့်မှန်းလို့ရသည်။

“ထိုင်ပါခင်ဗျာ”

“ကျွန်တော် ဇွဲထက်မာန်ပါ”

“ငြိမ်းချမ်းကျော်ပါ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်”
နှစ်ဦးသားလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၍ မိတ်ဆက်လိုက်ကြ

သည်။

“ကျွန်တော် ကိုဇွဲထက်မာန်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်စကား
ထဲမှာ အမှားတစ်ခုခုပါသွားခဲ့ရင်လဲ အခုထဲက
ကြိုတောင်းပန် ထားပါရစေဗျာ”

“မလိုပါဘူး ကိုငြိမ်းချမ်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာ
ပြောပါ”

“ကျွန်တော်က မိုးပြေးရဲ့ တစ်ချိန်ကချစ်သူပါ။
အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်ဘက်
ကတော့ အခုထိလည်း ချစ်နေရတဲ့သူပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်ကို မိုးပြေးပြောပြဖူးလို့
ကျွန်တော်သိနေပါတယ်။”

“ကျွန်တော်သိချင်တာ ကိုဇွဲထက်မာန် မိုးပြေး
အပေါ်ထားတဲ့ သဘောထားပါ။ ကျွန်တော် ဒီလို
ပြောလို့ သူများကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို ဝင်စွက်ဖက်
တယ်လို့လဲ မထင်စေချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော် မိုးပြေး

နဲ့ပတ်သတ်တဲ့ လူတိုင်းကို လိုက်စုံစမ်းထားတော့
ကိုဇွဲထက်မာန်အကြောင်းပါ ကျွန်တော်သိခဲ့ရ
တယ်။ ကိုဇွဲထက်မာန်မှာ အရမ်းချစ်ရတဲ့ ချစ်သူ
ရှိနေတယ်ဆိုတာလည်း သိခွင့်ရလိုက်တော့
အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော် မိုးပြေးအတွက်
စိတ်ပူလို့ အခုလို လာတွေ့ရတာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုငြိမ်းချမ်းပြောတာ အားလုံးအမှန်ပါပဲ။
ကျွန်တော် မိုးပြေးကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို
ကလွဲရင် ဘယ်လိုမှ သဘောမထားခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော့် ချစ်သူနဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း လက်ထပ်
ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ထားတာပါ။ စိတ်ချပါ ကျွန်တော်
အတွက် မိုးပြေး ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခမရောက်စေရ
ပါဘူး။ အခုလို မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို
မြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်တတ်တဲ့ ကိုငြိမ်းချမ်းရဲ့အချစ်
တွေကိုလည်း မိုးပြေးနားလည်အောင် ကျွန်တော်
အတတ်နိုင်ဆုံး ပြောပေးပါ့မယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဇွဲထက်မာန်”

“မဟုတ်တာ တကယ်ချစ်တဲ့လူတွေကို အဆင်ပြေ
စေချင်တာ ကျွန်တော့်စေတနာပါ”

ကံကောင်းချင်တော့ ကျွန်တော်နှင့် ကိုငြိမ်းချမ်းက
အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ တစ်ဦးစိတ်မာတ်ကိုတစ်ဦး နားလည်
ကာ ခင်မင်သွားခဲ့ကြသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူကို တကယ်မြတ်
မြတ်နိုးနိုး ချစ်ကြသူများဖြစ်သောကြောင့်လည်း စိတ်သဘော
ထားချင်းတူကာ လက်တွဲ၍ ရခဲ့သည်။

၀ ၀ ၀ ၀ ၀

အခန်း(၂၄)

မိုးပြေးက ဘာသဘောမှန်းမသိ ကျွန်တော်ရုံးသို့
ပန်းတွေပို့လိုပို့။ မုန့်တွေပို့လိုပို့နှင့် ဘာတွေလုပ်နေမှန်းကို
မသိပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူမပို့သမျှပန်းတွေကို ရုံးမှ
ရိုသော အပျိုကြီး၊ အပျိုလေး မမများအားလုံးကို ဝေပေး
ပစ်သည်။ မုန့်များကိုတော့ ယောက်ျားလေးများကို ဝေပေး
သည်။ သူမက ဘာစိတ်ကုမှန်းမသိ ဒီလိုကြီး တစ်ပတ်
လောက်လုပ်နေသည်။ ဖုန်းဆက်မေးတော့လည်း ဖုန်း
မကိုင်သဖြင့် ကျွန်တော်လုပ်ချင်တာ အကုန် လုပ်ပစ်လိုက်
သည်။

ရုံးကလူတွေက မနက်ဆို မိန်းကလေးတွေက ဝမ်း
မျှော်သည်။ နေ့လည်ဆို ယောက်ျားလေးတွေက မုန့်ချော

သည်။ အဆင်ကိုပြောလို...။ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံးတော့ မုန့်ကော၊ ပန်းကော မရောက်လာသဖြင့် သူမလက်လျှော့ သွားသည် ထင်ကာ ဖျော်ရွှင်နေမိသည်။

ညနေရောက်မှ သူမဖုန်းဆက်ပြောမှ သိလိုက်ရတာက အပြစ်ပေးတာတဲ့။ ဒီလိုအပြစ်ပေးပုံမျိုးဆို ရုံးက တစ်ရုံးလုံးက အမြဲအပြစ်ပေးခံချင်ကြောင်းပြောတော့ သူမက အော်တောင်ရယ်နေသေးသည်။

- “မိုးပြေးကို ကျွန်တော် တစ်ခုပြောရဦးမယ်”
- “တစ်ခုမကဘူး အများကြီးပြော”
- “ကိုငြိမ်းချမ်း ကျွန်တော်ကို လာတွေ့တယ်”
- “သူက ဘာလာတွေ့တာလဲ ရှည်ကိုရှည်တယ်”
- “အဲလိုမပြောပါနဲ့ မိုးပြေးရယ်။ ကိုငြိမ်းချမ်းက တကယ်ယောက်ျားပီသပြီး စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ”
- “ရှင်ကို ရှေ့နေခ ဘယ်လောက်ပေးလို့ ရှင်က ရှင်ယောက်ဖဘက်က ပါနေရတာလဲ။”
- “ကျွန်တော်မှာ အရင်းကော၊ တစ်ဝမ်းကွဲရော၊ နှစ်ဝမ်းကွဲရော အစ်မရော နှမပါမရှိဘူး။”
- “အော်..အရေးထဲ သူကဆွေမျိုးလာစပ်ပြနေသေး

“ကျွန်တော် မိုးပြေးအတွက် စိတ်ရင်းအမှန်နဲ့ ပြောနေတာ။ လောကမှာ ကိုယ့်ကိုနားလည်မှု ပေးပြီး မြတ်မြတ်နိုးနိုးတန်ဖိုးထားချစ်တဲ့လူဆိုတာ ရှားသွားပြီ။ ဒီလိုလူမျိုးကို မိုးပြေး ပြန်တန်ဖိုးထား သင့်တယ်”

မိုးပြေး ခဏတော့ငြိမ်သွားသည်။ ပြီးလျှင်တော့ သူမထုံးစံအတိုင်း

- “ဆရာကြီးလား၊ သိပ်ဆရာလုပ်တယ်”
- “မဟုတ်ဘူး မိုးပြေး ကျွန်တော် ဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ စေတနာထားတာ မိုးပြေးကိုအရွေး မမှားစေတဲ့ စေတနာ”
- “တော်ပြီ စိတ်ရှုပ်တယ် ရှင်နဲ့ဖုန်းပြောရတာ ဖိလ်မလာတော့ဘူး။ ဒါပဲ”

သူမကပင် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ဖုန်းချသွား သေးသည်။ နေပေါ့ စေတနာနဲ့လဲပြောရသေးသည်။ ဒါပေါ့ စေတနာသည် လူတိုင်းနှင့်မတန်ဆိုတာ။ ဇွဲတစ်ယောက် ပွစိပွစိပြောရင်း ကျန်ခဲ့သည်။

အခန်း(၂၅)

ကိုအောင်မင်းခန့်ကလည်း ယွန်းဆီ ဘယ်လောက် လာလဲ မလာလဲဆို ယွန်းတို့ရုံးက တံခါးစောင့်ကစပြီး တစ်ရုံးလုံးသူနှင့် မသိတဲ့လူမရှိချေ။ ယွန်းလည်း ထိုသို့ လာလာနေသောကြောင့် ခေါင်းခြောက်ရသည်။ တနေ့တစ် မျိုး မရိုးသောဆင်ခြေလက်ခြေများနှင့် နေတိုင်းနီးပါးရောက် လာတတ်သည်။ အရမ်းသဘောကောင်းသော သူဌေးက ကုမ္ပဏီကလာချတာကို လက်မခံဘဲ နေတိုင်း ကုမ္ပဏီကို လာကာ ပစ္စည်းများလာယူသဖြင့် အားလုံးက ဝိုင်းစကုန် ကြသည်။

ယွန်းပြောလည်းနားမထောင်ဘဲ သူလုပ်ချင်ရာ လုပ်နေသော ကိုအောင်မင်းခန့်ကိုလည်း ယွန်းပြောမနေ ချင်တော့၊ အခုလည်း ဘာကိစ္စကိုအကြောင်းပြပြီး ရောက် လာပြန်ပြီလဲ မသိပါ။

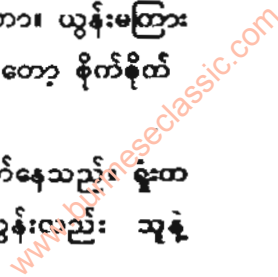
“ကိုအောင်မင်းခန့် ဘာကိစ္စပေါ်လာပြန်ပြီလဲ”
ကိုအောင်မင်းခန့် ဘေးဘီကို တစ်ချက်ကြည့် လိုက်သည်။ လူရှင်းသောအခါ ယွန်းအနားကိုကပ်ကာ လေသံခပ်တိုးတိုးလေးနှင့်.....

“ဘာကိစ္စမှာလဲ ယွန်းကို တစ်နေ့မတွေ့ရင် မနေနိုင်လို့ပေါ့”

“အဲလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ သူများပြောစရာဖြစ်တာ ပေါ့”

“ဘာပြောစရာ ဖြစ်မှာလဲ ကိုယ်က အလကားမှ မလာတာ ယွန်းတို့ ရောင်းတဲ့ပစ္စည်းတွေကို အားပေးနေတဲ့ ဖောက်သည်ပဲဟာ။ ယွန်းမကြား ဘူးဘူးလား ယောက်ျားကြိုက်တော့ ခိုက်ခိုက် လာတဲ့”

သူ့ဆင်ခြေနှင့်သူကတော့ ဟုတ်နေသည်။ ခွဲထ လူတွေကရော မသိဘဲနေမလား။ ယွန်းလည်း သူနဲ့

အပြိုင်ဘာမှ ပြောမနေချင်တော့ပါ။ ပြောလိုလည်း ရမှ မရတာ။

“ကိုအောင်မင်းခန့်မှာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကားပေါ် တင်ပြီးပြီ”

ကောင်လေးများ ပစ္စည်းတင်တာပြီးသည့်နှင့် ယွန်း သတိပေးလိုက်သည်။ ဆိုလိုတာက ပညာရှိနည်းနဲ့ နင်လိုက် ခြင်းပေါ့။ ဒါကိုယ်ပင် ကိုယ်တော်ချောက မပြီးနိုင်မစီးနိုင် စကားကြောရှည် နေသေးသည်။

“ယွန်းတို့လည်းရုံးဆင်းပြီမှတ်လား။ ကိုယ်ပြန်လိုက် ပို့ပေးမယ်လေ။ အန်တီတို့နဲ့လည်း မတွေ့တာ ကြာပြီ။ လိုက်တွေ့ဦးမယ်”

ဒါကြောင့်မို့ ယွန်းတို့ရုံးဆင်းချိန်ကို တမင်အချိန် ကိုက်လာခြင်းဖြစ်မည်။ အကြံကတော့တော်တော်ကြီးသည်။

“မေမေတို့ မရှိဘူး ကိုအောင်မင်းခန့်။ မေမေနဲ့ ဖေဖေက ဘုရားဖူး ခရီးသွားတယ်။ အိမ်မှာလည်း ယွန်းနဲ့ကောင်မလေးပဲရှိတော့ ကိုအောင်မင်းခန့်ကို အိမ်လည်မခေါ်တော့ဘူးနော်”

“ယွန်းသဘောပါဗျာ။ ယွန်းမလာစေချင်ရင်လည်း ကျွန်တော် မလာပါဘူး”

“အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး။ ယွန်းတကယ်ပြောတာပါ။ မယုံရင်လည်းလိုက်ခဲ့ပါ”

“နောက်တံပါယွန်းရယ်။ ယွန်းကလေ တစ်ခါ တစ်လေ အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ”

“ဟာ...ကိုအောင်မင်းခန့်ကလဲ....သွားတော့... သွားတော့”

“အဲလိုအတင်းနှင့်လေ...ပိုချစ်လေပဲ”

ကိုအောင်မင်းခန့်ကတော့ ပြုံးပျော်ကျေနပ်စွာဖြင့် ကားပေါ်တက်သွားသည်။ ယွန်းမှာသာ ရင်မောပြီး ကျန် ခဲ့သည်။ ဒါကြောင့် လူကြီးတွေက ပြောတာဖြစ်မည်။ မီးကိုမဆော့ရဘူးတဲ့။ အခုတော့ မီးနဲ့တူတဲ့အချစ်ကို ကစား မိလို့ အားလုံးပူလောင်နေခဲ့ရပြီ။ ယွန်း ရင်တစ်ခုလုံးလည်း ပူလောင်နေသည်။ ယွန်းလိုပဲ ဘယ်သူရော ဘယ်လောက် တောင် လောင်ကျွမ်းပူလောင်နေမလဲ။

ယွန်းမျက်ဝန်းထဲတွင် မြတ်ဖူးငုံကို မြင်ယောင်လာ မိသည်။ ယွန်းခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ရင်း သက်ပြင်းချ လိုက်မိသည်။ နှုတ်ဖျားမှလည်း ယွန်းကြောင့် ဘယ်သူမှ မနစ်နာစေရပါဘူး စိတ်ချပါ ဖူးငုံရယ်ဟု တစ်ယောက်ထဲ ညည်းတွားပြောဆိုနေမိသည်။

အခန်း(၂၆)

ယွန်းနှင့် ဘာစကားမှမပြောမိဘဲ ထိုင်နေတာ မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက်တောင် ရှိတော့မည်။ တစ်ခုခုကိုတော့ ယွန်းတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှဖြစ်တော့မည်။ ယွန်းတို့မှာ ဆက်လျှောက်စရာလမ်းမရှိတော့။ do or die တစ်ခုတော့ လုပ်ကိုလုပ်ရတော့မည်။ အဓိပ္ပါယ်မဲ့ ကန်စရပြင်ထဲကို ပစ်ပေါက်နေသော ဇွဲ လက်ထဲမှ ခဲလုံးအားလုံးကိုယူ၍ ယွန်းလွတ်ပစ်လိုက်သည်။

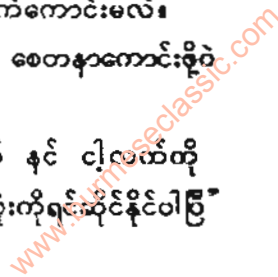
“ယွန်း ငါတို့မှန်းထားသလိုဖြစ်မလာရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ”

“ငါတို့ အဆိုးဆုံးကို မျှော်လင့်ပြီး အကောင်းဆုံး လုပ်ကြတာပေါ့”

“ဘယ်လို...ဘယ်လို၊ နင်ပြောတာ ငါသိပ်မရှင်းဘူး”

“ဒီလိုလေဟာ ငါတို့ ကိုအောင်မင်းခန့်နဲ့ မိုးပြေးကို ငါတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေပါလို့ ငါတို့မပြောဘဲ သူ့အလိုလိုသိစေချင်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ငါတို့ ကြိုးစားပမ်းစားကိုလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုများသိသွားရင် နောက်ဆုတ်မလားလို့ ငါတို့မျှော်လင့်ခဲ့လည်း ငါတို့ ထင်သလိုဖြစ်မလာတဲ့အပြင် ငါတို့ လုပ်ရပ်ကသူတို့အချစ်ကို တွန်းအားပေးသလိုဖြစ်သွားပြီး ငါတို့မျှော်လင့်မထားတဲ့ ရလဒ်တွေဖြစ်လာတယ်။ အခုလည်း ငါတို့ဒီလိုဖွင့်ပြောရင် အဆင်ပြေသွားမယ်လို့တော့ ကျိန်းသေမပြောနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်မျိုးမျိုးတော့ ပြောင်းသွားမှာပဲ။ ဒါကြောင့် နင်ရောငါရော အဆိုးဆုံးကို မျှော်လင့်ထားဖို့လိုတယ်။ အဆိုးဆုံးမျှော်လင့်ပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်လာရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့လုပ်ရပ်နဲ့ စေတနာကောင်းဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်”

“အင်းပါဟာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နင် ငါ့လက်ကို လွှတ်မသွားရင် ငါ အားလုံးကိုရင်ဆိုင်နိုင်ပါပြီ”

“စိတ်ချစွဲ ငါလည်း နင့်လက်ကိုဘယ်တော့မှ
မလွှတ်ဖူး။ ငါတို့ကြောင့် လွှတ်သွားတဲ့လက်တွေ
ကိုလည်း မရရအောင်ပြန်တွဲပေးမယ်နော် စွဲ”
သူမခေါင်းလေးကို လက်လေးနှင့် ပွတ်သပ်ကာ
ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ လွယ်ပါ့မလား ယွန်းရယ်
လိုလည်း? ရင်ထဲမှာ ညည်းတွင်းနေမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ယွန်းပြောသလိုပဲ စာတ်မျောကြီးထက် စာရင်တော့လည်း
တစ်ခုခုဖြစ်သွားတာက ပိုကောင်းဦးမည်။ အခုတော့ ဘယ်
အချိန်မှာ ကြွေမယ်မှန်းမသိသော အသီးကို ထိုင်စောင့်နေရ
သလို ရင်မောလွန်းသည်။ ပြုတ်ပဲကျကျ ခါချဉ်ပဲကိုက်ကိုက်
ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် တက်ခူးလိုက်ရတာမှ ပိုကောင်းဦးမည်။

အခုတော့ ယွန်းအစီအစဉ်အတိုင်းကျွန်တော်မွေးနေ့
တွင် အောင်မင်းခန့်ရော မိုးပြေးရောကို မိတ်လိုက်သည်။
မနက်ဖြန်သည် ကျွန်တော်နှင့် ယွန်းအတွက်တော့ တရား
စီရင်ချက်ချမည့်နေ့ဖြစ်သည်။ ရင်ခွင်ထဲတွင် ယွန်းကို တင်း
တင်းဖက်ထားရင်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အသက်ရှူ
မဝသလို ခံစားနေရသည်။

အခန်း(၂၇)

ကျွန်တော်၏ မွေးနေ့ပွဲကိုတော့ စကားပြောရန်
အဆင်ပြေသော တစ်နည်းပြောရလျှင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ပေါက်ကွဲ၍ရသော စိမ်းလန်းစိုပြေတွင် ကျင်းပလိုက်သည်။
ကျွန်တော်ဖြတ်သန်းလာသော ကာလတစ်လျှောက်လုံး
ဒီတစ်ခါမွေးနေ့လောက် စိတ်ပျက် စိတ်ရွံ့စရာကောင်း
သောမွေးနေ့မျိုး မကြုံဘူးပါ။

“ဇွဲရယ် နင်ကမွေးနေ့ရှင်လေ နည်းနည်းပါးပါး
လည်း နင့်မျက်နှာထားလေးကိုပြင်ဦး။ နင့်ဟာထ
မွေးနေ့နဲ့မတူဘူး။ အသုဘလာပို့တဲ့သူ ခုခံခေါက်
နေတယ်”

စိတ်ညှစ်ရတဲ့အထဲ သူမက ဘာတွေလာပြောနေမှန်းမသိ။ ဘုရားစာပဲရွတ်ရမလား။ ဘယ်စကားလုံးကများစပြောလျှင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေရင်းနှင့် ခေါင်းတွေလည်း ချာချာလည်နေသည်။

ဘယ်လောက်များ စိတ်ရှုပ်နေလဲဆို အနားကို မိုးပြေးရောက်လာသည်ကိုပင် အရှင်းမသိလိုက်။ ယွန်းနှုတ်ဆက်သံကြားမှ ခေါင်းမောကြည့်မိသည်။

“Happy Birthday ဇွဲ”

“ကျေးဇူးပါ”

“ဟေ့ကောင်ကြီး Happy Birthday”

မိုးပြေးနှုတ်ဆက်သံနှင့် အောင်မင်းခန့် နှုတ်ဆက်သံက ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ထွက်ပေါ်လာသည်။

“လာ ထိုင် သူငယ်ချင်း”

အောင်မင်းခန့်ကို ဇွဲက သူ့ဘေးနားရုံမှာ ထိုင်ခိုင်းလိုက်သော်လည်း မိုးပြေးက ဇွဲဘေးနားတွင်ထိုင်ထိုင်၍ ယွန်းဘေးတွင်တော့ အောင်မင်းခန့် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုကြောင့်လည်း စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုတွင် မိုးပြေးဘေးနားတွင် ဇွဲ၊ ဇွဲနံဘေးတွင် ယွန်း၊ ယွန်းဘေးတွင် အောင်မင်းခန့် ဝင်ထိုင်လိုက်သဖြင့် ဇွဲနှင့် ယွန်းက အလိုလို တစ်တွဲစီကွဲကုန်သည်။ အဖွင့်ထဲက စလွဲသည်။

“ကိုအောင်မင်းခန့် ဒါ ယွန်းငယ်သူငယ်ချင်း တိမ်မိုးပြေးတဲ့”

“မိုးပြေးကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဒါက ကိုအောင်မင်းခန့်တဲ့ ဇွဲရဲ့သူငယ်ချင်း၊

ယွန်းအတွက်တော့အကြီးမားဆုံးcustomer ပေါ့”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဇွဲ သူငယ်ချင်းဆို မိုးပြေးရဲ့လည်း သူငယ်ချင်းပဲပေါ့။ နောက်လမ်းတွေ့ရင်လည်း ခေါ်မှာနော်”

“ခေါ်ပါဗျာ ကျွန်တော်လည်း ယွန်းသူငယ်ချင်းဆို ကျွန်တော့သူငယ်ချင်းပဲပေါ့”

သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ သူတို့ဘာသာ ဇွဲတန်းချပြီး အပေးအယူမျှစွာ အဆင်ပြေနေသည်။ ဟင်းဈေးရောက်ချိန်တွင်လည်း မိုးပြေးက ဇွဲကို အတင်းထည့်ပေး၍ အောင်မင်းခန့်ကလည်း ယွန်းကို ရေကအစ လိုလေသေးမရှိ ဂရုစိုက်နေသည်။ သူတို့အဲလိုလုပ်နေလေ ဇွဲနှင့်ယွန်း ဖွင့်ပြောဖို့ခက်လေ လေဖြစ်နေသည်။ သူတို့ကတော့ သူတို့ချစ်သူကို သူတို့ဂရုစိုက်သည်ပေါ့။ စားပွဲအောက်တွင် ချထားသော ဇွဲခြေထောက်ကို ယွန်း တက်နင်းလိုက်သည်။ ဒီအချိန်က အားလုံးလည်း စားသောက်ပြီးချိန်ဖြစ်သဖြင့် ဖွင့်ပြောဖို့အကောင်းဆုံးအချိန်ဖြစ်သည်။

ခွဲခေါင်းတစ်ချက်ဟန်၍ အရှိန်ယူလိုက်သည်။ ဒါကိုပင် မိုးပြေးကလည်း ပျာပျာသလဲ ရေတွေဘာတွေ လှမ်းတိုက်နေသေးသည်။

“ရတယ် မိုးပြေး”

မိုးပြေးလက်ထဲမှ ရေခွက်ကိုလှမ်းယူပြီး တစ်ချက် မော့ချလိုက်သည်။ ရေကလျော့မကျတဲ့အပြင် နင်တောင် နင်သွားသေးသည်။

“ငါ မင်းတို့ကို တစ်ခု ပြောစရာရှိတယ်”

ယွန်းက လွဲ၍ ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က ဘာလဲဆို သည့် သဘောနှင့် ပြုံးတူးပြဲတဲ့ ကြည့်လာကြသည်။

“ငါနဲ့ ယွန်း ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီ”

ဘာ!”

အောင်မင်းခန့်၏အသံက ကျားဟိန်းသံလား ဟိန်း ထွက်သွားသည်။ မိုးပြေးလည်း မျက်နှာ အကြီးအကျယ် ပျက်သွားသည်။ အံကြိတ်ထားပေမဲ့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေ သော နှုတ်ခမ်းလေးက သူမ၏ဒေါသများကို ဖော်ပြနေ သည်။

“မင်း မိုက်ရှိုင်းလှချည်လား။ ငါ ဒီလောက်မင်းကို ပြောထားတာတောင် မင်းက နောက်ကျောကို ဝေးနဲ့ထိုးကာ။ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း မင်းမို့ လုပ်ရက်တယ်”

“မင်းပြောချင်တာပြောပါ။ မင်းကြိုက်တဲ့ အပြစ်ပေးပါ ငါခံယူဖို့အသင့်ပါပဲ”

“မင်းကခံယူရဲမှတော့ ငါကပေးရတော့မှာပေါ့”

ဖွဲ ကော်လာကို ဆုပ်ကိုင်၍ အောင်မင်းခန့် နှစ်ချက် သုံးချက်ဆင့် ထိုးချလိုက်သည်။ ဖွဲကတော့ ဘာမှမလုပ် အောင်မင်းခန့်ပေးသမျှ အပြစ်တွေကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ကိုခံယူနေသည်။ ယွန်းမနေနိုင်သည့်အဆုံး ယွန်း မျက်လုံး စုံမှိတ်၍ ထအော်လိုက်သည်။

“မဟုတ်ဘူး ကိုအောင်မင်းခန့် ထင်သလို မဟုတ် ဘူး။ ယွန်းနဲ့ ဖွဲနဲ့က ကိုအောင်မင်းခန့်နဲ့ မတွေ့ခင် ထဲက ချစ်သူတွေ”

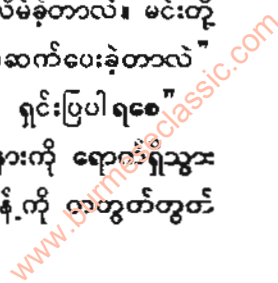
“ဘာပြောလိုက်တယ် ယွန်း”

ဖွဲကိုထိုးနေရမှ အောင်မင်းခန့်လက်များ ပြေကျတာ ယွန်းနားရောက်လာသည်။ ယွန်း၏ ပခုံးများကို ကိုင်လှုပ် ရင်း.....

“ဒါဆို မင်းတို့ဘာလို့ ငါ့ကိုလိမ်ခဲ့တာလဲ။ မင်းတို့ သူငယ်ချင်းပါလို့ငါ့ကိုစိတ်ဆက်ပေးခဲ့တာလဲ”

“မဟုတ်ဘူးသူငယ်ချင်း ငါ ရှင်းပြပါရစေ”

ဖွဲ အလူးအလဲထကာ ယွန်းနားကို ရောက်ရှိသွား သည်။ ပါးစပ်ကလည်း အောင်မင်းခန့်ကို လာတွတ်တွတ်

တောင်းပန်နေမိသည်။

“မရှင်းပြနဲ့ မင်းအသံ ငါမကြားချင်ဘူး။ ယွန်း မင်းသိထားဖို့က မင်း လှည့်ပတ်သမျှကို ခေါင်းငုံ့ နေမဲ့လူထဲမှာ ငါမပါဘူး။ မင်းတို့လုပ်ချင်တာ လုပ်ပြီးပြီ။ အခု ငါတို့အလှည့်ပဲ ငါမင်းကိုချစ် တယ်။ လုံးဝအလျှော့မပေးနိုင်ဘူး။ မင်းတို့ဘာသာ အခုချစ်လိုက် မုန်းလိုက်ထဲမှာ ငါတို့နှလုံးသား တွေက အလကားသက်သက် အရူးလုပ်ခံရမှာ လား။ လုံးဝ အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး။ မင်းတို့ကို ငါ မရရအောင်ခွဲပြမယ် ကြည့်နေ”

အောင်မင်းခန့် ယွန်းတို့ကိုအော်ဟစ်ပြီး ဒေါသ တကြီး ကားကိုမောင်းထွက်သွားလေသည်။ အခုအချိန်ထိ ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်လို ထိုင်ကြည့်နေသော မိုးပြေးကလည်း လက်ခုပ်တီးကာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

“နင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အကယ်ဒမီရှောတွေက ကောင်းသွားလို့ ငါတောင် မိန်းမောသွားတယ်။ ယွန်း နင့်ကိုငါ သူငယ်ချင်းစာရင်းထဲက အပြီး နုတ်လိုက်ပြီ။ ငါလည်း ကိုအောင်မင်းခန့်ပြောသလို ပဲ နင်တို့နှစ်ယောက်ကို မရရအောင်ခွဲမယ်။ နင်တို့ စောင့်ကြည့်”

ချာကနဲ့လှည့်ထွက်သွားသော မိုးပြေးကို လိုက် တောင်းပန်ချင်သော်လည်း ဇွဲက အတင်းဖက်၍ တားထား သဖြင့် လိုက်တောင်းပန်ခွင့်မရခဲ့ပေ။ မျက်ရည်များပေကျ နေသော ယွန်းမျက်နှာကိုလည်း ဇွဲက တစ်သျှူးလေးနှင့် တယုတယ သုတ်ပေးလေသည်။ ဇွဲကိုမော့ကြည့်တော့လည်း အထိုးခံထားသော ဒဏ်ရာများကြောင့် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖူးယောင်လာသည်။

ဒဏ်ရာများကြားက ပြုံးပြအားပေးသော ဇွဲကို လည်း လေးစားချစ်ခင်မိပါသည်။

“ယွန်းသိလား ငါဒဏ်ရာတွေရမှပဲ ရင်ထဲမှာ နေလို့ကောင်းသွားတော့တယ်”

“ဇွဲ ရယ်...”

ယွန်းမျက်ရည်များ တသွင်သွင်စီးကျလာသည်။ တကယ်မှန်တော့ ယွန်းကိုယ်တိုင်လည်း အခုမှ လိပ်ပြာ သန့်သန့် နေနိုင်သည်မှတ်လား။ ဘယ်သူ သိသိမသိသိ လိမ်လည်မိသော သူကတော့ အမြဲပဲပူပင်နေခဲ့ရတာပါ။ အခုမှ ဇွဲပြောသလိုပင် အားရပါးရငိုလိုက်ရမှပဲ ပေါ့သွား တော့သည်။ အစကတော့ သူ့ခိုးမယားမငိုရဲဆိုသလို ငိုဇွဲ တာတောင် ကြိတ်မိတ်မျိုသိပ်ခဲ့ရသမျှ ဖွင့်ထုတ်ပစ်လိုက် လေသည်။

အခန်း(၂၈)

ဒီဇာတ်လမ်း၏အစသည် ကျွန်တော်နှင့် ယွန်းကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ရလျှင် ဒီဇာတ်လမ်း၏အဆုံးကိုလည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တွင် တာဝန်ရှိသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ယွန်းက မြတ်ဖူးနှင့်ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်ကို ရှင်းပြရန် ကန်ဘောင်ပေါ်ရှိ စားသောက်လေးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ညနေခင်းတွင် ဖြာကျနေသော နေရောင်ခြည် နုနုလေးများနှင့် ကန်ရေပြင်ကြီး၏အလှကလည်း ပန်ရနေသည်။ သိပ်မကြာသောအချိန်တွင် မြတ်ဖူးနှင့် ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်တို့ ရောက်လာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ရှင်းလင်းပွဲလေးကို စတင်လိုက်သည်။

“တကယ်တော့ ကျွန်တော်နှင့်ယွန်းက မြတ်ဖူးနှင့်ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်ကို တောင်းပန်ချင်လို့ပါ”

“ဘာများလဲ ကိုစွဲ။ ကိုစွဲတို့က ဖူးနှင့်တို့အပေါ်မှ ဘာမှမှ မမှားခဲ့တာ”

“မဟုတ်ဘူး ဖူးနှင့် ယွန်းတို့ မှားခဲ့ပါတယ်။ ဒီအမှားကိုလည်း ဖူးနှင့် ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်ကို သိစေချင်တယ်။ ပြီးတော့ အားလုံးကိုလည်း နားလည်ပြီး ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါတယ်”

အခုအချိန်ထိ ဘာမှဝင်မပြောသော ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်က ကိုယ်ကိုရှေ့ကိုင်းကာ စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်လာသည်။

“ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်နှင့်ယွန်းက အရမ်းချစ်ကြချစ်သူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်မှာ ဘာမဆိုပြိုင်ဆိုင်တတ်တဲ့ အကျင့်ဆိုးလေးတွေရှိတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ အယူအဆတစ်ခုကိုလည်း အသည်းအသန်ဆုပ်ကိုင်ထားတတ်တယ်။ ဒီလိုအကျင့်ဆိုးတွေကြောင့်လည်း ဒါမျိုးဖြစ်လာခဲ့တာပါ”

“ယွန်းက ယောက်ျားတွေရဲ့ အချစ်ကိုမယုံဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကိုသက်သေပြဖို့ ကျွန်တော် အရမ်းယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ သူငယ်ချင်းကို စမ်းသပ် ခိုင်းလိုက်တယ်။ အောင်မင်းခန့်နဲ့ ဖူးငုံအကြောင်း ကိုလည်း သိနေတော့ ကျွန်တော် ရဲ့ကြီးအာမခံ ခဲ့တယ်။ ဒီလို တကယ်ချစ်တဲ့ အတွဲတွေကို မြင်ပြီး သူ့ရင်ထဲကသံသယတွေကိုကင်းရှင်းစေချင် တယ်။ ဒါမှလည်း ကျွန်တော်တို့လက်ထပ်တဲ့အခါ မှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးသံသယကင်းကင်း လက်တွဲ နိုင်မယ်။ ဒီရည်ရွယ်ချက်လေးတစ်ခုကြောင့်လည်း မဖြစ်သင့်တာတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ယွန်းထင်သလိုပဲ ဖြစ်သွားခဲ့တယ် မှတ်လား။”

“ဒါကတော့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့်ပါ။ တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ ကိုယ့်ချစ်သူကို ချစ်နေဖို့ပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ ကိုယ့်ချစ်သူကို ချစ်နေ သေးသရွေ့ အချစ်ဆိုတာ ကိုယ်နှလုံးသားထဲ ကရော ကိုယ့်ဘဝထဲကပါ ပျောက်ကွယ်မသွား ပါဘူး။ ကိုယ်ပေးသလောက်ပြန်ရမှ အချစ်လို့

14B

ခေါ်တာမှမဟုတ်တာ။ ပေးဆပ်ခွင့်ရနေတာလေးကို ကျေနပ်နေတာမှ အချစ်ရဲ့အနှစ်သာရပါဗျာ..။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလိုပဲယုံကြည်တာပဲ”

စွဲက ကိုငြိမ်းချမ်းစိတ်ကို အစထဲကသိပြီးသား ဖြစ်သဖြင့် မိန်းကလေးဖြစ်သော ဖူးငုံကိုသာ ဦးစားပေး ပြောကြားလိုက်သည်။ ကိုငြိမ်းချမ်းကလည်း စွဲပြောသမျှကို ခေါင်းငြိမ်၍ ထောက်ခံရှာသည်။

“ဟုတ်တယ် ကိုစွဲပြောတာ ကျွန်တော်လက်ခံ တယ်။ တကယ် မြင့်မြတ်တဲ့အချစ်မှာ သာတာ တွေ နာတာတွေမပါဘူး။ အချစ်မှာ တကယ် လိုအပ်တာ ချစ်နေဖို့တစ်ခုထဲပါ။ အချစ်ရှိနေသရွေ့ အရာရာဟာ လှပနေမှာပါ။ ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ကြည့်ရင်အားလုံးကိုခွင့်လွှတ်လို့ ရနိုင်ပါတယ်”

စွဲနှင့် ကိုငြိမ်းချမ်းကျော် ဝိုင်းပြောသဖြင့် ဖူးငုံ တင်းထားသည့်စိတ်များ ပျော့ပြောင်းလာသည်။ မျက်ရည် များနှင့် ပြည့်လာသော ဖူးငုံမျက်ဝန်းများတွင်တော့ အချစ်များ ကို မြင်တွေ့ခွင့်ရလိုက်ပါသည်။

“ဖူးငုံ အချစ်ကို စာမဖွဲ့တတ်ဘူး။ ဖူးငုံဘယ် လောက်ပဲ ခံစားရ ခံစားရ ကိုမင်းပျော်မယ်ဆို

ဖူးငုံ ဘာမဆို ပေးဆပ်နိုင်တယ်။ ဖူးငုံဘဝမှာ ကိုမင်းသာ အရေးအကြီးဆုံးပါ။ ကိုမင်းအတွက် ဆို ဖူးငုံ အားလုံးကို ပေးဆပ်ရဲပါတယ်။
 ယွန်း ဖူးငုံလက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်အားပေးလိုက် သည်။ ဖူးငုံကလည်း ယွန်းလက်လေးကို ပြန်လည်ဆုပ် ကိုင်ကာ ရှိုက်ငိုလိုက်သည်။

“မငိုပါနဲ့ ဖူးငုံရယ်၊ တကယ်တော့ ကိုအောင်မင်း ခန့်က ဖူးငုံရဲ့အချစ်ကို မသိသေးလို့ပါ။ ဖူးငုံရဲ့ နက်ရှိုင်းတဲ့အချစ်ကို သိလာတဲ့နေ့ကျရင် ဖူးငုံဆီကနေ ဘယ်ကိုမှ ပြေးထွက်နိုင်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ တကယ်ကို လေးနက်မှန်ကန်တဲ့အချစ်မှာ အသွားအပြန်ရှိပါတယ် ဖူးငုံရယ်။ ဖူးငုံ ဘဝထဲကို ကိုအောင်မင်းခန့် ပြန်ရောက်လာမှာပါ။ အဲအချိန် ကျရင် ဖူးငုံ နွေးထွေးစွာဆီးကြိုလိုက်ပါနော်”

မျက်ရည်များနှင့် ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်သဖြင့် ယွန်း လက်လေးပေါ်သို့ မျက်ရည်စက်လေး တစ်စက်ကျရောက် လာသည်။ ထိုမျက်ရည်စက်လေးကတစ်ဆင့် အေးမြသော မေတ္တာကို ယွန်း အပြည့်အဝခံစားလိုက်ရသည်။

“ကိုငြိမ်းချမ်းကိုတော့ ကျွန်တော်ရှင်းပြတာထက် မိုးပြေးရှင်းပြတာ ပိုကောင်းမယ် ထင်ပါတယ်။ တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ လှည့်ကွက်များစွာနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့အရာပါ။ သိပ်မကြာခင် အချိန်မှာ အရာအားလုံးကို သေသေချာချာ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း မြင်တွေ့ခွင့် ရတော့မှာပါ။”

ကိုငြိမ်းချမ်းက အားလုံးကို နားလည် သဘော ပေါက်စွာခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။ အားလုံး အဆင်ပြေ သွားချိန်တွင်တော့ ကောင်းကင်တွင်လှပသော ကြယ်လေး များထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။ မနက်ဖြန်တွင်တော့ လူနဲ့ တက်စုံ နောက်ဆုံးဆွေးနွေးပွဲကိုလည်း ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်ကိုမြင်သည်နှင့် အောင်မင်းခန့် မျက်နှာက ဒေါသအရိပ်များဖြတ်ပြေးသွားသည်။ မိုးပြေးကလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်..

“ဘယ်လိုလဲ လူစုံတက်စုံကိုခေါ်ချလာပါလား”

အောင်မင်းခန့်၏စကားကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ မတုန်ပြန်ဖြစ်ပေ။

“မင်းတို့အားလုံးရှေ့မှာ ငါနဲ့ယွန်း ရှင်းပြတောင်းပန်ချင်လို့ပါ”

“ဘာမှ လာရှင်းပြမတောင်းပန်နဲ့ ရှင်တို့နှစ်ယောက်က သူငယ်ချင်း ဆိုတဲ့စည်းလေးကိုတောင် မထောက်ပက်ပက်စက်စက် လိမ့်ခဲ့တာ.. အခုအချိန်မှ ပျားရည်နဲ့ဝမ်းချလို့ ရမတဲ့လား.. ကျွန်မရှင်တို့နှစ်ယောက်ကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး”

“မိုးပြေးယွန်းပြောတာလေးကို ခဏလေးနားထောင်ပေးပါနော်..”

ယွန်း တောင်းတောင်းပန်ပန်နှင့် မိုးပြေးလက်လေးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်သည်။ လာရောက်ထိတွေ့သော ယွန်းလက်လေးကို မိုးပြေး ပုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

“ငါတို့ တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ မင်းတို့ကိုစော်ကား

အခန်း(၂၉)

ယွန်းက ကိုအောင်မင်းခန့်ကို ချိန်းပြီး ကျွန်တော်က မိုးပြေးကို ဖုန်းဆက်ချိန်းထားလိုက်သည်။ မြတ်ဖူးငုံနှင့် ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်ကိုတော့ မနေ့ကထဲက တစ်ခါတည်း ပြောပြီးသားဖြစ်သည်။ ဒီနေ့သည် ကျွန်တော်တို့၏ နောက်ဆုံး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲဖြစ်သည်။ ကိုအောင်မင်းခန့်နှင့် မိုးပြေးကတော့ အခုအချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ချင်းတွေ့ချင်၍ ချိန်းသည်ဟုသာ ထင်ထားကြသည်။

ကျွန်တော်ယွန်း၊ မြတ်ဖူးငုံ၊ ငြိမ်းချမ်းကျော်တို့က ကန်တော်ကြီးထဲတွင်ရောက်ရှိကာ စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ သိပ်မကြာခင်မှတော့ မိုးပြေးနှင့် အောင်မင်းခန့်တို့ကားများ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ရောက်ရှိလာသည်။

ချင်လို့ ဒီလိုမျိုးလုပ်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး အခုလိုမျိုးလည်း ဖြစ်လာမယ်မထင်မိလို့ လုပ်ခဲ့တာပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းတို့ကျေနပ်တဲ့အထိ ငါတို့ပြန်လုပ်ပေးပါမယ်။”

“အိုကေ မင်း ငါတို့ကျေနပ်စေချင်ရင် ခူးထောက်တောင်းပန်မှ ကျေနပ်မယ်။ ဟုတ်တယ်မှတ်လား မိုးပြေး”

အောင်မင်းခန့်က မိုးပြေးကိုပါ သဘောတူညီချက်လှမ်းတောင်းလိုက်သည်။

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့”

စွဲ တွေဝေသွားသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ မာနက ခူးထောက်တောင်းပန်ရမည့်အဖြစ်ကိုတော့ စွင့်မပြုနိုင်ပေ။ ဖူးငုံနှင့် ကိုငြိမ်းချမ်းက ကြားက အနေခက်စွာ တားကြသော်လည်း ခေါင်းမာသော အောင်မင်းခန့်နှင့် မိုးပြေးကတော့ အရသာခံ၍ စောင့်ကြည့်နေသေးသည်။

ယွန်း မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ကိုယ်တိုင် ခူးထောက်တောင်းပန်ရတာ ဒီလောက်ရင်မနာ စွဲကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခူးထောက်တောင်းပန်စွင့် မပြုနိုင်ပေ။

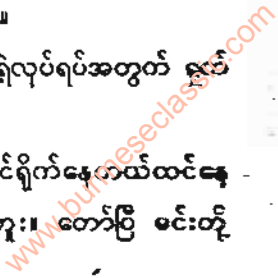
“စွဲ ကိုယ်စား ယွန်းတောင်းပန်ပါတယ်။ စွဲနှင့်ယွန်းက မျစ်သူတွေဆိုတော့ ယွန်းမှာလည်းတာဝန်ရှိပါတယ်။ ယွန်း တောင်းပန်ပါတယ် ကျေနပ်ကြပါ”

ယွန်း၏မျက်ရည်များက စွဲ၏ရင်ကို မီးမြှိုက်နေသလို ပူလောင်လှသည်။ ယွန်းကို ပန်းမှထူမသော်လည်း ခေါင်းမာသောယွန်းက လုံးဝထမလာ။ စွဲပါ ယွန်းဘေးနားတွင် ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

မမျှော်လင့်ထားသဖြင့် အောင်မင်းခန့်ရောမိုးပြေးပါစိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။ လှည့်စားခံရမှန်းသိ၍ မကျေနပ်သော်လည်း သူငယ်ချင်းအချင်းချင်းကို ဒီလိုတော့ မလုပ်ခိုင်းရက်ပါ။ မကျေနပ်၍သာ တမင်ကွပ်တိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်ခူးထောက်ထိုင်ချပြီး မျက်ရည်များနှင့် တောင်ပန်နေသောစွဲတို့စုံတွဲကို ကြည့်ကာ ဒေါသမပြေသေးသော်လည်း စိတ်တော့မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။

အောင်မင်းခန့်လည်း ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ရပ်အတွက် ငွေပီရက်နှင့်ပိတ်အော်လိုက်သည်။

“မင်းတို့ကိုယ်မင်းတို့ ရုပ်ရှင်ရိုက်နေတယ်ထင်နေလား။ ကျက်သရေကိုမရှိဘူး။ တော်ပြီ မင်းတို့

မျက်နှာကို ဒီတစ်သက်မမြင်ချင်ဘူး.....။”

အော်ဟစ်ကာ ကားပေါ်သို့ပြေးတက်သွားပါသည်။ မြတ်ဖူးငုံကလည်း အောင်မင်းခန့်၏ကားပေါ်သို့အမှီ ပြေးတက်ခဲ့ရပါသည်။ ကားလေးကတော့ မြင်ကွင်းထဲမှ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

“နင်တို့နှစ်ယောက်လုံးကို ငါအရမ်းမုန်းတယ်။”

မိုးပြေးကိုလည်း ကိုငြိမ်းချမ်းကျော်က ကားပေါ်သို့အတင်းဆွဲခေါ်သွားလေသည်။ မိုးပြေးကတော့ ကားပေါ်မှနေ၍ နင်တို့နှစ်ယောက်လုံးကိုမုန်းတယ် ဆိုသော စကားကိုသာ အကြိမ်ကြိမ်ရေရွတ်နေလေသည်။ ကားလေးနှစ်စီးလုံး မြင်ကွင်းက ပျောက်သွားချိန်မှာတော့ ယွန်းကိုဆွဲထူကာ ဘေးနားကထိုင်ခုံလေးပေါ်တွင် ထိုင်နေမိသည်။ ရင်ခွင်ထဲမှတော့ ရှိက်ကြီးတင်ငိုနေသော ယွန်းကိုလည်း အားပေးရသေးသည်။

အခန်း(၃၀)

အောင်မင်းခန့် စိတ်တိုတိုနှင့် ကားမောင်းလာတာ မြို့ပြင်ကျော်မှ လယ်ကွင်းတစ်ခုရှေ့တွင် ကားကိုထိုးရပ်လိုက်သည်။ ရှက်တာရော ဒေါသထွက်တာရောနှင့် လူတစ်ကိုယ်လုံးက ထူပူနေသည်။ အခုအချိန်ဘေးနားမှာ အဖော်လိုက်လာပေးသော်လည်း စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ လွတ်လပ်စွာ ပေါက်ကွဲခွင့်ပေးထားသော ဖူးငုံကို သတိထားမိသွားသည်။

“ဖူးငုံ မင်း ငါ့ကိုတစ်ခုခုပြောပါလား။ မင်း ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်။ လှောင်ရယ်တာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုလုပ်လိုက်ပါလား။ ဒါမှငါ့နေလို့ကောင်းသွားမှာ။”

ဖူးငုံနှူးညံ့စွာပြုံးပြီး စတီယာတိုင်ပေါ်တင်ထားသော အောင်မင်းခန့်လက်လေးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“ကိုမင်းရယ် အချစ်ရဲ့ လမ်းဆုံးမှာ အမှန်းနဲ့အလွမ်း နှစ်မျိုးပဲ ရှိပါတယ်။ ကိုမင်း တစ်ခုခုကိုရွေးချယ် ပြီးရင် ဖူးငုံရင်ခွင်ထဲကို ပြန်လာခဲ့ပါ ဖူးငုံအားလုံး ကိုခွင့်လွှတ်နိုင်ပါတယ်။ ဖူးငုံအတွက်လိုတာ ကိုမင်း အချစ်တစ်ခုထဲပါ။ ကိုမင်းဘေးနားမှာရှိရင် ဖူးငုံ ဘာမဆို ကျေနပ်နိုင်ပါတယ်”

“ဖူးငုံရယ်...”

ဖူးငုံကို ရင်ခွင်ထဲထွေးပိုက်ထားမိသည်။ အရမ်းကို နားလည်ပေးနိုင်သော ကောင်မလေးပဲဖြစ်သည်။ ဘာမဆို ခွင့်လွှတ်နိုင်သော နားလည်သဘောထားကြီးသော မိန်း ကလေးလဲဖြစ်သည်။ ဖူးငုံကလည်း ရင်ခွင်ထဲမှာ အသာ လေးမီနေရမှာ ဆက်လက်ရှင်းပြသေးသည်။

“တကယ်တော့ ကိုမင်းရယ် အချစ်ဆိုတာ ချစ်နေ ဖို့ပဲလိုတာပါ။ ကိုမင်း ချစ်ချစ်မချစ်ချစ် ကိုမင်းကို ချစ်နေရတာလေးကိုပဲ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေတာပါ။ အချစ်အတွက် ခူးထောက်တာကို သူများတွေက ကဲ့ရဲ့ချင် ကဲ့ရဲ့ပါစေ ဖူးငုံအတွက်တော့ ဒါဟာ သူရဲကောင်း ဆန်တဲ့လုပ်ရပ်ပဲ။ ဒီလိုမျိုးက အချစ်

အတွက် ဘာမဆို ပေးဆပ်မယ်ဆိုတဲ့ အချစ် သူရဲကောင်းတွေမှာပဲ ရှိတတ်တာမဟုတ်လား” အောင်မင်းခန့် ဖူးငုံကို တင်းတင်းပွေ့ပက်ရင်း ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်သည်။

“ဖူးငုံ ကိုယ့်ကို အရမ်းချစ်တာပဲနော်..”

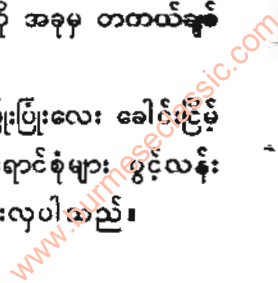
“ချစ်တာပေါ့ ကိုမင်းရယ် ကိုမင်းက ဖူးငုံရဲ့ငယ်ငယ် ထဲက အိမ်မက်မင်းသားလေးပါ”

“ဒါနဲ့များ ဘာလို့စေ့စပ်ပွဲကို ဖျက်သိမ်းခိုင်းတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရတာလဲ”

“ဘယ်လိုလုပ်လွယ်ကူမှာလဲ ကိုမင်းရယ်။ ဖူးငုံ ရင်တစ်ခုလုံး ကြော့အက်ကွဲခဲပြီးကို ကိုမင်းဆန္ဒကို လိုက်လျှော့ခဲ့တာပါ။ ဖူးငုံအချစ်ကကိုယ့်ချစ်သူကို ပျော်စေချင်တဲ့ အချစ်မျိုးပါ”

“ဖူးငုံရယ် စိတ်ချပါ နောက်ဆို ဖူးငုံ ကိုယ့်ကြောင့် ဘယ်တော့မှ စိတ်မဆင်းရဲစေရဘူးနော်။ ကိုကတိပေးတယ်။ ကိုဖူးငုံကို အခုမှ တကယ်ချစ် သွားတာ သိလား”

ရင်ခွင်ထဲမှ ဖူးငုံကလည်း ပြုံးပြုံးလေး ခေါင်းငြိမ် လေသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း ပန်းရောင်စုံများ ဖွင့်လန်း လာသည်။ အချစ်သည် ချိုမြိန်လွန်းလှပါသည်။

“နေဦး စောစောက ကိုယ်ကားအရမ်းမောင်းတုန်းက မကြောက်ဘူးလား”

“ကြောက်တာပေါ့”

“ဘာလို့မတားလဲ”

“ကိုမင်း စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့”

“ကားမောင်းနေရင်းတစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ..”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ ကံပဲပေါ့ တစ်ခုခုဖြစ်သွားလည်း ကိုမင်းနဲ့အတူဖြစ်ရတာပဲ သေပျော်ပါတယ်နော်”

ဖူးငုံပါးပေါ်သို့ အနမ်းပန်းလေးတစ်ပွင့်ခြွေချလိုက်သည်။ ဖူးငုံကရှောင်တိမ်းရင်း အော်ရယ်နေပါသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦးလုံး ပြိုင်တူရယ်မော ကျချိန်မှာတော့ လေထုထဲမှာပါ အချစ်တွေပျံ့နှံ့သွားသည်။

“ကိုမင်း ဘာပဲပြောပြော ယွန်းတို့နှစ်ဦးကြောင့် ဖူးငုံတို့ ဒီလိုတစ်ဦးအချစ်ကိုတစ်ဦး မြင်ခွင့်ရခဲ့တာ..။ သူတို့ကိုလည်း ပြန်ခွင့်လွှတ်လိုက်ကြရအောင်နော်..”

“မလွှတ်ချင်ပါဘူး..လူလိမ်တွေကို..”

“ဘာလဲ ကိုမင်းက သံယောဇဉ်မကုန်သေးလို့မလား”

နှုတ်ခမ်းလေးဖု၍ ဖူးငုံ စိတ်ကောက်သွားသောအခါ မင်းခန့် ပျာပျာသလဲ ရော့ရပါသည်။

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ကြည့်ပါဦး ချစ်သူလေးကလည်း စိတ်ကောက်နေတာ ကလေးလေး”

အဝိုင်းပဲ အခုမှပဲပိုလှသွားတော့တယ်”

ကိုမင်းကရော့နေသဖြင့် ဖူးငုံ ကျေနပ်ကြည်နူးသွားရသည်။

“ဒါဆိုခွင့်လွှတ်လိုက်နော် ကိုမင်း...”

“အင်း..”

“ရော့..”

ဖူးငုံက ဖုန်းလေးလှမ်းပေးလိုက်သဖြင့် မင်းခန့် ကြောင်သွားသည်။

“ဘာလုပ်ရမှာလဲ..”

“သူတို့ကို ခွင့်လွှတ်ကြောင်း ဖုန်းဆက်ပြောလိုက်နော်။ သူတို့လည်း အရမ်းစိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ။ ကိုမင်းသာ ဒီလိုဖုန်းဆက်ပြောရင် အရမ်းပျော်သွားမှာ ဆက်လိုက်နော်ကိုမင်း..”

ဒါနဲ့ပဲ ကိုမင်းလည်း ရည်းစားပြောရင်ခလစ်ဆိုသော မူအတိုင်း... ခွဲထဲသို့ ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက်သည်။

အခန်း(၃၁)

တောက် တခေါက်ခေါက်လုပ်နေသော မိုးပြေးကို ကြည့်ကာ ငြိမ်းချမ်း စိတ်ညစ်လာသည်။ မိုးပြေးကလည်း မြကျွန်းသာရောက်လာသည် အထိပင်ဒေါသက မပြေသေးပေ။ ဘေးနားကသာ သူမဒေါသပြေမယ့်အချိန်ကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

“နင်က ဘာကြည့်နေတာလဲ။ ငါရှုံးလို့ ကြိတ်ပျော်နေတာမှတ်လား။”

“မဟုတ်ရပါဘူးကွာ။ မိုးပြေးရှုံးရအောင် ဒါက အလျှော်အစားရှိတဲ့ လောင်းကစားတစ်ခုမို့လို့လား။ ထွက်သွားတဲ့အချစ်ကို တမ်းတမနေပါနဲ့။”

မိုးပြေးရယ်။ ဘေးနားမှာ ရှိတဲ့အချစ်ကိုပဲတစ်ချက် လှည့်ကြည့်ပေးပါလား။”

မိုးပြေးက ငြိမ်းချမ်းမျက်ဝန်းများကို သေချာစိုက်ကြည့်လာသည်။ ဟိုးအတွင်း အနက်အရှိုင်းဆုံးအထိကို သေချာစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင်တော့ တစ်ခွန်းချင်း သူမ သဘောထားများကို ပြောခဲ့ပါသည်။

“နင်မသိပါဘူး ငြိမ်းချမ်းရယ်။ တကယ်တော့ ငါကလေ ငါဘဝမှာအရုံးဆိုတာကို တစ်ခါမှ ကြုံခဲ့ဘူးတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီတစ်ခါလဲ ငါ သူ့ကို ချစ်လို့မဟုတ်ဘူး သူ့အချစ်ကိုလိုချင်တာ...။ သူ့အချစ်ကိုရရင် ချက်ချင်းထားခဲ့ပြီး ငါချစ်တဲ့သူ ဆီသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ။ အခုတော့ ငါ့ရည်ရွယ်ချက်တွေ သဲထဲရေသွန်ဖြစ်ကုန်ရပြီ”

“ကိုယ့်ချစ်သူဆီ ကိုယ်သွားတာပဲ မိုးပြေးရယ် သူ့အချစ်တွေ လိုလိုလား။”

“နင်မသိပါဘူး ငြိမ်းချမ်းရယ်။ ငါကငါ လိုချင်တာ ရတာတောင်မယူဘဲ အဲကောင်လေးကို ဘယ်လောက် ချစ်လဲဆိုတာ သူဝမ်းသာပွားအောင်ပြမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတာ”

“မလိုပါဘူးမိုးပြေးရယ် ငါနားလည်ပြီးသားပဲဟာ”

“ငါချစ်နေတာ နင်လို့ပြောမိလို့လား...”

“ငါ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်ဘူး...”

“ကောင်မလေးနော်၊ လိမ်ပြောရင်ဒဏ်ပေးခံရမယ်”

မိုးပြေးက လျှင်မြန်စွာအနားမှထွက်သွားကာ လျှာထုတ်ကာ ပြောင်ပြနေသေးသည်။ တကယ်တော့ မိုးပြေးက ကလေးတစ်ယောက်လို သူဖြစ်ချင်တာများကို စိတ်ကူးယဉ်ကာ လျှောက်လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ စိတ်ရင်းကောင်း၍ သဘောကောင်းသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်လဲဖြစ်သည်။ ခဏနေတော့ ဘာစိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ အနားကိုပြေးလာကာ ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်ကာ သူငယ်ချင်းကို ပြောခဲ့ခြင်းများကို စိတ်မကောင်းသော လောသံလေးဖြင့်ပင် ပြောပြနေသေးသည်။

“မိုးပြေးရယ်၊ ဒါ ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာမှ မရှိတာ မိုးပြေးတောင် ကိုယ့်ကိုဘယ်လောက်ချစ်မှန်းသိစေချင်လို့ ကိုနွဲ့ကို အသုံးချခဲ့သေးတာ သူတို့လည်း ဒီလိုပဲပေါ့”

“အင်းနော်... ယွန်းတို့ သနားပါတယ်”

“ဒါဆို သူတို့စိတ်ချမ်းသာအောင် မိုးပြေးသူတို့ကို စိတ်မဆိုးတော့တဲ့ အကြောင်းပြောပြလိုက်လေ”

“အိုကေ အိုကေ..”

နှုတ်ခမ်းလေးထော်၍ ပြောပြီး သူမ အိတ်ထဲမှ ဖုန်းလေးထုတ်ကာ မိုးပြေးထံသို့ ဆက်လိုက်လေသည်။ ကျွန်တော်၏ အင်္ကျီလက်မောင်းလေးကိုလည်း အားနေသော လက်တစ်ဖက်က ခြေမူဆော့ကစားနေသေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ကလေးဆန်ဆန်ကောင်မလေးသည် ကျွန်တော် အသက်လောက်ချစ်ရသော ကျွန်တော်၏ ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ချစ်သူအသစ်စက်စက်လေး ဖြစ်သည်။

၂၂၉

အခန်း(၃၂)

“တော်ပြီ မငိုနဲ့တော့နော် ယွန်းအရမ်းပင်ပန်းနေပြီ။
ငါတို့အကောင်း ဆုံးလုပ်ခဲ့တာပဲ။အားလုံးပြီး
သွားပြီ ။ နောက်ထပ်ဘာမှ ဖြစ်လာစရာမရှိတော့
ဘူး စိတ်ကိုလျှော့လိုက်တော့။”

ရင်ခွင်ထဲတွင် တအိအိရွိုက်ငိုနေသော ယွန်းကို
အားပေးလိုက်သည်။ ယွန်းက ကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲမှာ ငိုနေ
သဖြင့် သူမမျက်ရည်များကြောင့် ကျွန်တော်အကျိုး ရင်ဘတ်
တစ်ခုလုံးလည်း ရွှဲစိုနေသည်။ ကိုယ်လေး တသိမ့်သိမ့်လှုပ်
အောင် ဝမ်းပမ်းတနည်း ရွိုက်ငိုနေသော သူမကလည်း
အခုမှပင် အငိုစဲလာတော့သည်။

ရုတ်တရက် ကျွန်တော်ဖုန်းလေး မြည်လာသဖြင့်
ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ အောင်မင်းခန့်ဆီမှ ဖုန်းဖြစ်သည်။
ယွန်းကလည်း စိုးရိမ်တကြီး နားထောင်နေသဖြင့် ကျွန်တော်
Speaker ဖွင့်ပြောလိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင် မင်းသားနဲ့ မင်းသမီး အလွမ်းသယ်
မနေနဲ့တော့။ မင်းတို့ကို ငါခွင့်လွှတ်လိုက်ပြီ။”

ရုတ်တရက် ဖုန်းဖွင့်ဖွင့်ချင်း ကြားလိုက်ရသဖြင့်
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ထခုန်မတတ် ဝမ်းသာသွားသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ကျွန်တော်နှင့်ယွန်းအသံ တစ်ပြိုင်ထဲထွက်သွား
သည်။

“အပိုတွေလုပ်မနေနဲ့ ဖူးငုံ မျက်နှာကြောင့်သာ
ခွင့်လွှတ်တာ ငါကိုယ်တိုင်ဆို လှည့်ကိုမကြည့်
ဘူး”

“ဒါပေါ့ကွာ ရည်းစားပြောတော့ ခဏဆိုတာ”

“ဟား...ဟား အမှန်ပဲ။ တော်ပြီ တော်ပြီ
မင်းတို့နဲ့စကားပြောနေလို့ ငါချစ်သူလေးက
ကောက်နေပြီ ဒါပဲ”

မင်းခန့်က ပေါက်တကရတွေ့လျှောက်ပြောပြီး
ဖုန်းချသွားသည်။ ကိုယ့်ကြောင့် ကွဲတော့မလိုဖြစ်ခဲ့သော
ချစ်သူနှစ်ဦး ပြန်ပေါင်းစီးသွားသဖြင့်လည်း ပို၍ ပျော်ရွှင်ရ
သည်။

သိပ်မကြာခင် ယွန်းဖုန်းလေးလည်း မြည်လာ
သည်။ မိုးပြေး ဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ မိန်းမ နင်ကို သနားလို့ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်။
ဟိုတစ်ယောက် မပါဘူး။”

“ပါလိုက်ပါ မိုးပြေးရယ် ကျွန်တော် ကိုငြိမ်းချမ်း
ကိုပါ တောင်းပန်ပြီးသားပါ။”

“ဟွန်း ကျွန်မ ရှင်ကိုပြောရဦးမယ်။ ကျွန်မတကယ်
ချစ်တာ ကိုငြိမ်းချမ်းရှင်၊ ရှင်ကိုတော့ ဂျစ်တစ်တစ်
အမူအရာကို အမြင်ကတ် လို့ ပုံစံပေးချင်တာပဲ
ရှိတယ် သဘောပေါက်”

“သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ.. ဒါကို အစထဲက
ကျွန်တော်ရော ကိုငြိမ်းချမ်းပါ သဘောပေါက်
ပြီးသားပါ။”

“သေမယ် ရှင်တို့တွေ။ ကျွန်မသူငယ်ချင်းကို
စိတ်ချမ်းသာအောင်ထားနော်။ မဟုတ်ရင်တော့
ရှင်ကို အသေသတ်မှာ”

“စိတ်ချပါဗျာ၊ တစ်ချက်စိတ်မညစ်စေရပါဘူး...”

“ပြီးရော ယွန်းရေ နောက်မှ အေးဆေးဆုံမယ်
နော်. ဒါပဲ”

“ကောင်းပြီ သူငယ်ချင်း ငါနင်ကို အရမ်းချစ်တယ်
သိလား...”

“မသိဘူး ငါကတော့ နင့်ကိုမုန်းတယ်...”
ရယ်သံများနှင့် ဆူညံစွာ ဖုန်းချသွားသည်။

“ကဲ ယွန်း ပြသနာတွေလည်း အားလုံးပြေလည်
သွားပြီ။ ဒီတော့ ကတိအတိုင်း နင်ငါ့ကို
လက်ထပ်တော့နော်”

ယွန်းပြုံးပြုံးလေး ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်သည်။ ဒီ
လောက်ပြေလည်ဖို့ မမျှော်လင့်ထားတာတောင် အောင်မြင်
စွာပြေလည်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် ယွန်းတို့ ဘာကြောင့်များ
နှောင့်နှေးနေဦးမှာလဲ။ အားလုံးတို့ ဇွဲစိတ်တိုင်းကျ ယွန်း
သဘောတူ ကြည်ဖြူလိုက်ပါသည်။

၀၀၀၀၀

အခန်း(၃၃)

ချစ်သူစုံတွဲများ ကိုယ်စီနှင့် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု လုံးဆူညံနေသည်။ ပြန်လည်ပြေလည်သော အထိမ်းအမှတ် အနေဖြင့် အားလုံးပျော်ရွှင်နေကြသည်။ တစ်ဆိုင်လုံးတွင် လည်း သူတို့အသံများကသာ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

“ဟေ့ကောင်တွေနော်၊ မင်းတို့ကို ငါကြော်ငြာစရာ တစ်ခုရှိတယ်။ ရှေ့လထဲမှာ ငါ့ရယ်ယွန်းရယ် လက်ထပ်တော့မယ်”

“နင်တို့က ဟုတ်ကောဟုတ်ရဲ့လား မြန်လိုက်တာ”

“မြန်မှာပေါ့ မိုးပြေးရဲ့ယွန်းတို့ကို လူကြီးတွေက အစောကြီးထဲက သဘောတူထားတာ။

ယွန်းတို့သာ ဟိုလုလည် ဒီလုလည်လုပ်နေတာ။

ဘယ်လောက်များ မိဘတွေကလည်း အမြင်ကတ် နေလဲမသိဘူး ယွန်းတို့လည်း ယူမယ်ပြောချော ချက်ချင်းကို ကောက်စီစဉ်ပေးကြတာ”

“စီစဉ်ပေးမှာပေါ့ နင်တို့က ဗြဟ္မာဦးခေါင်းတွေ ပဲဟာ”

“ဟား.. ဟား.. ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်”

ဟိုလေးယောက်ကတစ်ဖွဲ့ဖြစ်ကာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဝိုင်းဖဲ့ကြလေသည်။

“ကဲသူများအတွဲတွေလည်း ယူကုန်ပြီဆိုတော့ ပူးငုံရေ ကိုယ်တို့လည်း ကြိုးစားဖို့လိုပြီနော်..”

“ကိုမင်းနော်...”

ပူးငုံက ရှက်သွားသဖြင့် ထအော်လေသည်။ မိုးပြေး ကတော့ သူကပင်စကား ကိုငြိမ်းချမ်းကို ..

“ချစ်ရေ သူတို့ထက်ဦးအောင် ဒီကပြန်ရင်ခိုးပြေး ကြမလား”

“တကယ်လားမိုးပြေး ကိုယ်တစ်ခါထဲ ဆီအပြည့် ထည့်ခဲ့မယ်”

“ကိုငြိမ်းချမ်း အဲလောက် မငြင်းနဲ့လေဗျာ..”
အားလုံး ဝိုင်းရယ်ကြလေသည်။

“နေဦး ယွန်းတစ်ခုအကူအညီတောင်းချင်လို့
ယွန်းတို့ မင်္ဂလာဆောင်မှာ သူငယ်ချင်း အားလုံး
သတို့သား သတို့သမီးအရံ လုပ်ပေးပါနော်”

“ဟား ဟား လုပ်ပေးရမှာပေါ့။ ပျော်စရာကြီးဟာ
ဒါပေမဲ့ တစ်ခုရှိတယ် မင်းတို့ ကလေးကြီးရင်
ငါတို့နှစ်တွဲထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရှိ ကလေးနဲ့
ပေးစားမှလုပ်ပေးနိုင်မယ်”

ယွန်းတို့နှစ်ယောက်လုံး သဘောတူလိုက်သဖြင့်
အားလုံးအဆင်ပြေသွားသည်။ အခုတော့လည်း ကိုအောင်
မင်းခန့်က ဖူးငုံလက်လေးကိုပင် မလွှတ်တမ်းကိုင်ကာ
အော်ဟစ်နောက်ပြောင်နေသေးသည်။ အားလုံး ကျေနပ်
သဘောတူသဖြင့် ယွန်းတို့လည်း အတိုင်းမသိ ပျော်ရွှင်
ကျေနပ်ရပါသည်။

အခန်း(၃၄)

Sedona ခန်းမတစ်ခုလုံး လူများပြည့်ကျပ်လာ
သည်။ မင်္ဂလာပွဲထွက်ရန် ယွန်းလည်း ပြင်ဆင်ပြီးနေသည်။
ပန်းနုရောင်လေးဝတ်ထားသော ယွန်းမှာလည်း နတ်သမီး
လေးတစ်ပါးလား မှားရလောက်အောင် မိတ်ကပ်ဆရာ
အစွမ်းဖြင့် အစွမ်းကုန် လှချင်တိုင်းလှနေသည်။

စွဲမှာလည်း သူ့သတို့သမီးလှလှလေးကို ကြည့်တာ
ကြည့်မဝဖြစ်နေသည်။ ဘိသိပ်ဆရာလာပြောမှပင် ပွဲထုတ်
ရန် သတိရတော့သည်။

“ယွန်း သတို့သား၊ သတို့သမီးအရံတွေတစ်ယောက်
မှ မရောက်သေးပါလား”

“စောစောကတော့ ယွန်းဆီ မိုးပြေးဖုန်းဆက်တယ်။ မိုးပြေးရယ် ဖူးငုံရယ်က အတူတူ အပြင်မှာသူတို့ မိတ်ကပ်ဆရာနဲ့ပဲ သူတို့ပြင်မယ်ပြောတယ်”

“အမယ်တယ်ဟုတ်ပါလား။ သူတို့တွေတောင် တော်တော် ရင်းနှီးနေကြပြီပဲ”

“အောင်မလေးပြောမနေနဲ့၊ သူတို့က ဈေးတွေ ဘာတွေတောင် အတူချိန်းသွားကြတာ”

“ကောင်းတယ်... ကောင်းတယ်။ အဝတ်အစား တွေကော တစ်ခါတည်းဝတ်လာမှာလား”

“ဝတ်လာမှာ။ ဒါကြောင့် သူတို့အဝတ်အစား တွေတောင် ကြိုယူသွားတာ”

“ဒါဆိုလည်း ဖုန်းလေးဘာလေးဆက်ပြီး လှမ်း သတိပေးလိုက်ဦး မင်္ဂလာပွဲက ခဏနေ ဝင်ရတော့ မှာ အောက်မှာ လူတော်တော်စုံနေပြီ”

ဘိသိပ်ဆရာက သတိပေးသဖြင့် ယွန်းဖုန်းလေး ထုတ်ကာ မိုးပြေးထံလှမ်းဆက်လိုက်သည်။ လူကြီးမင်း နဲ့သာတိုးပြီး ဘယ်လိုမှဆက်သွယ်၍မရပေ။ ကျန်တဲ့လူများ ၏ဖုန်းများကလည်း ဒီအတိုင်းဖြစ်နေသဖြင့် သူတို့ပညာ ပြုမှန်း သိသာလေသည်။

ယွန်းတို့ စိတ်ရှည်ရှည် ဆက်စောင့်ပါသော်လည်း အခြေအနေထူးမလာသဖြင့် သတို့သား၊ သတို့သမီးအရံများ မပါဘဲ မင်္ဂလာခန်းမအတွင်းဝင်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

ယွန်းတို့မင်္ဂလာခန်းမထဲအဝင်တွင်တော့ ဗရုတ် သုတ်ခနင့် ပြေးဝင်လာသော ထိုအတွဲနှစ်တွဲကြောင့်လည်း ယွန်းတို့မင်္ဂလာပွဲလေးလှပတင့်တယ်သွားသည်။ ဒါကိုဝင် သူများကို စိတ်အနှောက်အယှက်ပေးတဲ့သူတွေ မှတ်ပြီလား ဆို၍ပင် လာရောက်နှောက်ပြောင်နေသေးသည်။

အခါတော်ပေး သီချင်းသံနှင့်အတူ ဖြေးညှင်းစွာ လျှောက်လာရင်း လမ်းလျှောက်ရင် နောက်က တစ်ယောက် ယောက် လှမ်းဆွဲထားသလိုခံစားရ၍ နောက်ကို လှည့်ကြည့် လိုက်သည်။ ယွန်းထိုင်မသိမ်းစကို နောက်ကနေ ဆက်တနဲ့ တက်နင်းလိုက် ပြန်လွှတ်လိုက်နှင့် မိုးပြေးတစ်ယောက် ကောင်းကောင်း ပညာပြနေလေသည်။

ထိုကြောင့် လမ်းလျှောက်လျှင် တုန့်ကနဲတုန့်တနဲ့ ဖြစ်တာကလွဲရှင် ကျန်တာအားလုံးတော့ အဆင်ပြေခဲ့သည်။ လှည့်ကြည့်တော့ ခပ်တည်တည်လေးလှပနေသော မိုးပြေး ကြောင့်လည်း ပြုံးရပါသည်။

လှပသောစုံတွဲလေးများနှင့် ခန်းမထဲသို့ဝင်လာသော လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကြည့်နေကြသော ဧည့်ပရိတ် သတ်များက မင်္ဂလာသတို့သား၊ သတို့သမီးကိုယ်စား ကြည့်နှုန်းမဆုံးပင်ဖြစ်ရပါသည်။

သိပ်မကြာခင်မှာလည်း ဒီလိုမျိုး နောက်ထပ် နောက်ထပ် တစ်တွဲပြီး တစ်တွဲ လက်ထပ်တော့မှာလည်း သေချာနေသည်။ ဘာပဲပြောပြော ချစ်သူများ၏ ဆုံဆည်း ရာဖြစ်သော ချစ်သူရင်ခွင်သည်သာ ဘဝ၏အမောများကို မပြစေမှန်း အားလုံး သိသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မင်္ဂလာပွဲ အစအဆုံးပြီးသွားချိန်မှာတော့ အားလုံး လည်း ပြုံးပျော်နေပါသည်။ တစ်လျှောက်လုံး ရင်မောခဲ့ရ သမျှလည်း ဇွဲလက်လေးကိုကိုင်ထားရုံနှင့် ကြည့်နှုန်းပျော်ရွှင် စရာများဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါသည်။ တကယ်တော့ ယွန်းတို့အားလုံး က အချစ်တွင် ယုံကြည်စွာ သက်ဆင်းကြသူများဖြစ်သည်။ သိပ်မကြာခင် အချိန်မှာလည်း ထပ်မံ၍ သက်ဆင်းကြမည့် အတွဲများကိုလည်း တွေ့မြင်ရဦးမည် ဖြစ်သည်။

